

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ வாஃச குருப்யோநம:

திருவதிசை

அப்பர்சுவாமிகளென்னும்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

பிள் ஷா த்த மி ழ்.

திருக்கைகலாய பரம்பரை

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகராதீன வித்துவானும்

பண்ணுருட்டி

நமசிவாய நாவலர் மாணக்கருமாகிய

வாஃச பக்தநாவல ரேன்னும்

மணி - அப்பாவைய ரவர்கள்

இயற்றியது

இஃது

தேவிக் கோட்டை

அரு. அரு. அருணாசலஞ்செட்டியார் குமாரர்

அரு. அரு. சோம-சோமகந்தரஞ்செட்டியார்

அவர்களால்

சென்னை

மகாலகிமி விலாச அச்சுக்கடத்தில்

பதிப்பிக்கப் பட்டது.

சித்தாத்திரிஸ்ர மேஷாவி

1920.

இரண்டாம் பதிப்பு.

காப்பி-600.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

திருக்கலாய்பரம்பரைத்

திருவாவடுதலை

புதினத்து மகா வித்துவானாகிய

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீமீனாட்சி கந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கர்

கடகம்

சோமசுந்தரம் ஐயரவர்கள்

இயற்றியது.

சீர்வினங்குதென்பெண்ணைப்புனற்பரந்துகால்வாயிற்சேரலாலே
பார்வினங்குபல்வளமும்நிறைந்தோங்குமழுளைப்பாடிநாட்டிற் பண்பு
புதினக்குமன்பர்நிறைந்தோங்கிமகிழ்க்கொண்டுறாற்றலத்தர்வாழு
மென்வினங்குதிருவாமுரென்னுமொருவளஞ்சாருமியலுர்தன்னில். (1)

சுறியோங்கவைந்தெழுத்தின் நிலையோங்க வெண்ணீற்றின் நிலைம
யோங்குங், குறியோங்கச்சிவசுமயக்குலமோங்ககுறுக்கையின் குடியு
யோங்க, வறியோங்குமன்பருள்மருளோங்கவரிய தேவாரமென்னுங்,
மகறியோங்கவெள்ளையோங்குந் தறியென்மனமுமோங்க. (2)

புதுமுனையொருபுண்ணியர்க்குப்புத்திரியாப்பயிபின்மீது
புதுமுனையொருபுண்ணியர்க்குப்புத்திரியாப்பயிபின்மீது
புதுமுனையொருபுண்ணியர்க்குப்புத்திரியாப்பயிபின்மீது
புதுமுனையொருபுண்ணியர்க்குப்புத்திரியாப்பயிபின்மீது

சுதப்புப்பயிரம்.

திரிபமாதிருவதிகைக்குடபாஸ்தம்பன் னுருட்டியமர்ந்தமேலோன்
 ரியிலைக்கண்டன் றிருப்பணியேழுத்தியெனக்கனிந்துசெய்தப்
 பெரியமணிசெய்தியற்றிவதிதானம் தவாகப்பெற்றவாழ்ந்த
 வெருவிரசைவத்தோன் மாமணியேட்பயந்தபுகழுற்றமேலோன். (ச)

ரங்கள் வாசேமணிவள்ளலடிமறனா தவினியமேலோன்
 னங்கமிருயிலக்கியமுமிலக்கணமுமுழுதுணர்ந்தனுய்மையாளன்
 வங்கைகெல்லிக்கனிபென்னவதாந்தசித்தார்த்தமனைத்துமோர்ந்தப்
 பங்கமற்றவன்னவன்பேரப்பாவுராவலனுப்பண்புளானே. (ரு)

மன்னுமவர்பெருமையெலாந்து னுணர்ச்சியனுபவத்தான்மலரக்கண்டு
 சொன்னயமும் பெருணயமும் பட்டப்பிள்ளைக்கையொன்று தொடுத்த
 னன்னுலேவாரசின்சன்னிதியிற்சிலஞாநல்லோர்கேட்டு [னந்த
 வென்னிதுவாசேராளென்றிறும்பூதடையவரங்கேற்றினுனே. (க)

சமரசுவேத சன்மார்க்க சங்ககீதவான்களி லொருவராகிய

புராணிகர்

பொ. சுத்தரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

திருமுனைப்பாடி திருவாமூர்தனிற் பெருதிருக்குறுக்கயர் தங்குடித்
 தின்னமவளர்சைவவேனா னருலபுகழனுர்தேர்ந்தமா தினியார்வழி, வரு
 திலைவதிப்பிச் சுவந்தமருணிக்கியார்வாசேர்நாவரசர்தம், வன்னமபு
 லகறியவொருபிள்ளையகமமிழ்சொலதன்பதியுணின் றருள் புரியவே, க
 ருளவிரைசைவவப்பாவெனுய் புலவர்தாமன்புடனாரைத்தவந்து, வண்ட
 னாயிலாளுறுயிலக்கண வலங்காரமர்ந்த பொருள்வாடிப்பாட்டினு
 னருளையன்புக்கடலென்றபபையுரைத்தவருண் மொழியாளர்செக்கி
 னார்தம், அருண்மொழிபொன்றென்பாதுமென்னின்மற்றபருமெய்
 தகையிவாழப்பணியானே.

சிறப்புப்பாயிரம்

வடலூர் என்னும்

உத்தரஞானசிதம்பரஞ், சத்தியதருமச்சாலை

பிரமஹ்ஸத்யஜ்ஞானாநந்தேந்திர

ஸ ர ஸ் வ தி ய தி ச வ ர மி க ள்

இ ய ற் றி ய து.

வேண்பா.

திருத்தகுவாசீசத்திருத்தொண்டர்பேரி

ஹ்ருத்தகுபிள்ளைக்கவிதையோதிசுகருத்தவந்தான்

சீரோங்குநன்மணியின்றையவீகவபபாவாம்

பேரோங்குபிள்ளையருட்பெற்று.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

—:0:—

வாசீசகுருப்போரம்:

ஆண்பாற் பிள்ளைக்கவியின் பருவம்

பத்துக்கும் விபரம்.

காப்பு	...	...	இரண்டாமாதம்
செங்கீரை	...	...	ஐந்தாமாதம்
*தால்	...	...	ஏழாமாதம்
சப்பாணி	...	...	ஒன்பதாமாதம்
முத்தம்	...	...	பத்தாமாதம்
வருகை	...	...	பன்னிரண்டாமாதம்
அம்புலி	...	...	பதினாறுமாதம்
சிறப்பறை	...	...	இரண்டாம்வருடம்
சிற்பில்	...	...	மூன்றாம்வருடம்
சிற்பேர்	...	...	நான்காம்வருடம்

சிவமாம
திருச்சிற்றம்பலம்
ஸ்ரீவாசீசகுருப்போகம் :

வினாயகர் ததி.

காப்பு.

சாமேவுவெண்பிறைக்கோடகரஹ்நலைத் துணித்தவெங்கோடுமை
பாயத், தகளறும்படி யந்தவெண்கோடுகொண்டொருகைதுயமறைபை
ந்தாயுதும், — மாமேவுபாரதமெனுப்பெரியசாத்திரம்வண்மைபெறுமே
ருமலையில், வரைந்தமதிபுனைசடிலவாரணக்கடவுளாய்வள்ளியஞ்சலி
ப்பாம். — சாமேவுவாழ்மிலப்புதழுநர்முனங்கவினுறியற்றியபெருங்,
கருதரியதவமதே பொருகுழியாய்வந்துகடல்குழுமுலகமதனிற், —
பாமேவுதேவாரமாமறைபுகன் றுவெம்பாசக்கடந்துபெரிய, பாவெனி
யிலுற்றசிவசோரூபந்தனைக்கண்டபரணிப்புரக்கவென்றே (க)

— 0: —

காப்புப்பருவம்.

— 0: —

திருமால்:

சீரிலகுமறைமுடிவு மாகமத்தனிமுடிவுசோகலையன்முடிவுகண்
டு, சென்றுதத்துவநிலையில் நின்றபாரதாவெனி தெரிசித்துணர்ந்து
மோன, — பேரிலகுநிலையினிற்றிருவருளினூடுசென்றிலகுபாசிலமுண
ர்ந்து, யிரண்டற்றவத்துவிதமாய்ச் ஸந்துற்றசீரிலகுவேந்தைப்புரக்க,
— வாரிலகுசரவிவிதவாய்மவர்க்கத்தினுக்கருணியதியாயமைந்த, யரியவு
ணவாதியை பளித்தந்தபசுகருவி கரணமகிழ்வடைபயின்ற, — பேரில
குமணிவண்ணகண்ணமாரபேதபிரோகம்பெற்றுநின்று, பெரியபெள
திசுபுதபுலகினைக்காக்குமொருபெருமாளெனுந்தேவனே. (க)

வீரட்டானேசுவர்:

சீரிலகுசடைபுப்பிறைக்கொழுந்தோக்கமிருயிருளறுமணித்தன்
பிலகுமொரு மெருவிற்தனைக் கொவோக்கர்வாழ்த்திலகுசெம்
பெந்தகோட்டைகட், — பாருலகுதன்னிலதமாககைசெய்தவப்படை
வாதசேனைமுழுதும், பண்பாக்கிறபட்டழியவருளசெய்தவப்பண்ண
வையஞ்சலியபரம், — சீரிலகுபொழிதனிற்றேமாலினின்றயருதன்
ருயியாகவேகிக், கண்ணகன்நிலகுமொருபுழைகைகன் தவக்கதிரை
மருதவெளித், — சீரிலகுவாழ்மிலப்புதழுநர்முனங்கவினுறியற்றியபெருங்,
கருதரியதவமதே பொருகுழியாய்வந்துகடல்குழுமுலகமதனிற், —
பாமேவுதேவாரமாமறைபுகன் றுவெம்பாசக்கடந்துபெரிய, பாவெனி
யிலுற்றசிவசோரூபந்தனைக்கண்டபரணிப்புரக்கவென்றே (க)

திர்புரத்தரி

வரைபாதிக்கெலாமிக்கவரசாகுமோர்வரைபெறத்தடலுக்கு
வண்மைபெறுசாவசர வான்மலர்க்கங்களை வயிற்றிடைப்பெற்று
உறற்பு, — பரைபாதிக்கெலாமிதையாதுமன்றையிருபாதாம்புயந்த
முடியிற், பண்மெறக்கொண்டுமூப்போ தந்துதித்துமேபணிந்தேத்திய
ஞ்சலிப்பாம், — வுரையாதிக்கெலாமே லுற்றுலோக்குமொருவயர்ப்பி
பின்லலருளிது, லுலகுறுஞ்சைவப்பயிர்கட்டமைக்கவேவொண்ணுத
ன்மாதிரிபர்ப்பாம், — கரைவாகுமொருபுதல்வரைவந்துபுதிதனிர்கணக்
கூறுந்தேவாரமாக, கலிமழைபொழிந்தவொரு மேகமாயுற்றநந்தேவு
காக்காவென்றே. (க)

வினாயகர்தி.

வெண்கொள்ளுந்நைக்கொம்பிரண்டுசெவிமும்மதம்விளங்குநாள்
வாயொடைந்து, வெற்றிதருகாமுமோராதலை கொண்டிலகுவின்பி
ணவச்சொருபிரப்ப, — பண்கொண்டநாரையூர்நம்பியமுதுட்டிடப்
பருகிபருடையளித்தப், பசுபதிக்கினியவொருநற் குழனிபாய்வந்தபண்
ணவனைபஞ்சலிப்பாம், — விண்கொண்டசித்தாந்தநாதாந்தபோதாந்த
வேதாந்தயோ காந்தமும், வியன்பெறுகலாந்தமுதலாதந்தநிலையின்மேற்
சன்மார்க்கநிலையினமேலிப், — பண்கொண்டசிவஞானவெள்ளந்தம
பிடப்பகருந்தேவாரமாக, பயனுறும்மழைபொழிந்திலகுவாமுகுற்ற
பாணிப்புரக்கவென்றே. (ச)

குமாரக்கடவுள்

பைபாயவணிபரன் குளம்விழித்தோன்றிவருபன்னிருகரங்களாறு,
பான்மைதருகாமுமோர்வேல்காங்கொண்டிலகுபண்ணுவுகிரியையா
திச், — செப்பமாசத்திபொருமைமுருகிழிந்திலகுசேனுற்றருள் நத்தி
வாய்ச், செவலகொடிகொண்டவறு முகக்கடவுளின்செய்ய திருவடி
பாற்றுவாம், — வெப்பவுலகாயதம்பொளத்தமைவபாடிகண்ணிளங்குப்
பிண்டவாதி, விதற்றபிரபாகான்சத்தவாதியும் கின்மொமொழிசெ
ய்வாய், — தப்பநீரணிபுங்குழாமொருங்கேவாழதுய்மையிருமிவ்வு
கொதி, திரிபக்கடந்த சிவவருளினால்வந்தொருபாணிக்காக்கவென்
றே. (ரு)

திருஞானசம்பந்தவாழ்க்கை.

பொன்புறப்பிழிந்தறப்பிழலகசெம்மொழிப்பாண்பொழிக்கவென்
றே. (ரு)

வர்க்குப்படிந்த, கெடிலவடகரையுறும்விரட்டர்நீற்றினைக் கேண்மை
யொடணிந்துகூலைத், — திண்டிற்றப்பவமாநீர்க்கியுறுவாகீசசெங்கீரை
யாடியருளே, திருவாமூர்தனிலிலகு வேளாளர்குலதிலக செங்கீரையா
டியருளே. (2)

கருவனப்புற்றமணிகண்டர்நற்றொண்டர்பாற்கனிற் தொழுகுசற்
பத்தியுங், கருதரியவவர்செய்கைமும்றுமுண்ணுணர்வு மோர்க்கருதுறு
தவச்சிறப்பு, — முருவெனத்திங்களுர்மேகிவரும்பூதியார்க்குற்றசிவ
பத்தியை, யுலகறிவவருழிக் குருவடிவமாகவே யுற்றவர்க்கருடந்த
மே, — யிருவனப்புட்டமுவிநிற்குமோரம்புயத்திலகுவதனாப்பணின்று,
விலக்குறுங்குடவளையதொன்றுபெண்சங்கென வெழுந்துமேற்புல்லவி
ரியுந், — திருவெனத்திகழ்முனைப்பாடிநாட்டுத்தேவசெங்கீரையாடியரு
ளே, திருவாமூர்தனிலிலகு வேளாளர்குலதிலக செங்கீரையாடியரு
ளே. (௩)

கண்ணாறுதற்கருங்கண்ணுண்மணங்கமழ்க்கருங்குழற்சதியோடு
மே, கருதரியவுருவினெடுவிடை விவரந்திட்டுவர ண்னுதோடுடைய
னென்றே, — பண்ணார்க்கிச்சொலுங் காழியம்பதிமிழலையோடுக்களித்
தபகரும், பதிவிழிமிழலைபிற்காசுகொண்டே*வற்கடம்பற்றற்போக்
கியே, — விண்ணார்மறைச்சொலுங்குரவனேவிண்டோயுமாடமிசைமி
னிருநிலவு, விரிசிறைத்தொண்டிலுருவெனமென்மருள்கொளவிளங்கு
காவாமூரினிற், — நெண்ணுதிருமுனைப்பாடிநாட்டுத் தேவசெங்கீ
ரையாடியருளே, திருவாமூர்தனிலிலகு வேளாளர்குலதிலகசெங்கீரை
யாடியருளே. (௪)

வேறு.

கருவகின்மருசந்தார்கலிவருதிகையொப்பக்கரையெறியுங், கதியு
றுமூழ்குறுபவர்பவ மொழிநிருகடிலமெனுமந்தியின் — நிருவடவயி
னமர்திருவதிகை யெனுத்திவ்வியதலமதனிற், நிகழ்தருதிலதவதிப்
பெயர்பெற்றவர்பாலேசெய்ப்பணியைத், — தரலருள்சிவபெருமானார்சி
னகரமாற்றியதற்பரனே, தகையறுசமாணக்கொடுகடல் நீந்தியசைவசி
காமணியே, — வருளுறசைவப்பிரைவளர்த்தவவாடுகசெங்கீரை, அ
ருமமையதிர்ந்திருவாமூரரசையாடுகசெங்கீரை. (௫)

மன்றண்டம்புரிவள்ளனமகிழ்த்தொருமறையவர்வடிவாக, வந்து
வருங்கரமாதிகள் குறைபடவந்தனையாயினுமரீ, — துன்றுகணங்கண

ருங்குபுகைலையைத் துன்னுதலாகாவாம், துலங்குயிவண்டடம்மூழ்கி
டிலையாறங்கண்யீர்தடமார், — நன்றுவெழுந்தூய்நன்னங்கைலைநற்கோ
லங்காண்பாய், நலையறுபரமர்மொழிந்ததுமங்நன்மலில்வளமையா
ற்றி, — லன்றுவெழுந்தொருசைலைக்கண்டோயாகெசெங்கீரை, யரும
றையதீர்திருவாமூரசையாகெசெங்கீரை. (௪)

பதிபசுபாசவிலக்கணமுழுதுணர்ப்பத்தர்களான்றோராம், பந்த
மகற்றிலெல்லாரல்லவர்பான்மையொடேகலைக, — ளதிகமதாயுறுபுல
வர்கிகாமணி யந்தணராதியரு, மற்புதமெய்தத் திங்களைனும்தியநத
ணர்மைந்தரையோர், — விதியெழுதிட்டவினைத்தொகைமாற்றிவிளங்கி
யுயிர்த்தெழுவே, விண்ணுறுதேவாரந்தனை யோதியமேலவவாமுரி, —
னதிபதியேகவிமழைபொழிமுதலேயாகெசெங்கீரை, யருமறையதீர்தி
ருவாமூரசையாகெசெங்கீரை, (௫)

வாதுறுசமணக்கொடுகடல்நீந்தியவாமூர்வருமரசே, வருதுயர்கு
லைனையமுதன்வெம்பவமாற்றியவாக்கரசே, — தாதுறுபொழிலதிகைத்
தலமுற்றத்தருமசிகாமணியே, தாமுதுமன்பரையாண்டருளீர்தச்சை
வசிகாமணியே, — மாதுறுபாகன்றன்னடி சென்னியில்லைக்கப்பெற்ற
வானே, மாமறையாகுந்தமிழ்தேவாரம்வாய்மலர்ந்திட்டவனே, — தீது
றுமென்றனையாட்கொளுமரசே செங்கோசெங்கீரைத், திருவாமூர்வரு
சைவசிகாமணிசெங்கோசெங்கீரை. (௬)

மருவுறுசோலைக்குழ்திருவாமூர்மாதினியார்மைந்தாய், மகிழ்வு
டன்றோன்றிய பின்சமணக்கடலென்னுங்குழிமன்னித், — தருவுறு
தருமச்சேனரெனும்பெயர்தாங்கியமேலவனே, தகையுடனல்லமணக்கட
ல்நீந்தியசத்தவமாதவனே, — யருள்திகைப்பதிசேர்ந்தவணம்மையாரொ
ருசற்ருவா, யடைந்துறு சூலைநீங்கியமேலவவாட்கொளு மென்றனை
யே, — திருவுறுவாமூர்மேவியவரசேசெங்கோசெங்கீரைத், திருவாமூர்
வருசைவசிகாமணிசெங்கோசெங்கீரை. (௭)

வாருதுல்லுமை போடுகலந்துவள்ளற்றன்னருளான், மகிழ்
வொடுவச்சமண்பேயர்கட்செய்தமாதுயர்நீங்கியவா, — பாருதுவதிகை
பெனும்திபதனிற் பண்ணுதுகூற்றெனுமோர்ப், பதிகம்பாடிச்சூலை
பெனுப்பிணிபோக்கியநற்பதியே, — தாருறுகொன்றையண்ணவினரு
ளாற்றங்கருவிடங்கன் னுத், தருமகுணத்தொடுபுகுநர்மேவியசன்மார்
க்தத்தவனே, — சீருதுவாமூர்மேவியவரசேசெங்கோசெங்கீரைத், திருவா
மூர்வருசைவசிகாமணி செங்கோசெங்கீரை. (௮)

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

தருமசேனர் = சமணரால் உண்டானபெயர்.

தாலப் பருவம்.

நந்துபெரிய வயிறுனைந்து வீன்றமுத்தம் நந்தலைவி, நகையின் வெண்மை பெனக்களமர் நாரிமயலா லெடுத்ததனைக், — கந்தமரையினுப் பணிடைக் கருதுமெனப்புள்ளதனைக், கவின்கொண்டுறுமிக் கிதுநமது கருவினண்ட மெனக்கருதி, — வந்துகுழந்து சிறகரினல் வயங்கமுடிச் சூழவுற்று, வளஞ்சால் பழனமோங்குதிரு முனைப்பாடிக் கண்வந்தவொரு, — சந்தப்புகழனார் மைந்தசைவா தாலேதாலேலோ, தருமகுண நற்சைவ சிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (க)

கரியகொண்மு குலமனைத்துங் கனத்தசுண்ணந் திமிர்மாடங், கலந்துநிறமன் மால்வெருங் கதிர்வெண் கடலேயெனமாடம், — விரியுமாட முச்சியினில் விளங்குங்கலசத் திருவேடு, மேவிவாழும் விண்டுவென விளங்குவிதிவாமூரின், — பரிவுகொண்டமாதிரியார் பாலேதோன்றிப் பதியாதி, பகரும்பொருண் மூன்றினையுணர்ந்து பதிபிலமுந்திமேலோங்குஞ். — சரியையாதி யடைந்தபெருஞ் சைவாதாலே தாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (உ)

திருவார்கமலத் தடத்திலமாச் செலவீக்களித்து வாழும்நல்ல, திருமாமூரி னிலகுதிருச் செல்வப்புகழனாதுதன், — மருவார்குழலார் மாதிரியார் மடியிற்றனிந்து விளையாடு, மகிழ்வே மணியேமதிச்சடைசேர் வணிசேர் கரியகண்டமுறு, — குருவாழ்விழி மிழலையதிற் குலவீக்காழிமிழலையுடன், கோவே படிக்காசதைப் பெற்றுக்கொண்டு புசித்தவருட்குருவே, — தருவார்த் திருவாமூரிலகு சைவாதாலே தாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (ங)

தேமாமரங்க ணிறைந்துவலைத் தென்றலுலவு பொழிலதனிற், தேன்கட்டதும் புங்கொன்றையு மத்தேமாமரங்கண்மலர்ந்துநிற்ப்ப், — பூமாகாந்த ளங்கிருக்கும் புதுமைநோக்கிற் புகழ்ப்பெறும்நற், பூவாகிய நற்பொன்களைத் தன்பூங்கைத் தலத்திற்கொண்டு வொரு, — கோமான் காந்தளனு மிரப்போன்கையிற் கொடுக்குமதுபோலக், கொன்றை மரங்கட் பூந்தாதுகொட்டுஞ் சோலைச்சூழ்திரு, — தாமாரம்வாமூர் வாழுஞ்சைவா தாலேதாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (ச)

உந்தியுதித்த பிரமனும் நல்லுவணகேத னத்தனுமா, ருயர்நன்

தாலேதாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ.

யணிந்த யண்ணல்வாக்கான் வாக்கரசேன், நறைப்பெற்ற பெரும்
புகழ்கொ ளரசேயன்று வந்துதித்தப், — புந்நியதனிற் சூலையெனும்
பொல்லாரோயோ டொருபிறகிப், — புகழூறோயும் நீங்கிவிற்ப் புக
ஹர்மேவும் புண்ணியமே, — சந்தமறையார் வாழாரா சைவாதாலே,
தாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியை தாலேதாலேலோ. (௫)

எந்தப்பாலுஞ் சதுர்மறையார் தமிழ்தேவாரமியம்பொலியு, மெந்
தைப்புகதைப் பலவான் றேரெடுத்த வியம்புமரவொலியும், — நந்து
புனலிற்சங்கீனும் கருப்பவொலியும் நந்:கனமர், நவையற்றிலுரு ரோர்
செலுத்தும் நல்லவொலியும் வேதியழன், — மந்துப்பனவர் வேள்வியதி
லியம்புமறையின் முழக்கொலியும், வாரியென்ன வோங்குதிருவாமூர்
மேவுமருமணியே, — சந்தப்புந்நொண் டிலகுமொரு சைவாதாலே
தாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியை தாலேதாலேலோ. (௬)

வேறு.

நித்தியமாகிவ்வுலகத்தில்தின் றவாதாலேலோ

நின்மலனுரியந்தன்னைக்கண்டிற் குணாதாலேலோ

பத்திசெலுத்தும்பத்தரின்மேலாம்பண்ணவாதாலேலோ

பாசப்பந்தமுற்றமகற்றியபானே தாலேலோ

சுதந்வதிதசுகாரிலேபுற்ற நரையேதாலேலோ

துய்தமிழ்மாமுறபெனுந்தேவாரஞ்சொற்றவாதாலேலோ

சத்துவகுணமாயோங்கியதுயத்தற்பாதாலேலோ

தத்துவநித்தியநாவுக்கரசாஞ் சற்குருதாலேலோ. (௭)

ஆணவமென்னும்யானையைவென் றவன்பேதாலேலோ

வச்சமண்விட்டயானையைவென் றவரசே தாலேலோ

காணருமரியப்பிறகிக்கடல்கரைகண்டவாதாலேலோ

கரியச்சமணரிடுகடல்நீர்தியகண்ணே தாலேலோ

கோணுமாயயகிடத்தையகன்றெழுதோவேதாலேலோ

கோதுறுசமணரிடுவிடநீர்தியகுருவேதாலேலோ

தானுவெனுஞ்சயசோதியிலுற்றவதற்பாதாலேலோ

தத்துவநித்தியநாவுக்கரசாஞ் சற்குருதாலேலோ. (௮)

அந்தமுமாதிமுற்றமகன் றவருளே தாலேலோ

வானந்தம்பேருருவாயோங்கியவன்பேதாலேலோ

தந்திரமோமொமறைமுற்றுணர்தவமேதாலேலோ

சப்பாணிப்பருவம்.

கருமையுறுபாயுட இத்தலையினைபறித்தா நின்றண்ணுங் கடுஞ்
சமயராந், கள்ளக்கொடுங்கோள ரான்மறைப்புண்டவக் கருணையுரு
லிங்கவடிவை, — வருமையுறு பழையாரோனும் ப தியின்மேகிநீ யங்
கனம் வெளியாக்கியே, யரியதவவடிவர்கட் டெரிசிக்கின்ற நின்னை
பிணையென்புகலுவேன், — பெருமைமிகு நல்லூரின்மேகியே திருவடித்
தீக்கையைப்பெற்ற பெரிபோய்ப், பெண்ணுசையென்னுமொரு வலை
பைக்கிழித்தநின் பெற்றிறையறிவாரொவர்த், — தருமைமாநிறமுனைப்
பாடிநாட்டுத் தேவசப்பாணி கொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு
திற்குணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (க)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

ச ப ப ர ணி ப் ப ரு வ ம்.

கருமையுறுபாயுட இத்தலையினைபறித்தா நின்றண்ணுங் கடுஞ்
சமயராந், கள்ளக்கொடுங்கோள ரான்மறைப்புண்டவக் கருணையுரு
லிங்கவடிவை, — வருமையுறு பழையாரோனும் ப தியின்மேகிநீ யங்
கனம் வெளியாக்கியே, யரியதவவடிவர்கட் டெரிசிக்கின்ற நின்னை
பிணையென்புகலுவேன், — பெருமைமிகு நல்லூரின்மேகியே திருவடித்
தீக்கையைப்பெற்ற பெரிபோய்ப், பெண்ணுசையென்னுமொரு வலை
பைக்கிழித்தநின் பெற்றிறையறிவாரொவர்த், — தருமைமாநிறமுனைப்
பாடிநாட்டுத் தேவசப்பாணி கொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு
திற்குணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (க)

அங்கமேழுண்டாயெனும்பதிகமோதியே யளவறுதவத்தர்வாழு,
மருமையாம் புகலூரோனும்பதி யடைந்தமே யங்கனே முத்திபெற்
றச்—சுங்கமேசீர்காழி வாழ்மைந்தரோடீ திருமறைக்காடடைந்து,
திவ்வியக்கதவந் திறந்திடப் பாடியச் சீருடைய வாக்கின்மன்னே,—
புங்கமுறுமுருகனாமிடத்திப்புருந்தடியர்பொங்கியெழுகட்டமதனிற்
— கருமையுறுபாயுட இத்தலையினைபறித்தா நின்றண்ணுங் கடுஞ்

கமலையில்லாவிடத் தருட்கொண்டவா சப்பாணிகொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு சிற்சுணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (௨)

சரியைநிலை நான்கும்நற் கிரியைநிலை நான்குமோர்த் தனியோக நிலைகளுன்குஞ், சந்தமிகுஞானநிலை நான்கையுமுணர்ந்துமேற் சமர சந்தனையடைந்து, — வுரியச்சிவந்தனைக் கண்டுக்கலந்துமே லுயர்பிரம கூடத்தனை, வுய்யுறக்கண்டு தெரிசித்துமே லுணர்வுட லுயராசனத் திருந்துப், — பெரியசிவவலுபவந்தனையடைந்தே நல்ல பேசரியஞானத் தனைப், பெருமையாய்ப் பெற்றநான் மருணீக்கியாரானும் பெயரினைக் கொண்டுற்றவா, — சரியையுதல் ஞானநிலை நான்கையு மடைந்தவா சப்பாணிகொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு சிற்சுணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (௩)

மாயையெனு மோர்பெரிய கடலுட்கலங்குமீம் மதியிலேன் நன் னையன்பாய், மதித்துத்தயங்கும் நல்லறிவெனுந்தோணியை மாண்புட ன்கொண்டுமாயைச், — சாயையெனும் விடயவலைபிற்கவிழ்ந்திடாத்தன் மையாகவேசுதர்மனமெனுஞ், சந்தமிகு கோல்கொடுத் தள்ளியே காம மாந்தகைசுறுக்கைப்படாமற், — நீயக்கொடுங் கடற்றன்னைக் கடந்து மேற் சிவமெனுங் கரையடைந்து. சீருடைய வத்துளித் வீட்டிருந்தே பெரிய சிவானுபூதியை யடைந்தக், — நாயினைப்பொற்ற வாழர்வருங் குரவனே சப்பாணிகொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு சிற்சுண பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (௪)

அருணிலைவிளங்குந்நற் சுத்தசிவமணம்விச மருளுடையநற்கரத் தா, லன்புடைய நிலைவதியார்கரத்தால் நீறனித்திடப்பெற்றகையா— விருளறுத்திலகுமுழ வாரந்தனைக் கொண்டவின்புடைய நற்கரத்தா, லெழிலுடைய திருநீற்றி னொளிவிளங்குறுமுயர்ந் தேருடையநற்கரத் தான், — மருளறுத்திலகுமிரு யிலச்சினைக்கொண்டிலகு மாண்புடைய நற்கரத்தான், மன்னுசிவனடியார்கட் சூழ்ந்திடத் தேவார மறைவரை யும்நற்கரத்தாற், — சரண்புனைதற் கேயெடுப்பூமணக்கையினுற்சப்பாணி கொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு சிற்சுணப் பானுவே சப்பாணி கொட்டியருளே. (௫)

ஆடகத்தா லுறும்மே நிலைமாடங்க ளத்தனையும்பொன்னகரிவ, ணுமத்தெனத்தோன்றுபெருமாடங்கலந்துறுயிரைவயர்களுசலதுபோ ய், — விடகத்தோக்குநிலை யுத்திரந்தாக்கலை நாக்கிண்ணுத்திரமது, வெருவிவிவணின்ரிடில் நமக்குமடியுறுமென்று வேகமாயோடுமாட, —

காடுறுங்கன்னியர்ச னோங்குபெரு மாடங்க ளத்தனையும் விண்ணு
டெனு, பற்புதத்திருமுனைபாடியில் வாழ்ரமர்ந்த நன்மாணிக்கமே,—
தாடருஞ் சத்தசிவ சன்மார்க்க நாதனே சப்பாணிகொட்டியருளே
சற்குணக்கடலிலெழு சிற்சுணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே,
வேறு.

காருறுபொழிலெலாமன் றன்மணக்குங் கயமெலாஞ் சேல்பரவுங்,
சுதிர்விடுமாட மறுகெலாஞ்சோற்றுக் கறிமணவாசமிசு,—மேருதுவே
ள்விச் சாலையனைத்துமெழிலுறு புனைவிசு, மெழிலுறுபுலமதிலோங்
குங் களமரே ரொலிக்கவெழும்,—பாருறுதலமதில் நற்றிருவிழவொடு
பண்மறையொலியோங்கும், பதி பசு பாசமுணர் பெரியோர்கட் பயி
லீசைமருகிலெழும்,—கூரருமன்பர்ச்சூழ்வாமூராகொட்டுகசப்பாணி,
குவலயமோங்கத் தமிழ்மறை சொற்றவ கொட்டுகசப்பாணி. (எ)

அத்தியுரித்துவணிந்தவாண்முனமழியகாசபெறுவன, வடியவர்
கடகுத் தூயமுதற் தருமருநாவுக்கரசே, — சத்தியெனுப்பதி மேவித்
திக்கைச்செய்யெனச் சாற்றியபின், நகையுறுநல்லூர் மேவித் திக்கைப்
பெற்றத் தற்பானே, — முத்தியளிக்கு மந்திரமொன்றே யென்றது
மூழ்கியுற, முத்தியளிப்பது நாவுக்கரசென்றேயுறமுத்திலை,—* குத்த
மெனக்குச் செய்தக்குருவே கொட்டுகசப்பாணி, குவலயமோங்கத்
தமிழ்மறைசொற்றவ கொட்டுகசப்பாணி (அ)

பொல்லாச்சமணக்கடலைநீந்திய புனிதசிகாமணியே, புகலூர்செ
ன்றிறையோடுகலந்தபுலவசிரோமணியே, —கல்லார் கற்றவரெல்லார்க
கருளுங்கருணைமாவுருவே, கடந்தவர்நெஞ்சில் நீங்காதோங்குங்கருணை
யாமருவே, யெல்லாமதமுஞ் சைவத்திற்கே ரீடலவென்றவனே,
யெழிலுறு வதிகையின்மேவித் திருவருளின்முதப் பெற்றவனே, —
கொல்லாவிரதமொன்றைக் கொண்டவகொட்டுக சப்பாணி, குவலய
மோங்கத் தமிழ்மறைசொற்றவ கொட்டுகசப்பாணி. (க)

மறையாந்தமிழ்தேவாரஞ் சொற்றவாக்கின்மன்னவனே, மாயை
யெனுந்தடைநீங்கிக் கதியுறுமாணல முற்றவனே, — யிறையின்பாலே
பொதிசோறுண்ணுமெழிலுறுமிளவரசே, யின்புறுபுகலூர்மேலிழுவா
சையிரிந்திட மேவியெனைத், — துறையெனுஞ்சைவத் தூநிலையேற்றிய
தூயசுகாகிலேயே, துகளறுமடியாருள்ளொளியாயுறு துறையோடியே
னே,—சூறையறவேற்றிய நாவுக்கரசே கொட்டுகசப்பாணி, குவலய
மோங்கத் தமிழ்மறை சொற்றவ கொட்டுகசப்பாணி. (கஉ)

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

முத் த ப் ப ரு வ ம.

கவையடியும்வெடிவா லுறுங் கரியமேதிகோ கனகந்தனைப்பறித்
துக்,கதுவவணுறைதருமராளப்பெரும்புட்கவினுறவெரீ இயெழுந்தக்-
ருவையெனத்திரள் தரளமீயிசை யிருப்பவது குன்றெனுங்கையின்
வெண், கொண்மூபரத்தின் முகட்டிற் படிந்துறுங் கொள்கையினை
யொற்றவயலீற், சிவைநிறத்தோடுற்ற செந்நெற்பரப்பெலாஞ் செழித்
தோங்குமருதவேலி, திசுழ்சின்ற வதிகாபுரித் தலமடைந்ததிற்சிவவரு
ளிணற்கூலியும், - பவமுங்குமன் நிலகு திருவாமூர்வாகீச பவளவாய்
முத்தமருளே, பகரறிய வதிகைநகர் பாலருளடைந்தவா பவளவாய்
முத்தமருளே. (க)

விண்மணிக்குவரிவயமேற் குசைத்தொடு †காலிலித்தனதுசிரகம
தனில், விண்ணளவுயர்ந்தநற் ‡சதனந்தொடுத்தநல்விவிலோதனந்தாக்க
லோடுங், -தண்மணிப்பணமுறுந் தந்தகுமகதெனத் தபனன்மனங்கவ
ங்குந், தன்மையைச் சூரசூதன்கண்டு விஃதுநற் றகைமாடமதிரெடு
த்த, -வொன்மணிக்கத் திகையெனச்சொலத் திவரகன் வெருண்டிடா
ததிசயிக்கும், வொண்மைதுவசங்கணிறைமாடநிறைமசெப்பமுறுமுயர்
முனைப்பாடி நாடா, -பண்மணிச் செந்தமிழ்ப்பாடு நல்வாயினுற்பவள
வாய்முத்தமருளே, பகரறியவதிகைநகர் பாலருளடைந்தவா பவளவாய்
முத்தமருளே. (உ)

எண்ணுகேனைச் சொல்லியெண்ணுகேனைன் னின்ற வினியபதிகங்
கூறியே, யின்புமிகு புகழூரிலங்குஞ் சிவத்தோ டிரண்டறக் கண்ட
விறையே, -விண்ணுலகபோகமும் மண்ணுலகபோகமும் வெருத்துந்
றவாக்கின்மன்னே, விடையோடுசூலம்பொருந்தவிருதோளினில் மிளிர்
கின்றவேதவடிவே, -கண்ணிலே யுற்றிலகு மணியே மணிக்குட்கலந்
துறையுமுருவநிலையே, காணருங்காட்சியை யையாறெனுந்தலத்தோங்
கிடக் கண்டபதியே, = பண்ணுருந்தேவாரமாமறைபுகன்றவா பவள
வாய்முத்தமருளே, பகரறிய வதிகைநகர் பாலருளடைந்தவா பவள
வாய் முத்தமருளே. (ஈ)

விறுவுமாவணத் திலகுமாடத்திலிடு விரிகதிர்ப் பச்சைவயிரம்,
வில்லாதவன்வரச் சார்புடையவிரி பதணமீதுப் பசந்துநிற்கக், -சற்று

* கவரி - தேர், வயம், சூதிரை, குசை, கடிவாளம். † காலிலி -
அண்ணரு. ‡ சதனம் - வீடு, ஷீ விலோதனம் - துகிற்கொடி. ¶ பத
ணம் = மதில்.

வதைக்கண்டு விஞ்சியையடைந்துக் களித்துக்குதித்தின்று, கவினுறு
ம்பசுநிறப்பிரதி பிம்பத்தினைக்கடித்திடத் தலைட்டியே, — புற்றுவபுற்
புலப்படுதலில்லாமையாழ்வுபிழைப்பார்த்துநின்று, புனிற்றிளங்கன்றி
னொடுகாணமுறுவளமுறும் புரமெனுமதிசைசென்றே, — பற்றாமனத்
தர்பாலனுகாத வையனே பவளவாய் முத்தமருளே, பகரநியவதிசை
நகர் பாலருளடைந்தவா பவளவாய் முத்தமருளே. (சு)

வேறு.

சுத்தவடிவாங்குடி லையதிற் றங்குமனுவா மகரமுதற் சாரமகர
முகரமதிற் றவங்கும்நகரமுதலாய், — சித்தியளிக்கு மொருதூலமந்நி
ரத்தாற் சீர்பெறவே, சிவயோகத்தோ டொருகல்லே நாவாயாகச்சீரா
கப், — பத்தியோடு வதன்மீது தோன்றியுற்ற பகாநலமே, பகர்தற்கரிய
மெஞ்ஞானப்பதியே நிதியே யுன்பாத், — முத்தியென்றேயடைந்தனன்
யான் முதல்வா முத்தந்தருகவே, மும்மையுலகும் போற்றவறு முதல்
வா முத்தந்தருகவே. (கு)

ஓங்குபெரிய சகசிவபரமாயொன்றாய்ப் பலவாகி, யொளிநுஞ்சு
மேகிவயோகமுற்றிலையேபரவெளியிற், — றுங்குங்கருணைத் தடங்கட
லேசரியை நிலையெனிலையென்று, தயங்குமுழவாரங்கொண்டு சார்ந்து
தேவநிலயமதிற், — பாங்குபெறப் புற்கடிந்தெரியும் பண்பே பாசப்
பொர்வையதைப், பகிர்ந்தவதுதானாகி நின்றபதியே யடியேன்மாயை
யினுன், — மூங்கையெனநின்றே னருளாய் முதல்வா முத்தந்தருகவே,
மும்மையுலகும்போற்றியுறு முதல்வா முத்தந்தருகவே (சு)

திருக்குவென்றுந் திரிசியமென்றியம்புமபதத்திற்றிருக்குவினிற்,
நிகழுஞ்சுகத சுசாதிகமுற் கமுன்றநின்றசீர்வடிவே, — தருக்கவாத
முதல்மாயா வாதிரிகண்டவாதிபுளந், தகித்துசைவசமயமதே சாருஞ்
சமயமெனத்தெரித்த, — வுருக்கமுடைய வுழவாரப்படைகைகொண்ட
வுத்தமனே, யுலகின்மாதாசையினை யொழித்ததூய வுயர்நிலையே, —
முருக்குதவிர்த்த முதனிலையே முதல்வா முத்தந்தருகவே, மும்மை
யுலகும்போற்றியுறு முதல்வாமுத்தந்தருகவே. (எ)

படியிலோங்கும்நல்லருண மாசாரங்கண்முதற்பலவும், பகரின்
மகவின்விளையாட்டேயென்ன வெணக்குப்பகுத்தறிய, — நொடியிலிர
விற்கனவினிடைகடைத்தமுதலேநோயகன்ற, துண்மைபறிவாழ்ஞானி
யுளையோங்குந்துயநான்மயமே, — யடியன்முடியிற் றிருவடிநீ யமை
த்துதிக்கையுறச்செய்து, பாட்கொள்காலமெந்நாளென்றடியேன்மாழா
ந்ததைந்தனனால், — முடிவில்லின்ற நாவாசாம் முதல்வாமுத்தந் தருக

வேறு.

தலைமேய்க் கிணங்காபெனுமோர்ப்பதிகந்தனைசாற்றியவா, சமணர்க்
குள்ளசாதத்தமோர்த்து திருவாய்த்தங்கியவா, — விலையித்கல்லெதெப்
பமதமாய்லரலையணைந்தோங்கியவா, வன்புறகிகமேபொதுசோறிட்
டவன்பெபடருத்தியவா, —மலையிலாக்கண்டெவந்துயர்கோண்டொரு
மொழியைவழங்கியவா, லானவர்போற்றமுமிகாபுரியில் வருகோய்க்
கியவா, —முலையுறுபாதினியார்மடியாகவேமுத்தமணித்தருளே, முச்ச
கமோங்குத் திருவாமூர முத்தமணித்தருளே. (௪)

ஆலமநக்திராவண்ணல் லாக்குள்ளவக்காசென்றே, யறையப்பொ
ற்றுகிறவாமூரி னமுதெய்யாமணிப்ப, —சேமமுறப்பொய்லடியார்முழ்க்
திட சிவியதலென்குந், சென்றுத்தெவசாதத்தினையோதிய செல்வ
சுகாமணிப்ப, —காலநுமுத்தியில்லாண்காமுத்தியைகலமுறக்கிகாண்ட
வான, தன்மைபகாபெனேன்மணிவேயெற்றும காவாசாளுநவே, —
மூலப்பகுதியின் மாலையகதெகாப்பமுத்தமணித்தருளே, முத்தமணி
வேபுரி திருவாமூர முத்தமணித்தருளே. (௫)

முத்தப்பாருவர் முத்திறு.

வருணைகப்பருவம்.

உலகம்மதிக் குமணியாற்றுகிறநிப்புகித்தோய்தெவாருபட்டருவி,
னுருவொங்கிசொனஞ்செயஞ்சட்டி வாகுவுலையங்குஞ்சிறுத்தமல், —கல
கம்மியர்த்திட்டித்தத்த மாமதானியுநலலிற்றிகொளியு, தன்மைபுறு
மாமுகத்தின் புகழ்திரண்டென்ன கதைமுத்த வினமுறுவனும், —வில
குறாக் சஞ்சமலர் சேவடிப்பதமேன்விளங்குந் சதவலகதண்டை, விஸ்
லுனும் * ஞெகிழியொடுமேவியே சலசலெவையிவன்றளர்கடைநத்த, —
மலகன்முமுற்றினு மகற்றவநுவேளாள குலசீராமணிவருகவே, மருவு
திருவாமூரி விலகுதிருகாவாச லாக்சமணிவருமவே. (௬)

வெண்மையுறுத்தினுமுத்தமலகதாமர்கொண்டொருபாற்றுவிக்
கவெப்ப, வெண்குதிர்த்தோன்றியுறவிசெதர்போறுத்தநிதுகண்டுகதிர்
வெருளே, — தின்மைபுறுமேருவி ஞெருபுறத்தேவருந் தின்வியக்
கைலையித்த, திகழ்வதென்னைன்றிமுமபூதடைந்தவதரிதராதகுறு
மருதவயல்குழ, —வுண்மையுறுதவரும் முணிவருஞ்சித்தருமயோக
ருங்கிரியையாள், ருற்றுமுப்போதுத் துதித்தேவனாகு திருவதிகை

விவனாதலாலே, — யந்தமுதையாலிலை யொற்றினையாதலா லம்புலீ யாடவாவே, யருளொழுது கனிசொலும் வாசிசதாசனெடு வம்புலீ யாடவாவே. (க)

தவளநிறவென்பொடி யணிந்திலகுசங்கரன் தன் முடியிருந்தொ ளிரும்பீ, சாபந்தனற் குறைந்திகுலை நெந்தையடிதரிசனை செய்தரு சுவே, — பவளவாயுமையோடு வாழ்கின்ற பரமனுங் கருணையொடுளை பார்த்துமே, பண்பாகமுடிமீது வேற்றின நதமுதற் பருத்துங்குறை ந்தும் நின்றாய்த், — தவளநிறநாவினுக்காசோ கொருக்கா டைந்துடற் குறைந்து துன்பம், தூயமதி யிறையடுத்தெப்போதுங் குறைவிலாச் சசுவுட லளிக்கநின்றான், — வவளோடனைந்த சிவவருளோங்கு மைய னெடு வம்புலீயாடவாவே, வருளொழுது கனிசொலும் வாசிசதாச னெடு வம்புலீயாடவாவே. (உ)

வானமுறுமுனைதந்த சூகம்நெருங்கியே வந்துப்பிடிக்க வதன் வாய், வருந்திநீநின்றினை யப்புதியன்பனது மகனுங் கிரங்கவரவான், — மோனமுது நெந்தையொரு பதிகர்மொழிந்தும், மூகிவிட முற்று மாற்றி முன்னுரிசளித்தனை மூழ்கிடுங்காமிசன் முன்றாயல் செய்து வருவாய், — ஐனமுது விவன்முத்தி மூழ்த்துவோர்தங்களுந் கோய்வினா மகிழ்ச்சையுடைய, ஐவப்புடன் சிலநாளிருப்பை யிவனெங்கால மோங் குரந்தோடமுள னும், — யானமுறைமைகொண்டு திருவாமு ரையனெடு வம்புலீயாடவாவே, யருளொழுது கனிசொலும் வாசிசதாசனெடு வம் புலீயாடவாவே. (ங)

உலகமுழுதுக்கதிர் பரப்பி வருவாய்நீயுமொருவனிவனுலகமுழுது, முறுமுத்தியடையத் தேவாரமினறமிழ்ச் சொற்கதிர் பரப்பிவருவா, — னிலகும்லெகடனின் தோன்றுலா யிவனுந்நல் விருளுற்றகடல்கடந் தே, யின்புறப்பஞ்சாக்கரஞ் சொலிக்கரையினி லியப்புடன் றேன்றி நிற்பன், — நலகருமிருட்கெடுத் தோங்குமதி நீயிவன் நளிப்பாச விரு ளொழிக்கும், நல்ஸ்தியமுதம் பொழிந்திடுவை யிவனுமே நலிரு ளொழுக்கு மதிகா, — ணலகடற் கரியவொளி பெற்றவென்னையெடு வம்புலீயாடவாவே, யருளொழுது கனிசொலும் வாசிசதாசனெடு வம் புலீயாடவாவே. (ச)

நாட்செலுந்தொறும் நினதுநற்சொருபம் மறைபடுமநிலு மிம் மைந்தனுருவம், நாட்செலுந்தொறும் வளர்ந்தே யுலகமுற்றிலும் நற் சிவவொளித்தயங்கும், — லேவட்செலும்புவனத்தினிற் காமிமுதலினோர் விருப்படைய லிண்ணின்னின், விரிகதிர் பரப்பியே யுலகமுற்றுலவி யே விரிகதிரோடுங்கி ண்டொய்த், — தாட்சலசமுடையலிம் மைந்தனோ தவர்மனைநத கைவிருப்படையவொளியாய், சாருலகமுற்றிலுஞ் சுற்றி சிவவொளியுறத் தயங்கியே வளர்ந்துநிற்ப, — னாட்கொளசாதலா லஞ்சாதிருந்திடே லம்புலீயாடவாவே, யருளொழுது கனிசொலும் வாசிசதாசனெடு வம்புலீயாடவாவே. (ரு)

வெய்ய துற்சமயமாஞ்சமணங்கழன் றந்தவினையுற்பாட லீபுரம்,
 விளங்குவந் தன்னனும்பல்லலனுமங்ஙனம்விடையவருள் விராவத்,
 கையமலமாசியாளங்கமது நீங்க்டக் கருணை புரியாதேவனுன், களங்க
 முற்றிலும்நீக்கிமெம்ஞ்ஞானமுத்தி திகைகாட்டுவன்கிலமகனிற், மய்ய
 விப்புரவின் பொருமைகளனைத்தையுஞ் சொல்லுததாத்நிலைமுதல், தூய
 வறிவில்லையதுநீ வந்துவினையாடல் செய்யினையதுநுஷ்வா, = வய்யன
 துகாருணய சினைவினைவந்ததிசையர்புலியாடவாவே, யருளொழுதுகனி
 சொலும்வாசிததாசனொடுவம்புலியாடவாவே. (௭)

எவ்வகையிட்டகாரியத்தை தனைக்கிணுமெங்கிரையருள் செய்து
 வா, நென்பதிற்சத்தேறனுமைமலிலையிது நீபுபாசனையியற்றியோங்கு
 ம், = சவ்வையறுமன்பரைக்கேட்டறிதிமறைமுதற்கலைவலாரிருடியா
 ன்மேருர்க்குவினு றந்தறவர்கள் முற்றியமனத்தர்கள் கதுவிபுறவன்னோ
 ர்களைத், = திவ்வியக்கருணைபொழிவிழிகொண்டும் நோக்காதசெல்வனு
 னைதேடியாடல், சிந்தித்ததைத்தலுன்பாற்பெரியகருணையேசெய்தத
 வமுடரிமே, —வவ்வியமிலாதுநீவந்துநின்றபெறுவையம் புலியாட
 வாவே, வருளொழுதுகனிசொலும்வாசிததாசனொடுவம்புலியாடவாவே

வடுவடுருமனையகண்ணரிய விடைகரிய குழன்வரையெனுங் கொ
 ன்கைகொண்ட, வலிதையர்கண்மையலே வாழ்வென்றதிற் குடைந் து
 ற்று நீவாழ்நுகெடுவாய்க், —கடுமைமிகுமாதர்மய லற்றவிடமேமுத்
 தியென் றுணைபிட்டுகழறும், கற்றநற்பெரியோர்கள் வார்த்தையுங்கே
 ட்டிலாய்க் கனினுற்றவெங்கடலைவன், —விடுமறிய விவ்வாசைமுற்றங்
 கழன் றுமேவிய னுற்றதுறவாளனும், விதுயிவ்வாசைநீவந்தடைந்திடு
 வையேல் மீட்டுவனிமமாயையை, —வடுவரியமாய்கைதனை வென்ற
 வெண்ணையனொடு வம்புலியாடவாவே, வருளொழுதுகனிசொலும் வா
 சிததாசனொடுவம்புலியாடவாவே. (௮)

ஒன்றினைப்பெறகினைப் போர்தமக்கெப்போது மோயாதரிக்கும்
 வள்ள, லொருவர்பானப்பு கொளல் நன்றென்றறரைத்திடு முண்மைநா
 லுங்கற்றிலாய்ப், —பொன்றுஞ்செயற்கரிய யாவுளதநட்டினதுபோ
 ல்வினைக் கரியகாப்பு, பொருந்தயாவுளதென்றயட்டிடும்வாப்தபொழி
 போற்றிநீ யறியாய்கொடோ, —நின்றதிறகிங்கனமுரைத்திடும்நீதியை
 யினியேனும் நீயுணர்ந்து, திமலனாகியவென் றனையனொடுவினையாடவ
 ந்துறியருளடைகுவா, —யன்றந்தவப்பூகியார்க்குற்ற குாவனொடுவம்
 புலியாடவாவே, யருளொழுதுகனிசொலும் வாசிததாசனொடு வம்புலி
 யாடவாவே. (௯)

கருதியுனைவாவென் றதைக்கீதாழ்ந்திடிற் கருணையன்கோபமா
 குங், கலையும்கின்றனைவெறுத்திடி னுனக்குதவு கடவுளும் வினழவு
 கொள்ளான், —பொருதலில்லாயிவன்றேவாரமொன்றெழுதி பொங்கு
 நிற்குணமனைத்தும், புரம்பொடிபடப்புரிந்தானுக்கனுப்பிடிற் புராரியு

ஞ் சினந்தகற்றும், — வருதலைக்கெடுதியைப்பலகாலியம்பினைன் வாரா
திருத்தியெனிலோ, வண்ணமுறுநிற்கென்ன பொல்லாங்குநேறுமோ
வாய்மலர்ந்தேன்பழியிலே, — வருதலைவனைக்காணும் வாழ்வென்னைய
னெடு வம்புலியாடவாவே, வருளொழுதுகவிசொலும் வாகீசதாச
னெடு வம்புலியாடவாவே. (கடு)

அப்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

சி ற் றி ல் ப ரு வ ம்.

பருவமதனில் யாங்கள் புரிதுன்பம் நினைந்துபகைகொண்டு
படியிலிவர்களுந்நாளும் பற்றுமவிடமாயிருந்துபிரைக்
கருதிவினைசெய்கின்றார்களென்றுகருதிபோர்க்கையோ
கடையேம்முன்பின் னொருபகையுங்கண்டோமில்லையாயினுயாம்
பெருமையிழந்தயிப்பருவம் பேதைப்பருவமெனப்படுமாற்
பெற்றியுடையேம் மற்றொன்றும் பிழைசெய்தறியோமாதலினாற்
நெருநிற்றாளங் கொடுவியற்றுஞ் சிறியேன்சிறுநிலில் சிதையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேன்சிறுநில்கிதையேலே.

வெள்ளை மூசண்ணித்தமேனியுடையரின்றாது
விரும்புதவங்கட்பலசெய்ய வியனார்வடிவாய்த்தோற்றியநீ
கள்ளார்பரவும்மரையடியிக் கடையேமிபற்றும்பாழிபினிற்
கலங்கியுறுமாதுயாழுறுன்காட்டு மிஃதுமிக்கடுமை
துள்ளிடந்தசீரடியின்றோய்வுதுயமதிசூடுஞ்
சுத்தனறியின்பிப் பதறுஞ் சோருமுனதுவனையறிந்தாற்
நென்றாபுகழ்கொண்டிலங் கரசேசிறியேஞ்சிறுநில்கிதையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிறுநில்கிதையேலே.

புகழேபரவுந் திருவடியிற்புழுதிபரவத் தகவோயிப்
பொல்லாநகரம்பொன்னகரமாகிருக்கிற்குறைபுகழோம்
நிகழும்நினை வரவுநினைந்துருகிவாடிநிலங்கும்
நீதியுடையவன்பர்தமைவீடுத்து வருளாலிவணியே
யிகழற்றோற் குமெம்பாலேயடைந்ததிற்றுப்புகுதிதுகருதி
யேழையடியமகிழ்வடைந்தாம் யேதுபிழைகளிழைத்திடினுந்
திகழுவெமைக்காத்தருட்புரிநிசிறி யெஞ் சிறுநில்கிதையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிறுநில்கிதையேலே.

தியவமணர் செய்பாழி சென்றுவழித்தி திகழமணர்ச்
செய்யுஞ்சைவ நிறைதனைத் தீரவழித்தி நீற்றினிலை
யாயவுண்மை யறியாத யற்பர்வாழ்வைப் போயழித்தி
யறியாதீய புறச்சமய மடங்கலழித்தி யெனினுனக்குப்

பாயும்புகழும் புண்ணியமும் பலவாயடைபுமெமையனுசிப்
பாழியழித்தியெனிலதனா லடையும்பயனோர்ச் சிறிதுளவோ
சேயவறியள்ளமைந்தே சிறியேஞ்சிற்றில்லிசைதயேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்லிசைதயேலே.

பூதமுதலாம்பொறிகரணம் புந்தியனைத்துமறிந்ததனைப்
போக்கியவத்தைனை நீக்கிப் பொய்யாமாயைதனையாற்றி
சோதியாகும்பிரமமதே சொருபமென் றகண்டிலங்குஞ்
சொல்லினைவேந்தையாமார்க்குங் குடியல்லோமென் றறச்சொற்ற
நீதிவடிவேசன்மார்க்க நிமலவடிவேநிருநிகற்ப
நிட்டைமேவுங்குருமணியே நினைதமுடி விண்ணிறவனே
சேதமற்றதாய்மணியே சிறியேஞ்சிற்றில்லிசைதயேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்லிசைதயேலே.

இத்தாரணியிலுன துருவே யிலங்குமெங்கட்ருவமதற்கு [அங்
வென்றுங்கிடைத்த குலங்குருவென் றெண்ணியுண்ணையெப்போ
கர்த்தாவென்றுமலர்கொண்டு கர்த்தாலர்ச்சித்துபாசித்து
கருணையுருவாந்தடங்கடலே கண்ணையென்றுநினைப்போற்றி
நித்தாநினைவழிபடுவோம் நினது நாயாமறையடி க
ணிகழநோவப்புழுதிபட நேரோயொனாமிகச்சிறி
சித்தா பூழிகொடுவாய்றுஞ் சிறியேஞ்சிற்றில்லிசைதயேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்லிசைதயேலே.

குறியாஞ்சுருதியனுபவமுங் குருவென்றுரைக்கும்படி தனிற்
கோதுகொண்டசரணமதமாநி காட்டக்கோலையுதிற்சொருநி
யறிவேபாருக்கலசமதி லன்பாந்நூயவுலைமூட்டி
யரியசைவமெனுமரிசி யணையப்பெய்துநானநிலை
நெறியாந்தழல்கொண்டுள்ளாதி நிகழுஞ்சிவபாம்பொங்கலிட்டு
நிற்குமடியாரனைவர்கட்கும் நேரேயூட்டி வினையாடுஞ்
சேறிவல்லமையையிட்டிந்த சிறியேஞ்சிற்றில்லிசைதயேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்லிசைதயேலே.

தீயேயென்னப்பொறிகொண்டு செற்றவந்தக்கனி றுதனைத்
தீயவனாந்தம்முயிரை யழிக்கப்புகிர்த்துசிறுவமணர்
வாயேமேவியவர்புகலும் வாக்கியங்கட்பொய்யென்று
வந்தக்*கோனைபாழிதனை யழிக்கவருட்செய்தனைமன்னே
நீயேயழிக்கவேண்டுவதை யழிக்ககெஞ்சில்நினையாத
நினக்குவிர்த்தக்கடையரிடம் நேர்த்தபிழையாமென்கொல்லோ
சேயேசிறியவடிவோகச் சிறியேஞ்சிற்றில்லிசைதயேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்லிசைதயேலே.()

இனித்தகருப்பஞ்சாற்றோடக் கால்வாயதனிளவாளை
பெழுந்துபாயும்வயற்புகுந்து சாலியனைத்துமெழிலுடனே

தனித்தனியேயும்வாழ்நிற் றங்குந்துயதனிப்பதியே
தானேயதுவாயதுகாணுய்த் தங்குந்துயதவமைக்கே
மனித்தவடிவ மாய்வந்தவாகிசப் பேரொளிகளக்கே [னுய்ச்
மணியேனுண்டா மதினளக்கேமாற்றிட்டறியாச் செழுநீர்பொன்
செனித்தபதியேயெமைச்சினந்து சிறியேஞ்சிற்றில்சினையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டக்த் தேவேசிறியேஞ்சிற்றில்சினையேலே.)

அப்பனியேயம்மையுமீயென்று மொழித்தவரும்பதிக்
மடியம்நினைந்துமீயேயெம்மை யனம்மையெனப்போற்றி
வொப்புமுயர்வுமகன் றகினைவோ யாதாற்றித்துதித்திவே
முற்றவெம்மையொருபொருளாய்க் கோடியென்னியுய்த்திவொ
மிப்புவிக்கோர்நூனமுதுவிளஞ் சூரியனையெக்காளு
மெழில்கொண்டிலகுமருணிக்கி யென்னுமாசேயெந்தாயே
செப்புமெமையாளருட்செல்வா சிறியேஞ்சிற்றில்சினையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டக்த்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சினையேலே.

சிறிலிப்பருவம் முற்றிற்று

சிறுபறைப் பருவம்.

வெவ்விப்பரசமயமுற்றிலு மகற்றவருவியானுன்னென்றுமோர்,
விட்டிசைப முற்றிலுமீயவலாயிற்றிய வித்தகன்யானென்றுமே, —
கவ்வையுமுலகினிற் சைவசமயத்தனைக் கவன்பெற்றவிளக்கொட்டிங்,
கண்ணியமுதூந்துய கடவுளுடனானென்று கற்பகத்தருளில்வாழும், —
திவ்வியப்பெருவாழ்வுமுற்றிலுஞ்சிறுது நம்பாகநினைவுற்றவாழும், நீர
னேநானென்று வெம்மலமகற்றவரு செல்வானுன்னென்றுகாமச், — செவ்
வியப்பெண்ணுசையற்றவன்யானென்று சிறுபறைமுழக்கியருளே, சிவ
வருட்பெற்றதவவடிவானவாசே சிறுபறைமுழக்கியருளே. (க)

மருணியகற்றமிழ் முழக்கமும் புண்ணியர்கள் வாழ்த்தும் முழ
க்குமான, மறைமுழக்கும் பெய்வேன்வியுநசாலையில் வயங்கும் முழ
க்குமன்றித், — திருவுடையசைவச்சளாகமக் 'தேர்ந்தோது தீராமுழ
க்குமரிய, — தீததுவ்கருவிநூலாளிகள் விசாரணைச்செய்யும் முழக்கு
மரிய, — பரவிம பெரியர்கட்குடி சிவசரிதை கட்படிக்கும்முழக்குமர்
திப், — பாய்ந்துபுகச்சோலை பாளையப்பார்த்துமே பணியெனவெரிஇ
யெழுந்தூச், — செருவிடச்செல்சோலை குழுநிருவாமூர சிறுபறைமுழ
க்கியருளே, சிவவருட்பெற்றதவவடிவானவாசே சிறுபறைமுழக்கிய
ருளே. (உ)

கவலுறுவாமைகட லுறுவாமையைக் குறுகிதுலவுகதையென
கோகுகுமிப்போலவேயஞ்ஞானிபாபிகட்குஉறொழிதனை

மறுத்துத், — தூவரும்பிறைமுகும்வள்ளலதுவுருவினைத் துன்னும்புறத்
தகத்துந், தூயரறக்கண்டரிய வெண்ணீறுகண்மணித் துறவுந்தரித்து
பெரிய, — மாவரும்புகழ்க்கொண்ட வள்ளலேதிலதவதி பின்வந்த காங்
கின்வேந்தே, வண்மையுறு சைவசபயத்தினை வளர்க்கவரு வாசீசதாச
மணியே, — தேவரும் புகழ்கின்ற வரியருந் வடிவமே சிறுபறை முழ
க்கியருளே, சிவவருட் பெற்றதவ வடிவான வாசீச சிறுபறை முழக்
கியருளே. (௩)

பரோங்க வைந்தொழிற் புரிந்துகூட நளிக்கின்ற பண்ணவனைப்
போதையே, பற்றுமிட மறைநடுவி லோங்குமஞ்சிரமதே பரிந்துவைக்
தேத்தும்பொருட், — டாரோங்கு மத்திபுனை வள்ளலடியார்கட் டமக்கு
பணிசெய்கின்றதே, தகுந்தொழிற்கண்மணியும் வெண்ணீறுபூண்பதே
தக்கவாபரணமரிய, — நீரோங்கு சாத்திர விசாரணைப்பேசதல் தின்
மலக்கடவுளழகை, நேருறக்கண்டு தெரிசித்தலே காண்கையாம் நிமல
னது சிவசரிதையை, — சீரோங்க காதுறக்கேட்டலேநன்றென்று சிறு
பறை முழக்கியருளே, சிவவருட் பெற்றதவ வடிவான வாசீச சிறு
பறை முழக்கியருளே. (௪)

எண்ணரிய வரிபிரம ரிந்திரர்த் தீதவர்களிருடியுஞ் சித்தர்யோக,
மெந்தையது புகழதைப் போற்றுசிவ கணமாதி வியக்கருள் கருடர்
முதலோர், — வண்ணமுற விருபாலிருந்து பணிதனைபுரிய மகிழ்வுடன்
நந்திமுதலாம், வாணனுந் தன்குர மீராயிரங்கொண்டு வருபேரிகை
முழக்கப், — பண்ணுறுத் தும்புருவர் நாரதாதிகளும் பண்ணிசைப்
பாடகிருபாற், பரவுசட்டிய மாதிர்பல்லாண்டு கூறவும் பராபரன் வீற்
திருக்குந், — திண்ணமுறு கைலையி னரவொலியே யீதென்று சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவவருட் பெற்றதவ வடிவான வாசீச சிறுபறை
முழக்கியருளே. (௫)

பெரியவுலகினில் சைவதேயத் துதித்தலேபெற்றியென்னவு மத
னினார், பேசுறு முறுப்புதவல் பின்சைவ சமயமும் பிறங்கியுறக்கல்வி
கெள்வி, — விரியுமுள மெந்தையடி கனவினும் மறவாத மெய்மைமறை
நீற்றிலன்பு, மென்மையுறு வான்மார்த்த னுலிற் பழக்கமது மேவிய
பின் கியதிகளைத், — லுரியகஞ் செய்கைக ள்னைத்தமவர் செயலென்று
வுன்னுவது போதவொழிவு, வுறுவதெப்போதென் னுளத்தான் நிநிற்
பதிவ வொருவற்து வேண்டுமென்று, — தெரிவிக்க நானெழுந்தெனென்று
சொல்வபோற் சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவவருட் பெற்றதவ வடி
வான வாசீச சிறுபறை முழக்கியருளே. (௬)

வேறு.

அலைகடலோங்குத் திரைபெழுமொலியு மழகியபரதவர்க, ளளக் கரின் மீன்வலை வீசிடெமொலியும் மீனத்தலையின்,—கலைபடுபொலியும் வெண்சங்கங்கள்விட்டிடுமொலியு, ளியன்பெறுநாவாய்கலமிவை போடும் மிகுவொலி விதியெலாங்,—கலைபடுபாதிரி புலியூர்க் கண்ணே களினுறு ஷடியரோடு, கரையண்மிக் கவினோக்குங் கடவுளை கண்ணு ளுற்றுவொரு,—கோலையறு நற்றமிழ் மாலைபுனைந்தவ கொட்டுக சிறு பறையே, கோவே குறுக்கையர்க் குடிவரு தேவே கொட்டுக சிறு பறையே. (எ)

ஆவணமுற்றுந் தூக்கிய*மகரிகை தன்னை யண்டமுறு, மங்கா கனு முச்சமுறுந்தன தழகியவீடென்று,—மாவணமோடு வதனுழி செல்கயு மருவிய தோரணமே, மற்றதுவென்று நாணமோடேசும் மாடப் பெருவளமுங்,—காவணமோங்கும் விதியிலேசுங் களினுறு மாதரிழைக், கழன்றுதயங்கு மணிகட்சிதரிய கலனுறவீதியெலாங்,—கோவரசாகுந் திருவாமூரா கொட்டுக சிறுபறையே, கோவே குறுக்கையர்க் குடிவருதேவே கொட்டுக சிறுபறையே. (அ)

வண்டல்படிய வாடகமிருக்கை வீசிடிரைத்துவரும், வண்புனர் பெண்ணை வாய்க்காலூடு வயலிற்சென்றுறவே,—கெண்டை வயலுறு மள்ளரைமோதுங் கேண்மை யுறுஞ்சாலிக், கிளர்த்தெழு நிறமது யிம யத்தனையைக் கேயுறு நிறமதுபோற்,—மண்டரு வயல்குழ்த் திருவா மூரிற் றங்கியமாமணியே, தவநிலையோடு புகலூர்மேனிய சத்தவ குணமணியே,—கொண்டல்பாவுங்கா வாமூரா கொட்டுக சிறுபறையே, கோவே குறுக்கையர்க் குடிவருதேவே கொட்டுக சிறுபறையே. (கூ)

செந்தாமரையில் வாழ்திருவென்னுந் திலதவநிக்குபினே, திரு வவதாரஞ்செய்தேவர்த திருநாவுக்கரசே,—வந்தாட்கொண்டடியெற்கு முத்திநல் வாழ்வினைத் தந்தருள்வாய், வருமேழ்பிறவியை முற்றமொ ழித்த மறுவறுமாமணியே,—சிந்தாசூலமதை நீக்கியருட்செயுஞ் சிறு வனை யாட்கொண்டே, தீரா திருவாமூரா திகழுந் தெய்வாமணமோங் குங்,—கொந்தார்பூங்குழன் மாதினிமைந்தே கொட்டுக சிறுபறையே, கோவே குறுக்கையர்க் குடிவருதேவே கொட்டுக சிறுபறையே. (கௌ)

சிறுபறைப்பருவம்முற்றிற்று.

* மகரிமை-கொடி.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

காவியேனுமக்க விழிபாட்பங்களுஞ் சிவக்கருதுறந்தேரினல்லக்,
கருணை யெனும்பெரிய தாற்றக்கோற் கொண்டுமே காரணத்தோற்ற
மனுவா,—மாவியேனுமக்காத் திருபுறத்துஞ் சிவக்குறியினை யமைபு
நிறவி, யரியவம் மனுவெனும் பரிசுளைப்பூட்டியே யன்பெனும் வழியி
லோட்டிப்,—பாவியரெனுங்கொடிய சமணமதப் பதகரைப் பற்றியுற
வே நுகுக்கும், பண்பனே வாழாரிடங்கொண்டிலங்குமொரு பரமத
நிராகரியனுந்,—தேவனே செந்தா மரைக்கை சிவந்திடச் சிறுதேருருட்
டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலை தேர்ந்தவா சிறுதேருருட்
டியருளே. (க)

வல்லநாவலர்வாழ மரியசண்பையிலுறுஞ் சம்பந்த வளளவந்த
வயங்கு சிவிகைத்தனைத் தாங்கிச் செல்லவே வருஞானசம்பந்தனுஞ்,—
சொல்லரசெனுந் தேவ ரொங்கென்றுவினவனுந் தோன்றலீ சிவிகைத்
தாங்கித், தோளினி லுமைச்சமந்திங் குற்றதென் றுநீ சொற்றொரு
வாக்கியத்தால்,—நலசண்பைப் பதியுமுடனே வெருண்டவ ணலமு
டனிழிந்து வுன்னை, நன்மையாப் போற்றவவ ணிருவரும் நட்புற்ற
நலத்தினை யென் சொல்லுவேன்,—செல்லுறும் பொழிலநிகை சேர்ந்
துறற வையனே சிறுதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ்
சைவநிலை தேர்ந்தவா சிறுதேருருட்டியருளே. (உ)

*சன்மார்க்கமோடு சகமார்க்கமுஞ் சற்புத்திரமார்க்கமுந் தாது
மார்க்கஞ்,சாற்றுமிம்மார்க்கங்க ணுன்கிணும்மேலாய்த் தயங்குமொரு
தாதமார்க்கம், — நன்மார்க்கமாகவே கொண்டந்த நிலையினில் நலம்
பெற விரும்புவிலும், கம்பனதிகைத் தலத்தொரு திருவருட்பெற்ற
நாவரசெனுந் தேவனே, — பன்மார்க்க நிலையெனங் கண்டுக்கடந்து
மேற்பாசிவ மிருந்துமல்கும், பரமானு விச்சைவ சமயமே மேலென்று
வறிவித்த பரமகுருவே,—சென்மநிலைமுற்றுங் கடந்தருட்கொண்டவா
சிறுதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலை தேர்ந்தவா
சிறுதேருருட்டியருளே. (ஈ)

* இம்மார்க்கத்தனங்கணத்தை சிவஞானசித்தியார், எட்டாஞ் குத்தி
யும் தருவது செய்யுமின்

சிந்தேதர்ப் பருவம்.

சொல்லரும் மார்க்கங்க ணுன்கினும் மேலான துகளநற் தர்த்
மார்க்கந், தூயதென் தென்னுள் மறிந்தனன் மற்மம்நீ தோன்றும்
சீர்காழிவாழும், — நல்லசம்பந்தரோடு திருவிழி மிழலையில் நற்காசு
பெற்றபொழுது, நவைவற்ற காசுநீ பெற்றனையாதலால் நன்மார்க்க
நிஃதேயரும், — பல்லவ நறிந்துநின் பாதவிழுவற்றிடப் பரிந்தவனை
யாண்டவமுதே, பரம கருணாகிதிப் பண்பனே வாழாரெனும் பதியி
னுக்கினைவனே, — செல்லுறழ்க் கூந்தலெம் மன்னிபிற் றோன்றலே
சிந்தேதருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலை தேர்ந்தவா
சிந்தேதருருட்டியருளே. (சு)

ஐயிரு சிரங்கொண்ட வசரன்படுத்து ரகற்றநீ மனதிலுன்னி,
வவ்வரக்கன்பாவடைந்தவ னறிந்திட வருட்புரிந் தொருசொலாய், —
தூய்யமா மறையுறஞ் சாரங்கிதப்பிரிய னென்றசெற் சொற்றலோடு,
சோர்வுற்றவன்னவன் கேட்டந்த வண்ணமாய்த் தூயமுன்றும் மறை
யினில், — மையுற்றகண்டர்க்கு மாபிரியமென் றுன்னி மறையினைப்பா
ட்சிவமும், — வந்தருட்செய்தன் னாதவிற்சீவகாருண்ணியாய்மற்றவா
னால், — செய்யதிருவாமூரில் வந்துற்றசெல்வனே சிந்தேதருருட்டிய
ருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிந்தேதருருட்டிய
ருளே. (ரு)

துட்டவெஞ்சமணரைக்கழுவிடைத் தூக்கியே தூயமதுராபுரியினிற்
துன்னுகூன்பாண்டியுன் றனைக்குவந்துற்றவெஞ்சுரோயகற்றியாண்டு,
— மட்டுவார்முழன்மங்கையர்க்காரசியார்க்கருள் வழங்கியப்பிராபுரினை
வண்ணமுதுமப்பொன் றொறுபெயரமைத்தழைத்திட்ட வப்பெயர்வழ
ங்கித், — திட்டமாயுலகமுடிதும் பரவியப்பொன்றிடநீ சிறந்தசெய
லைச், செய்யமனதினில் நினைததிடுகாறுமுள்ளந் செவிட்டாதமுந்தி
நின்றேன், — சிட்டர்தொழுமையனே படைகொண்டகையனே சிந்தே
ருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிந்தே
ருருட்டியருளே. (சு)

பொருந்துபழனங்கனிற் பங்கயப்பூக்களைப் புருந்துபெறுமேதிசா
டிப், பொங்கியக்கொடிகளை யிழுத்துக்குதட்டிப் புசிப்பவத்தருண்ம
தனில், — வருந்தவம் மடிமுலைத்தடத்தே வயற்கெண்டை முட்டிமே
லெழமகிழ்ந்து, வருளோமுற்றிலும் வயலுபொய்ந்திடக் கலந்துமருவ
ற்றெளிந்துத், — திருந்துசிறையோதிமம் நீரீற்கலந்தபாறண்ணையருந்தி
திகழுஞ், சீருற்றபழனம்வளத்தொடுந் தோன்றியுதுதிருமுனைப் பாடி
நாட்டின். — செருந்திசூழ்வாமூரிடங்கொண்ட வையனே சிந்தேதருரு
ட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிந்தேதருரு
ட்டியருளே. (சு)

லெம்மலமகத்திறவரு வெண்ணீறுசாதனமணிந்து மேல்வர்குழற்
துறல், மேவுவெண்பாற்கடற்றிரிதண்டமாதியக்யன்கனக்கொடிகளெ
ன்னப், பம்மலுறுயர்வொலித்திரையொலியதென்னவும்பரவுச்ச்கொளி
யுமொருபாற், பாற்கடலுறுஞ்சங்க மென்னவுமடியார்க் குழுவொடுந்
குழந்துபரவல், — விம்முபாற்கடலென்ன வோங்குதிருவதிகையில் விய
னருட்கொண்டபெரியோய், வேதாகமக்கலைளாகும்நற்றேவார தான
டகம்விளம்பியவருட், — செம்மலேவார்மூரின் மேனியெவன்மையனே
சிமதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா
சிமதேருருட்டியருளே. (அ)

நகரமுதலாயெழுத் தைந்தனிலிலங்கான் மலக்கரந்தனைநடுவினிள்;
நாட்டியிருபாற்சிவந்தனைநிறீஇயுறுமந்தரத்தினை நாவாற்சொலிப், — பக
ருமருபிறவிரோய்நீங்கி பதிதானாகிபரமார்த்த நிலையடைந்து, பதித
வாதியை வென்று நின்றசீரடியார்கள் பற்றுந்நின் பதமலையென, —
சிகரத்திருத்தெயுட் டோடிர்ண்டினை யெண்ணு மரியதினிரதிலைநைச்,
சிறியேனறிந்திடுவு மலையில்லக்காயெனக் கொழுமொழியுருளினிய, —
திகாநிலைங்கிடக் காத்தருட்குறவனே சிமதேருருட்டியருளே, தெய்
வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிமதேருருட்டியருளே. (க)

புகழிலகுவுதிகையுறு வெந்தைகிவருளியார்புனிதசிவ பத்திவா
ழ்கப், புண்ணியம்பெறுமுளது தேவாரமாமுறை புவனத்திலோங்கி
வாழ்க, — யிகழற்றசீர்த்திருத்தொண்டர்சீரடிவாழ்க விற்புதிருநீறுவா
ழ்க, யினிமையுறுமவர்வாய்மலர்ந்த தமிழ்மறைவாழ்கயிலகுசிவசைவ
ம்வாழ்க, நிகழும்நின்சரிசமுறை யாவையுமுணர்ந்துநினை நித்தலுமு
பாசனையோடு, நினைந்துமன்பரதுநின்மலப்பதமுலகில் நீழிவோங்கி
வாழ்கத். — திகழ்வீர சைவமுமுலகினில் வாழ்கநீ சிமதேருருட்டிய
ருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிமதேருருட்டிய
ருளே. (ஊ)

சிமதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

உண்மையுரிடையுரை.

திருவதிகாபுரிக்குணபால் 4 மைல் தூரத்திலும் திருமாணிக்குழி குடபால் 2 மைல் தூரத்திலும் விலங்கல்பட்டென்னுஞ் சிற்றூரை யடுத்த வடபால் ஓர் சிறுமலையில் சிலப்பட்ட கற்ப கிரகத்தோடு கூடிய சிறுகோயிலைத் தனமுடிமீது சாந்தமலையொன்றுளது ஷேமலை யில் சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் குமரவேளும் பிற்பகுதியில் விண்ணும் கோயிற் கொண்டுவெளங்கினதாகப் பலவாற்றாணும் புலப்படுகிறது! இத்தலஞ் சொற்பணத்தோர் நாட்டோன்றியதென்கை இறு ப்பூதே; திருவருட்காட்டத் தெரிந்தவற்றைஞான்று தொட்டிறை ஞானவரை ஷேதலத்தை யெவ்விதத்தேனுஞ்சீரணைத்தாராணஞ் செ ள்ப வேண்டுமென்பதேயுள்ள நிகழ்ச்சி. இஃது என துண்மையுரியைக் கேண்மையர் பற்பலாறிவர் திருமுருகாற் றுப்படை ஐந்தாம்படையில் குன்றுதோறூடல் நின்றதன்பண்பு, என்றதால் அம்முறைபிற் குன்று கண்மீயிசைக் குமரவேட்டங்குமேல், நக்கீரன் நிருவர்க்காற் பாடப் பெற்றதென்றே கொள்ளவேண்டும் பின்னரிதற்கு உத்தரத்தணிகை யெனப் பெயர்கூட்டப்பெற்றமை பூருவதணிகைப் பிரான்றிருவருட் பிரேரணையே; இந்நாள் புராதனமாய்க் சிலப்பட்ட கோயிலைப்புதுக் கலும் புதிதாகவே ஆலயம் நிருமித்தலும் இன்னும் பற்பல சிவபணி களை முற்றுவித்து சும்பாபிடேகஞ்செய்து தரிசித்தலாகிய நற்காரியங்களைத் தொழிலுடே யொன்றாய்க் கொண்ட வருணத்தாரெவரோ அவர்களே இக்களையுங் கவனிப்பார்களென்றே சிவசண்முகபிராணை அச்சைலத்திலருவமாகச்சுட்டி இப்பதிகங்களை எழுதினும், சண்முக பிரான் நிருவருளாற் செல்வேமுடியுமென்று அப்பிரான் நிருவரு ளைச் சதா சிந்தனைசெய்து மிக வேண்டுகின்றார். சபம்.

இங்ஙனம்

மணி-அப்பாவையார்.

ஈசானியமடம் திருவதிகை.

சோதிடம் நாடல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இனியவிலங்கன் மலைமேலே கந்தவேள் வந்தெய்துமோ
கனியவுரைத்தியன்றொரு சோதிடநூலான்பாற் கரைந்திடலும்
முனிவனவனாரயுங்காண் முடுகியுவனம் வட்டமிட்ட
தனியகருடத் தொனிகேட்டென் சந்தோடித்தேனுனை நினைந்தே. (1)
தொற்றும்விலங்கன்மலைமேலே கந்தத்துரைவந்தெய்துமோ
போற்றியுரைமின்னொரு சோதிடநூலான்பாற் புகன்றிடலும்
தூற்றியவனாரயும் காற்றென்றி விண்ணில் வட்டமிட்டே
சாற்றுங்கருடத்தொனிகேட்டென் சந்தோடித்தே னனைநினைந்தே. (2)

நிழைவாய்வினங்கன் மலைமேலே வேலேந்தியும் வந்தேயுதமோ
 குழைவுரைத்தியென்றொரு சோதிடநூலான்பாற் கூறியதும்
 நுழைமயத்திருந்தருணத்தே நொடிக்குளுவணம் வட்டமிட்டே
 தழைபுகருடத் தொனிகேட்டேன் சந்தோடித்தேனுனைநினைந்தே (4)

நயந்தலிலங்கன் மலைமேலே வேல்நாயகன் வந்தேயுதமோ
 பயந்தேயுரைத்தியென்றொரு சோதிடநூலான்பாற் பகர்ந்திடனு
 நயந்தமதிக்கு மயத்தே நாகத்தோங்கி வட்டமிட்டே
 உயர்ந்தருடத் தொனிகேட்டேன் சந்தோடித்தேனுனைநினைந்தே. (5)

தவஸவி வருந்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடி லடியாசீர்ய விருத்தம்.

திருவிண்மேற்போம் மடவியர்கட்டிகழமயிலின் மீதேறி
 வெருவிப்பணிகட்புற்றொடுங் கவிலங்கற்பதியிற் பவனிவரு
 முருவாக்கண்டேனுடையிழந்தேனுற்ற வளைகட் பலவிழந்தேன்
 மருவவிழந்தேன் மனைவியரினாட லொருசார் மாற்றுவையே. (1)

அன்னநடையாசிருவர் தமையனைந்தே மயிலின்மீதேறி
 பன்னுபுலவர் மிகமதிக்கும் விலங்கற்பதியிற் பவனிவரு
 மன்னுமழகையான் கண்டேன்மயலுங் கொண்டேன் வளையிழந்தேன்
 வன்னப்பன்னிமார் சினந்தா லூட லொருசார் மாற்றுவையே. (2)

வள்ளிக்கடவுட் குஞ்சரமும் மருவமயிலின் மீதேறி
 எள்ளலில்லா விலங்கலிடை யெழிலார் பவனிதனைக்கண்டு
 வுள்ளமொழிந்தேனுடை யிழந்தேனுயர்ந்தவிழைகட் பலவிழந்தேன்
 வள்ளால் மனைவிமார் சினந்தா லூட லொருசார் மாற்றுவையே. (3)

முத்தநகைபாரிருமடவார் முயங்கமயிலின் மீதேறி
 யுத்தரச்சொற்றணிகை வரையோங்கும் பவனிதனைக்கண்டு
 சித்தமா திகரணமெல்லாஞ் சேரவிழந்தே னென்புரிவேன்
 மத்தார் தயிரிற் கலங்கினன்மேலூட லொருசார் மாற்றுவையே. (4)

சுற்றுங்கோபத்துகிலிருவர் சூழமயிலின் மீதேறி
 பற்றுமடியார் நிறைவிலங்கற்பதியின் பவனிதனைக்கண்டு
 சுற்றுங்கூடா துனையனை யத்தவஞ்செய்தேனென்றி றுமாந்தேன்
 மற்றுமவரென்றத்தா லூட லொருசார் மாற்றுவையே. (5)

புனிதைதமார்க்கிருவேர்கட் புடையிற் புணரமயிலேறி
 மனிதர்சூழும் விலங்கன்மலைமற்றும் பவனிதனைக்கண்டு
 மனிதவர் தானைக் கொண்டுள்ளே யுனைப்படிக்கொண்டேன்
 மனிதைதயிருவர் தென்புகன்வாயூட லொருசார் மாற்றுவையே. (7)

மடவாடகனாருவோர்கள் விளங்குமியின்மீதே
படவாடகையு புறமுருகிப் விளங்குமியின் பவனிதனை
திடமாங்கண்டேன் மதிபிறந்தேன் சேரத்தனிமையாய் விழைந்தேன்
மடவாருவாக் கென்புகல்வா யூடலொருசார் மாற்றுவையே. (7)

தேனார் மொழியாரிருவோர்கட் டிகழாயிலின்மீதேறி
காணுறும் விலங்கன் மலைக்கவினா பவனிதனைக்கண்டே
கொணுமுன்னைத் தனிபாகக் கொண்டுபோகவே விழைந்தேன்
மாணர்விழியார்க் கென்புகல்வா யூடலொருசார் மாற்றுவையே. (8)

காதலுடனையிருமனைவி களிக்கமயிலின் மீதேறி
பாதமடியார் பழிச்சவரும் விலங்கற்புதியிற் பவனிதனை
பேரதயிரக்கங்காடேன் மேற்போகா முரமாய்சிற்கின்றேன்
மாதிரிவாக் கென்புகல்வா யூடலொருசார் மாற்றுவையே. (9)

வெய்யவேலாம் விழியார்கள் விளங்கமயிலின் மீதேறி
பையவே குழுத்தாரந்தணிகாசலத்தின் பவனிதனை
வையமகலக்கண்ட தனைசூழும் கலையவ்விடத்தறந்தேன்
மையலடைந்தேன் மனைவியரி னூடலொருசார் மாற்றுவையே. (10)

தலைவி தோழியோடு கிளத்தல்.

வன்னிக்கடவுட்குஞ்சரத்தை மருவுமாறு மாஞ்சுத்தார்
புன்னியிலார் தணிகை பெழுந்தருளிப் புதுகினைவாரோ
கன்னியெனவே வினைந்தனைக்கை விடுவாரோ யானென்புரிவேன்
மெள்ளியிருஞ்சீர் தோழியான் செய்ததவங்கை தவமேயோ. (1)

சுஞ்சமுகத்தார் பெற்றெடுத்தவாறு முகத்ததாரையசுவர்
மஞ்சினோங்குந்தணிகைவரை மன்னியென்கைத் தோடுவாரோ
வஞ்சிவாராத கல்வாரோ வாகுலதற்கியானென்புரிவேன்
சஞ்சமுகத்தாயென்னடியான் செய்ததவங்கை தவமேயோ. (2)

பெருகச்சூர் கிளைதடிந்தார் வெற்றிலையையுதக்கடவு
ளருளியோங்குத் தரத்தணிகைமலையையுதத்த யடைவாரோ
பருவாத கந்துவிடுவாரோ மற்றதற்கி யானென்புரிவேன்
சருளியோங்குத் குழலயான் செய்த தவங்கை தவமேயோ. (3)

வாழி.

வாழியேன் வெல்வள்ளி வாழிகட வுள்பாடு
வாழியேன் சண்டங்கள் மன்றமுன்—தோழிகொடி
வாழியேன் முகச்சொதி வாழியுத தணிகை
வாழியேன் தணிகை வாரி.

கைகண்ட போதங் கண்கண் டவளியிற்
 கைதவங் கடிந்து செய்தவ முடித்தேன்
 இறையு முயிருங் குறைபடு பிணியுமா
 முப்பொரு ளமைவரு வைப்பின்வீ டென்னுஞ்
 சொற்குப் பொருடா னேயல தில்லெனுஞ்
 சைவசித் தாந்தத் தனிப்பெருஞ் சலதியுள்
 ளாழ்ந்தறி புலவன், ஆகம சாரமும்
 ஆண்டா னடிமைத் திறனுந் தெய்வ
 மாண்டசீர் நான்மறை முடிவின்மெய்ப் பொருளும்
 விளங்க வதுவே முழுதும் விளக்கி
 விருந்தின் வகைபெறத் திருந்துசொற் றொடர்நிலைச்
 செய்யுளிற் குழவி யன்புசிறந் தன்றான்
 பல்லுயிற் தொகுதியும் பரகதி பெறுவான்
 மெல்லென் மொழியான் விழுமியது பயப்பத்
 தாயை வணங்கித் தாதையைக் கூடும்
 பெருமையிற் தில்லை மூதூ ராடிய
 முறைமையி னிறைவி பாகர்க்கு முறையே
 பிள்ளைத் தமிழ்த் தில்லைச் சீலோடையு
 நல்லோர் நயவர வல்லோர் வியவா
 வியநற்றினன் வேயுறு தோளிபங் கன்னடி,
 மன்னிய சொக்க லீங்கவே
 னென்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே,

நாடி வழுக்கினோந்து. வகுத்தனர் முற்றெச்சம். தமிழ்முனியுங் கா
 ய்சின வழுதியும் நாடிவகுத்து நிரீஇக் கண்ட செந்தமிழென்க. கன்னிவ
 ளாகம் பாண்டிநாடு. தன்மரபென்றது இவ்வாசிரியன் மரபினே. அம்மா
 பிளேன் வன்றொண்டமாமுனி. என்னுடன் கற்றோனிவ்வாசிரிய னெ
 ல் றுணர்ப் பொன்னம்பலப் பேர்ப் பரமாசாரியற்கு என்னுளங் குடி
 கொள்ளென முன்னரடை கொடுத்தாம். ஒழுக்கமும் பணியும் புணர்ப்பு
 முணர்வும் முறையே சரியை, கிரியை, யோக, ஞானங்களாம். இறையு
 முயிரும் பிணியுமென்றது பதி பசு பாசங்களை. ஆழ்ந்தறிதல் அனுபவம்.
 இதனையே அமுந்தியறிதலென்பர் சிவஞான மாபாடியமுடையார். ஆகம
 சாரமென முற்கூறிப் பிறுண்டும் வேறுபடுத்தி ஆண்டானடிமைத்திற
 னென வேண்டாது கூறிலும், கூறியது ஆகமத்துட் சிறப்பு நோக்கி.
 பின் நாள் மறைக்குமுன்னர்த் தெய்வமென வடமொழியாற் சுட்டடை

கலைபதிதுணை.

முகவுரை.

அநாதி முத்த சர்வஞ்ஞதாதி சுத்தசாட்குண்ணிய பரமபதியாகிய சிவபிரானுக்கே உரியது; ஈசுரன் என்னுங்காரண நாமம். இது மற்றவர்களை அவரவர் பேர்முதலிய (உபபதங்கள்) அடைமொழிகளுடன் பின்னின்றேயன்றித் தனித்துநின்று விளக்குவதன்று. சிவபிரானொருவனையே. அடைமொழி வேண்டாது (நிருபபதமாய்) தனிமொழியாய் நின்று விளக்குவதாம். இதனைப் புறப்புறச்சமணர் “பகவனேயீசன்மாயோன்பங்கயன்” என்று கூறிய நிகண்டு முதலிய நூல்வழக்கினாலும், ஈசுரன் கோயிலென்று கூறும் உலகவழக்கினாலும் காணலாம். ஆகவே ஈசுரநாமம் சிவபிரானொருவனுக்கேயுரிய (யோநருடி) காரணஇடுகுறிப்பெயரென்பது தெளிவாயது.

இது போலவே, வேத முதலிய லிசிஷ்டநூல்களால் விதந்தெடுத்தோதப்பெற்ற சிதம்பரதலத்துக்கே உரியது கோயிலென்னுங்காரணப் பெயர். இது மற்றைத்தலங்களில் அவ்வத்தல முதலிய அடைமொழிகளை அடுத்து நின்றேயன்றித்தனித்து நின்று விளக்குவதன்று. சிதம்பரஸ்தல மொன்றை மாத்திரமே தனிமொழியாய் நின்று விளக்குவதாம். இதனை ஆரியவேத முதல்வனே, அவ்வேதத்தை வடித்துத்தெளித்தெடுத்த சாரமாய்த் தன்னில் அபேதர்களாகிய சிவாநுபூதிப் பெருஞ்செல்வர்களின் திருவாக்கிடமாக வெளியிட்டருளிய சீரிய திராவிட வேதமுதலிய பதிநூல்களாற் காணலாம். ஆகவே கோயிலென்னும் பெயர் சிதம்பரஸ்தலமொன்றிற்கேயுரிய காரண இடுகுறிப் பெயரென்பது தெளிவாகியது.

இத்தகைய உத்தமோத்தம வைதிக சைவ ஹைலிகச் சிறப்பு வாய்ந்த சிதம்பரத்திலே அநவாத தாண்டவஞ்செய்தருளுகின்ற ஸ்ரீமந் டடராஜராஜாது திருவுருவம் ஏனைத்தலங்களிலுள்ள மாகேசுரவடிவம் இருபத்தைதுனொன்றாகிய உருவம் போல்வதன்று. அம்மாகேசுரத்தின் மேற்சாதாக்கியமூங்கடந்து நிற்குஞ் சிவசொரூபமேயாம். இவ்வுண்மை, அந்நேரப்பெருமானே, நாதமுதலாகத் தோற்றுவிக்கும் சிருஷ்டிக்கும், உ

கொடுத்தருளுதற்கு உலகை அழைத்தற்கும் அங்கமாய்க் கொண்ட உமரு கத்தின் தொரியினால் நடராஜராஜ என்று அடுக்கி விளக்கினமையாலங் காணலாம். ஆகவே, ஏனை நடராஜபூர்த்திகளுக்கெல்லா மேலாகிய நாலு மூர்த்தி இம்மூர்த்தியே என்பது தெளிவாயது.

இப்பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்து உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரிய நிலை யினின்றருளுகின்ற ஸ்ரீமந் நடராஜராஜ வள்ளலே, உலகெலாமுணர்ந் தோதற்குரிய நிலையில் நிம்பித்தற்கியைந்த திருவருட்டிருமேனி தந்து இந்நொழிற் கூந்து அசைவறப் புரிவித்தருளி, “நோயுண்மருந்து தாயுண் டாங்கு” என்று பெரியோர் விளக்கியவாறு, அத்திருநடனத்தையே அந் வரதம் பாங்கினின்று கண்டுகொண்டு முக்கரணத்தாலும் உலகெலாமுண ர்ந்தோதி வணங்கி நின்றயுத்தற்குரிய வழிகாட்டியருளுகின்ற அளவு கட ன்ந்த பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய லோகமாதா ஸ்ரீசிவகாமியம்மையார். இவரது பெருங்கருணைப் பெரும்புகழ் வேதாதிகலைகளாலும் பிரம் விஷ் ணுவாதி தேவர் முனிவர் யாவராலும் அளவிடற்பாற்றன்று.

அணுத்தானையும் அறிவாற்றலில்லாத நாயிற் கடையாகிய நாயேன் அப்பெரும் புகழைப் யாடுமாறு நினைத்தற்கும் அருகனல்லேன். அங்கன மாகவும், அடியேன் பஞ்சாக்ஷரப்படியின் கீழ் வலப்பால் நின்று தரிசிக்கு ம்போது, சிற்சபையுள்ளே கற்பூர விளக்கஞ்ஞெய்து வந்த தில்லைவாழ்ந்த ணரொருவர் தமது இச்சையால் அப்படிமீது நின்று பிள்ளைத்தமிழ் பாடுக என்று கூறி விழுகி தரப்பெற்றேன். அதேசமயம் அழகிய திருச்சிறந்தம் பலமுடையார் பூஜாமணியொலியும், தீபதரிசனமும் கிடைக்கப்பெற் றேன். இவ்விரண்டு மொத்து நிகழ்ந்த திருவாணை சிரமேற்கொண்டு திரு வருளே முடிப்பிக்குமெனத் துணிந்த எனது அறிவின் பருவத்துக்கிண ங்க அத்திருவருள் விளக்கியவாறு இப்பிள்ளைத்தமிழ் முற்றுப்பெற்றது.

காட்டுகின்ற தாயினருளால் தந்தையைக்கண்டு தமது குறைகூறி நிறைவு பெற்றின்புறுதல் சேயர் கடனாலால், உலகெலாமுய்யும் வழி காட்டியருளுகின்ற லோகமாதா ஸ்ரீசிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழாகிய இந்நூலுடன் இற்றைக்கு நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன் செய்து வெளி யிட்ட சிவஸ்துதியாகிய தில்லைச்சிலேடை வெண்பா தனித்து நில்லாது சில குறிப்புரையுடன் பின்பு சேர்க்கப் பெற்றது. அறிவிற் சிறந்த பெரி யார் இந்நூல்களிலுள்ள வழக்களைப் பருவம் பெருத சிறியேன் அறியா மையால் வந்தனவாக்கொண்டு அவற்றைத் திருத்தி விளக்கியருளும்படி பணிந்து பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்கனம்,
ராம. சொ.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமந் நாவலர் பெருமான் மருகர் மகாவித்துவசிராமன்

பொன்னம்பலப்பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கருளொருவர்

உரத்தூர், கோ. வைத்தியலிங்கப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

வடவேங்கடந்தென் குமரி யாயிடை
நாடு தோன்றிய நாளிற் றோன்றிய
வியற்றமிழ் நாடி வகுத்தனர் நீதிநூல்
பாய்திரை பருகிய வாய்தமிழ் முனியுங்
காய்சின வழுதியுங் கண்ட செந்தமிழ்ச்
கண்ணீ வளாகக் காரைநல் லூரன்,
பொன்னியல் வாணிகத் தொல்குடி புருத்தோன்,
தன்மர புயரிய நன்மர பொல்கா
மழைபெய் நிலத்து முளைகண் டன்னு
வியற்கை யறிவு பெரிதே யதனெடு
செயற்கை யுணர்வுஞ் சிறங்க வுயர்ந்து
கடவுட் பூசனை யிடையற வன்மையிற்
கண்ட காரணத் தானே யுலகம்
வன்றெண் டப்பேர் வழங்குமா முனிவனெ
டென்னுளங் குடிகொள் பொன்னம் பலப்பேர்
பரமா சாரிய னெனுமிவ ருணர்த்த
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு முணர்ந்து
விழுத்தகு பாட லணிபெற வகுத்தோன்,
வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்டோன்,
ஒழுக்கமும் பணியும் வழுக்குறுப் புணர்ப்பிற்
பழக்கமு முண்மை யுணர்வும் பயின்றோன்,
பைந்தமிழ் நன்மொழிப் பாடல் சான்ற
முந்தூபல் புராணமுன் னூல்பல நவீற்றியோன்,
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவர்

கைகண்ட போதங் கண்கண்டவளியிற்
 கைதவங் கடிந்து செய்தவ முடித்தேன்
 இறையு முயிருங் குறைபடு பிணியுமா
 முப்பொரு ளமைவரு வைப்பின்வீ டென்னுஞ்
 சொற்குப் பொருடா னேயல தில்லெனுஞ்
 சைவசித் தாந்தத் தனிப்பெருஞ் சலதியுள்
 ளாழ்ந்தறி புலவன், ஆகம சாரமும்
 ஆண்டா னடிமைத் திறனுந் தெய்வ
 மாண்டசீர் நான்மறை முடிவின்மெய்ப் பொருளும்
 வினங்க வதுவே முழுதும் விளக்கி
 விருந்தின் வகைபெறத் திருந்துசொற் றொடர்நிலைச்
 செய்யுளிற் குழவி யன்புசிறந் தன்றான்
 பல்லுயிற் தொகுதியும் பாகதி பெறுவான்
 மெல்லென் மொழியான் விழுமியது பயப்பத்
 தாயை வணங்கித் தாதையைக் கூடும்
 பெருமையிற் நிலை மூதூ ராடிய
 முறைமையி னிறைவி பாகர்க்கு முறையே
 பிள்ளைத் தமிழ்த் தில்லைச் சிலேடையு
 நல்லோர் நயவர வல்லோர் வியவர
 வியற்றினன் வேயுறு தோளிபந் கன்னடி,
 மன்னிய செங்கீக லீங்கவே
 ளென்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே,

நாடி வழுக்கின்றது. வகுத்தனர் முற்றெச்சம். தமிழ்முனியுங் கா
 ய்சின வழுதியும் நாடிவகுத்து நிதி இக் கண்ட செந்தமிழெழன்க. கன்னிவ
 ளாகம் பாண்டிநாடு. தன்மாபென்றது இவ்வாசிரியன் மாபினே. அம்மா
 பிடுஞன் வன்றொண்டமாமுனி. என்னுடன் கற்றோனிவ்வாசிரிய னெ
 ன் றுணரப் பொன்னம்பலப் பேர்ப் பரமாசாரியற்கு என்னுளங் குடி
 கொள்ளென முன்னரடை கொடுத்தாம். ஒழுக்கமும் பணியும் புணர்ப்பு
 முணர்வும் முறையே சரியை, கிரியை, யோக, ஞானங்களாம். இறையு
 முயிரும் பிணியுமென்றது பதி பசு பாசங்களே. ஆழ்ந்தறிதல் அனுபவம்.
 இதனையே அமுந்தியறிதலென்பர் சிவஞான மாபாடியமுடையார். ஆகம
 சாரமென முற்கூறிப் பிறண்டும் வேறுபடுத்தி ஆண்டானடிமைத்திற
 னென வேண்டாது கூறினும், கூறியது ஆகமத்துட் சிறப்பு நோக்கி.
 பின் நாள் மறைக்குமுன்னர்த் தெய்வமென வடமொழியாற் சுட்டடை

யடுத்ததாம், அதுதான் ஆரியவேதமெனற்கு. விருந்தின் வகை, பிறர்...
 த்துப் புதுவதாகச் செய்யுள் ஓசய் வார் செய்யும் தூல் வேறுபாடுகள்
 அவை கலம்பகம், அந்தாதி போல்வன. பிள்ளைத்தமிழும் தில்லைச் சிலை
 டையுமது. விழுமியது வீடியல் பொருள். பெருமையின் உவமம். பிள்
 ளைத்தமிழ் பொருள். வானினுமுயர்ந்தோனகத்தியன் நிலத்திற் குடத்
 தினடங்கிய குறுமுனியாயினான். சொல்லாற் பிள்ளைத்தமிழேனும் பொ
 ருளாற் பெருந்தமிழென்க. வலிதன்றே தாமுந்துலைக்கென்ப. இனி;
 ஊரான், புகுந்தோன், வகுத்தோன், பயின்றோன், முடித்தோன், புலவன்,
 சொக்கலிங்கவே ளென்னுநாமத் திருந்தவத்தோன் விளக்கி விழுமியது
 பயப்பப் பிள்ளைத்தமிழும் தில்லைச்சிலைடையு மியற்றினனென விளை
 முடித்தியைத்துகொள்க.

முடிவுரை

அரிப பெரிய நீதிகளையும் மற்றுஞ்சில விஷயம் களையும் இவ் வர்க்கு வற்ற எளிதெ நல்ல செய்யுள் கூடையில் தெரிவிக்கும் சிறந்த தூலாகிய அறப்பணிசூர சுதகம், பல சிறப்பள்ளிக்கூடங்களிற் கற் பிக்கப்பட்டு வருதல் யாவரும் அறிந்ததே. இந்நூல் கற்பிக்கப்படுதல் மிகவும் நன்றே. ஆயின், இச்சிறந்த நீதிநூல் கற்பிக்கப்படும் முறையோ குறையுற்றிருக்கின்றது: அஃதாவது - இந்நூலுக்குத் தக்க உரையின்மையாலே பிறகாரணங்களுாலே மாணுக்கர்கள் பொருள ரியாமற் செய்யுள்களைப் பாடம்பண்ணும்படி கற்பிக்கப்படுதலேயாம்.

இக்குறையோடு, பிழையில்லாத நல்ல சுத்தப்பதிப்புப்புத்த கம் தக்கவரையுடன் கூடியது திடைக்காமல், அச்சுக்கு ஏற்காத விகாரமான காசிதழும் பிழைகள்மலிந்த விரும்புதற்காகாத அச்சம் சிறவாத உரையும் உள்ள புத்தகம் திடைத்தலால் ஆளுங் குற்றங் குறையுஞ் சேர, இந்நூற்படிப்பு எவ்வளவு தாழ்த்தலையில் இருக்கு மென்பது யாவரும் அறியக்கூடியதே.

இங்ஙனம் இந்நூற்கல்வி மிகவும் சிர்க்கேடு அடைந்துள்ள நிலையில், அறிஞர் சிலர், இவற்றைபெல்லாம் ஆலோசித்து, குற்றங் குறைகள் அகன்றால் இந்நூற்கல்வி சிறக்குமென அறிந்து, நீதிநூற் படிப்பு முக்கியமாகப் பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கவேண்டுமென் றும், மற்றும், பெற்றோர்கள் தம்மங்கள் இந்நூலையும் வேறு சில நூல்களா யும் படிக்கவேண்டுமென்று விரும்புதலின் அவர்களுடைய விருப் பத்தை மறைவேற்றுதற்காகவும் இந்நூல் பாடபுத்தகமாக வேண்டு மென்றுங் கருதி, என்னை அபிமானித்து இந்நூலையும் மற்றுஞ்சில நூல்களையும் தக்க அரும்பதவுரையோடு நல்ல சுத்தப்பதிப்பாக வெளியிட்டிருதல் நலமென அன்புடன் உரைத்தமையின், இந் நூலை அவர்கள் கருத்தித்கேற்ப வெளியிடலானேன்.

பிழைத்ருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உ	கக	யெனதிதய	யெனதிதய
நஉ	கசு	முற்றிலைவ	முற்றிலைவு
ரு	கக	நசஞ	நசாஞ
"	உசு	தெந	தேந
சு	நஉ	எடு	எடு
"	உக	நெஞ	நெஞ
எ	யி	வனைய	வனைய
"	அ	எறுதி	எறுதி
அ	உ	மெய்ய	மெய்ய
"	இ	பிள்ளை	பிள்ளை
க	சு	னையனே	னையனைய
க௦	நஉ	பாங்கை	பாங்கை
"	க	வங்காளா	வங்காளா
கக	நஉ	காந்தரு	காந்தரு
கந	உஉ	கியலற	கியலற
கசு	கசு	லிலஞ்சி	லிலஞ்சி
"	கஎ	கொள்	கொள்
உஉ	உசு	மாசபை	மாசபை
உஅ	உசு	—	வேறு
நஉ	உஉ	விளக்கு	விளக்கு
நந	உசு	மாய்	மாய்
நரு	கஅ	டைக்கெ	டைக்கெ
சய	உய	ரத்தரா	ரத்தரா
சஎ	உஎ	பரிசுத்த	பரிசுத்த
சஅ	உரு	தரத்தார்	தரத்தார்
சக	இ	பாகிய	பாகிய
"	க௦	அடுக்கு	அடுக்கு
"	கஉ	நிலம்	நிலம்
"	கசு	மும்பொ	மும்பொ
"	உய	கத்து	கத்து
இக	உ	செய்த	செய்த
"	சு	வயிரம்	வயிரம்
"	உஉ	கந்தே	கந்தே
இஉ	சு	பொன்ம	பொன்ம
இந	கஉ	அந்	அந்
"	உக	கையந்	கையந்
இஇ	கஇ	முதம்	முதம்
சய	கஇ	செவ்வி	செவ்வி
கக	உசு	பங்க	யங்க

இந்தாலிற்சில இடங்களில் ௭௭ து கை சிலேடை நோக்கி நகர துக்கு உகாந்தெர்த்துள்ளது.

உ

கணபதிதுணை.

தி ல் லை ச்

சிவகாமியம்மை

பிள்வளத்தமிழ். சென்னை

—(•)—

கா ப் பு.

சீர்பூத்த திருவருட் ளீயசெம் பூமியச்

சிவசத்தி பார்வை யாய

தெள்ளமுத நீரிற்ரு ளிரந்தவழி யோங்கார

சின்மயானந்த வித்தி

னேர்பூத்தெ முந்துபா சாங்குசங் கொண்டொர்கொம்

பிறுத்துவெம் பவம றைத்தோ

ரிலட்டுகந் தந்தைந்து தொழில்காட்டு மைங்கரமெ

னுங்கிலைகொடன்பர் சாரூந்

தேர்பூத்த நிழல்விரீஇச் சரியாதி முகைபோது

செய்யகாய் கனிக ணல்கிச்

சிவந்தருந் தில்லைமேற் சிகரிவாழ் கற்பகச்

செஞ்சராணை யஞ்ச விப்பாம்

பார்பூத்த வுயிர்தழைய நடராச ராசரோர்

பாங்குகண்டினைய வமுதம்

பருக்குசிவ காமிதாள் பரவுடமென் பிள்ளைமைப்

பாத்தொடைக் கருள்க வென்றே.

காப்பிப்பருவம்.

ஸ்ரீமந் நடராசராசர்.

தன்ன தன தாத்தன தன்ன தன தாத்தன தன்ன தன தாத்தன

தாத்தன

திருநடன மூர்த்திபிற சிவபதிகண் மீப்பொலிவ
 திறமுறும கேச்சுரமே யாப்பு கலுறு
 நிகழ்நைய மூர்த்தியவை தொகுநிலை கேச்சுரமெய்
 சிவணதனின் மேற்றிவள்சா தாக்கி யமுமேற்
 பரவருவ நாற்றிறமு மொருநியவை மேற்றிகழார்
 பரசொருப மூர்த்தியொரா தேர்த்த* திலைவாய்ப்
 + பவனவுரு விராட்புருட னிதயமலர் மேற்பொலிபு
 பரமநட மாத்தொழிலே யாச்செய் பவனே
 விரைசெயவ னுட்கமல மலரைநிகர் தூக்குபதம்
 விரவமுடி சூட்டிவழா தேத்தல் புரிவாம்
 கிமலைபருள் கூர்த்தபரை யெனதிதப மாக்கலினும்
 விரவியென தார்த்தியெலாம் வீட்டி யருள்வாள்
 வரியகய லேய்த்தவிழி பொழியருளி னுற்பலுயிர்
 வகைகளுய வேட்டகலாள் o வாழ்த்தி யணியாய்
 மகிழ்நடன நோக்கியமர் சிவைமலை னுற்றுதவ
 மகளுருவம் வாய்ப்புறுமா காக்க வெனவே. (க)

நசான சிவன்

நானு தத்தன தந்தன தானு தத்தன தந்தன தனத்த தன்னு
 மாதேவன் முற்றுயிரு ணர்ந்தனவுய் வாளுேது முற்சருதி
 தந்திரமுன் வகைக்கொ ளருணால்
 † வாழ்வானு ரைக்குமது சங்கிதையென் வாய்பாடு டைப்பிரம
 பஞ்சகமும் வயக்கு மதன்மே

÷ பிறசிவபதிகண் மீப்பொலிவனவாகிய திருநடனமூர்த்திகளென்க.

திலைவாய் மாத்தொழில்களே பரமநடனமாகச் செய்பவன் பரசொரு
 பஞர்த்தியே என்க. + பவனம்-உலகம். o அகலாள்-முற்றெச்சம். † வா
 ழ்வான்-சீவர்கள் வாழும் பொருட்டு.

லீதாமெ னப்புகல்ச டங்கமும † னேகாத சத்திலகு
 மென்றுரைசெயிவற்றின் முதலா
 மீசான முத்திமது விற்புருவ னேயாய ருட்செய்சிவ
 னம்பொனடி யினைப்ப ரசவாஞ்
 சீதேவி யுற்றவுர னன்பொதி யாகேசன் ¶ முத்தகுரு
 நன்கிருவு திறத்த முறையாற்
 லீசார்ம கப்பெறு மு குந்தனினை தீதேகு முத்திபெற
 வந்தணிமை திருத்த முறவே
 நீதாவெ னப்பரவி மன்றுபணி நேசார் தலைப்பதியி
 னென்றுகிகழ் நிருத்த மதையே
 நீளாத ரத்தினொடு கண்டமுத நீர்தான ருத்துசுவை
 யின்புரவு நிகழ்த்து கெனவே.

(௨)

தற்புருட்சிவன்.

தத்தன தானதன தத்தன தானதன தனத்த தனன
 பைத்தமல மேவுமுரி சத்தனையு மழிவின்முறை
 பயிற்றும் வினையாற்
 பற்றுபுவி வானரக முற்றுலைவு ருதுரிய
 பதத்தி னுறுகா
 றுப்த்துரிய மாயையினில் வைத்துமறை யாமுன்கினை
 யுடற்கண் விடன்மே
 லொப்புவினை சார்புதரு தற்புருட மாசிவனை
 யுளத்தி னினைவாம்
 முத்தியொரு போதுதரி சித்தவர்கள் சேரவருண்
 முழுக்கு நலமே
 முற்றுபதி யீதெனவ னைத்துலகு மேவுதினை
 முதற்ப தியிலே
 மெய்த்தமறை னாறகா வித்தையெனு மாசபையை
 விளக்கு சுடராய்

மன் ஏகாதசம் எனப்பிரிக்க. ¶ முத்தகுரு-சோமாஸகத்தொத்தி.

மெய்க்கொள்சிவ காமியனை யைப்பரசு மாபுரவு

வினைச்செய் கெனவே.

(五)

அகோர சிவன்.

தான தன தான தன தான தன தான தன தத்த தத்த

நானிலைய வேழங்கைய நாரிருப னுலெனுமி லக்க மெய்க்கொளா
நானிலமு மேனிலமு நாடியுழல் பேரஞர் நசித்தி னைப்பொருட
மேனிலைய வானியுடல் வேறுபிரி யீறுவினை யைச்செய் மெய்த்தோ
மேனியவ கோரசிவ பாதமலர் மீதளிவி னோத்து ரைத்துமால்
வானினிமிர் மாசிகரி மீதுறுவி லோதனம்வ னித்தி நத்தினுல்
மாறி யுயசை வானும்கினை மால்பிறவி மாசறவ முத்து முத்திசே
ஞனமினலாசையினர்சார்மினலர்போமினெனவுய்த்துணர்த்தனை
ரோதுகிலை மேவுசிவ காமியரு னோவிலுமை யைப்பு ரக்கவே. (சு)

வாமதேவசிவன்.

தான தான தன தான தான தன தா த்தன

கீவி லாதுதொடர் மேலை நாளின்வினை வேட்கைபரல்
வேறு வேறுடலின் வேறு வேறுசெயன் மேற்ற்செலான்
மாவை மேல்வினையின் மாறு ஞாதவகை காக்குமோர்
வாம தேவசிவன் வாய சீரடிகள் வாழ்த்துவரம்
வாவி நறநுண வாரி சாதமலர் வாய்ப்புகூஉ
வான்ம ராளினை காழி வாழ்வுதுனை வாய்ப்பநேர்
மேவு சோதிபுகு வாய்மை யோதுதலை மீப்பொனார்
வேணி பரலைசிவ கரமி யரய்ப்புரவு நோக்கவே.

சத்தியோசாதசிவன்.

தத்தன தானதன தத்தன தானதன தத்தன தானதன தனதாத்தன

சித்தசா ரீபுகுதி தெற்குனே காதாயர்சி ருட்டியார்

மேன்முகமு னெனவோர்த்தவா

தெற்றென வேகுமத னக்கமார் தீயினினை சீப்புனா

வேகுமத நென வீழ்த்துமேற்

காப்புப்பருவம்.

றத்துவா தீதன்மண முற்றியே யாவிதரு சத்திதா
 னேர்வருதனை முகநோக்கமாந்
 தகைசீர் சாலனைய சத்தியோ சாதசிவ சத்துசீ
 பாதமலர் தனையேத்துவா
 மித்தையே சீவபர நித்தமே யோர்பிரம மெய்க்கொணா
 மேயதுவு மெனுமாற்றமே
 விற்றுவாழ் சிவிதரு ணர்த்துபா ழாமனலின் விட்டிலா
 காதுசிவ னருண்மார்க்கமே
 முத்திவா யாமெனவு ரைத்துநாம் வாழுவருண்
 முத்தர்சார் வாயதுலை நகர்போற்றுகீர்
 முக்கணன் வாமநிலை யுற்றுவாழ் தேவியருண் முற்றுமா
 தாசுவையை நனிகர்க்கவே. (சு

ஈசனாதி ஐந்துமுகங்களாகிய பஞ்சப்பிரமமந்திரரூப சத
 சிவமூர்த்தியினது இருதயமுதலிய அங்கசத்திகள் ஆறும் மற்
 யர்க்குள்ள அங்கங்கள் போல்வனவல்ல. அவை சத்பாவமுதலி
 ஆறுருணங்களேயாம். இதனைப் பொஷ்கராகமம் பதிபடலம்.

ஸ்ரீராவொஹுஷ்யந்தஸ்ய - ஸத்பாவோஹிருதயம்தஸ்ய
 ஸிரஸ்யவெஷுரஹிதொமணஃ-சிரஸ்ஸர்வோச்சிரிதோருண:
 வஸிதஃபராயதஸ்ய யாஸிவாவொவரிஸிதா வசித்வமப
 தீநம் யாசிகாஸோபரிஸ்திதா

ஸஹாவமஃவநெஷுஷாம் ஸஸ்யுஷிவொவநெ || -
 தெஜஃகவஸாயபுஷாஷுதநாஸாயுவபிஸ்யதே || *

- ஸ்வபாவ குப்தமந்யேஷாம் ஸமர்த்தமபிகோபநே,

* தேஜஃகவஸாதர்மயாத்நாந்வயபதிச்யதே |

ஸவபுஜாதாயாயஜீஜம் - ததஸ்தநநிரீக்ஷணம் *

ஸ்வஜ்ஞாதாயதபீஜம் ததஸ்ஸீதநநிரீக்ஷணம்.

யொஸாவபுஸஹஸ்யஹொஃ-புதாவொஹெதிருஷ்யு.

யொஸாவப்ரஸஹச்சம்போ: - ப்ரதாபோஹெதிருச்சயதே ||

என்னும் வசனங்கள் விளக்குகின்றன. இவற்றைப்பின்வரும் ஆறுசெய்யுட்காரினுங் கூறப்பெறும் அவ்வாறு குணங்களுக்கும் முறையே ஒவ்வோர் ஏடுத்துக்காட்டாகக்கொண்டுண்மை தெளிக.

இருதயசத்தி

நத்தன தாந்தன தத்தன தாந்தன தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
 இந்துவகை யாஞ்சிவன தங்கமென வாய்ந்தனவ
 யற்சுரர்க ளங்க வகைபோ
 லன்றிறைவ னோங்குருண மென்பர்மறை யாய்ந்தவர்க
 ளத்தருச டங்க முதலாய்ச்
 சந்திரனை வாரந்தசடை யின்கணுற வேயந்தசிவ
 ி சத்தியல்பி தென்று புகல்சீர்
 தந்தியல்பின் யான்றிலொளிர் கின்றவித யங்கசிவ
 சத்தினை யன்பி னினைவா
 மந்தமறை தான்பரவ நின்றபதி யோங்கிதெனு
 மத்தலைமை பென்று முணர்வா
 யங்கணுறு மாந்தர்களை நன்றினிது* கூந்தொனிய
 தற்கு முற்றி கண்டை பொலினை
 டெந்தையருள் கூர்ந்ததளி முன்றொட்பி † னீண்டுதிலை
 யிற்பரவு மின்ப நிறைவா
 பென்றுமுடன் வாழ்ந்திலகு மம்பையுமை சாம்பவியி
 னைப்புரவு நன்று செயவே. (எ)

சிரோசத்தி

தன்னதன தந்தன தன்னதன தந்தன தானத் தனத்தன [மேற்
 பெரிதுபெரிதென்றொரோர்பொருளையுமிருந்தவாபேசிக்கழித்து
 பெரிதுகனிலின்னெனமறைபுகலுகின்றதேதார்பேருற்றசைக்கொண
 துரியவயர்வென்பதேதார்புணமிதெனநன்ருசீரோவற்றெடுத்துநா
 லுரைசிரசெனங்கமாதேவிபதமன்பினுலோதிப்பழிச்சுவா
 முரிபிரம ரிந்திராதியசுரர்கள்வந்துநாவாரத்துதிக்கநே

காப்புப்பருவம்.

ரணுவின்வர்ப்புமுன்புசாரடியவரொருங்கினேராகத்தனைத்துளா
ரிமிமினெனுநந்திகோலினின்விடிகின்றுமேலேகக்கடைக்கணு
ரினியதிலையந்தண்மநகரிலகவென்றும்வாழ்தரையப்புரக்கவே.

சிகாசத்தி

தனனதன தானதந்த தனனதன தானதந்த தனதனத் தனத்த தனஞ

அரிபிரம ராதி துன்று பவவைய சீவ ருந்த

னருள்வசத் தடக்கி யொருதா

னவர்வசமு றுதெ முந்தன் முதன்மைகிக மாக மங்க

ளறுதியிட் டெரைப்ப மிசைபேய

யொருவரிய தாய்வி ரிந்து நிலவுபொரு ளாய்வி ளங்கி

யொளிர் வசுத் துவத்தொல் குணமா

யுரைசெய்கிகை யாயவங்க மெனும் விமலை பாத மென்று

முளமுறத் துதித்து விழைவா

மரனருளி னுல்லை குண்ட மமரரியும் வேத னுந்த

மருநகர்ப் புரப்பு முனியா

வமலனருள் கூர்வ துந்து புடவியென வேதி னைந்த

வவனியிற் பிறப்பு மருவா

துரியநம நான்க ழிந்த தெனவிழையும் வாய்மை நன்றி

புயர்புனித் தலத்தின் முதலா

யொளிர் திலையின் மேவு மங்க னாமலைசில காமி யம்பை

யுருவினைப் புரக்க வெனவே.

கவச்சத்தி

தத்ததன தய்ய தந்த தத்ததன தய்யதந்த தானத் தனத் தனஞ

எத்துணைய வல்ல பஞ்செ யெத்தகைய தெவ்வருந்த

மேதப் பயத்த வினைமே

விட்டிடர்கள் செய்ய வந்து சுற்றிடினு முய்தல் பொன்ற

வேதற் புரக்கு மியல்பா

மத்தகைய செவ்வி யங்கையிற்றிகழு நெல்லியென்ப

தாகத் திசுழ்த்தி யெனையோர்க்

கப்புரவு செய்தி லின்கண் முற்றுநிறை வல்ல பங்கொ
 டார்மெய்ப்பை யொத்தொ ளொளியாச்
 சித்தமுரை செய்தி நுந்தின் மெய்க்கவச துவ்ய வங்க
 தேவிக் களித்து முளமே
 செச்சை மலர் பெய்யு மம்பு யத்தினைய பிள்ளையின்பு
 சேரத் திருக்கை மடிமேல்
 வைத்துலகு செய்ய சந்த திப்பயன்மு னெய்தி யன்பின்
 வாழத் திருத்தி யருள்கூர்
 மைக்கணுமை தில்லை யம்ப திப்பரவு மன்வை யெங்கள்
 வாழ்வைப் புரக்கவெனவே. (க0)

நேத்திர சத்தி

தானதன தாத்த தன தானதன தாத்ததன தந்ததன தத்த தனா
 வனையர்க ளோர்த்திடவொ ரோர்பொருள்சண் மாத்திரமு
 ணர்ந்திடுமொ ஶற்ப வுணர்ப்போ
 லேதமது றுத்தகையின் யாவு மொரு சேர்க்கையினி
 யைந்துணரு முற்ற நிவுசார்
 வானவுயிர் வாய்ப்பவருண் மூலகநி ரீக்கணமெ
 னங்கமிதெ னத்தி கழுமே
 லாமினிய நேத்திரச தேவியடி வாழ்த்தி நித
 மன்புறநி னைத்தல் புரிவாம்
 மானவில் பொய் யாற்கரிய மேனியர வாய்ப்புகமு
 லிந்துடனி ரக்க மலிவான்
 மாறுமிதுன் மாக்கவலை மாறுகென வோர்த்திறைமுன்
 மைந்தனத ருட்செ யுருவோர்
 கானல்விழி நோக்கருளி நோயுமது தீர்த்திடும
 ருந்துமருள் கர்த்தி ருவமா
 கரணியை யேர்த்ததிலை வாழுமையை யேத்துறவு
 கந்து செய்யு ரத்த லுறவே. (கக)

செங்கீரைப்பருவம்.

உஸ்திரசத்தி

தானதன தானதன தத்த தாந்த தானதன தானதன தத்த தாந்த
தானத்த நத்தன

வீரனென வோதவரு பெற்றி தாங்கொண் மேன்மையுறு
மாதன்முன யிக்க வாஞ்சை மேலித்து தித்துளோர்
வீறுபெறு வானருள்செய் சத்தி மான்பொன் வேணியர
னையனென்பெற்றி தான்தன் வீரட்ட மெட்டுமே
தேரவுணர் வானிலகு மெய்த்த நான்த சீர்மதையு
மோதுமின துட்பம் வாய்த்த தேவத்து ரித்த தாய்த்
தேவர்பிறர் கோணினவு மற்ற தாங்கொ ணுந்நிர
தாபமெனு மத்தி ராங்க தேவிக்க ருத்தி புரீவாம்
வாரமுத மேயகடு முட்ட மாந்தி வாழ்துமென
வார்கலிம திப்ப + நேர்ந்த வாழ்வெற்கெ னக்கென
மாவைமுத லாயபொரு ண்ச்சி யாங்கு மாவீடமு
னோடில கெட்டு மாய்ந்த வாதைக்கி ரக்கமாய்
கோரவிட மாரமுதெ னுக்கொ டார்த்து கூவமா
ராவிபெற முற்றி யாண்ட கோணுக்கி டத்தின்வாழ்
கோதைதிலை மாநகர லுற்றி யாங்கள் கோதையற,
வாழ்சிவையை யற்பி னோம்பல் கூடிச்சி ரக்கவே.

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப்பருவம்.

திருமேனி யினதேசின் விரிவாய பலகோடி செகந்தண்ட வரிசை யாக
சேர்முறையி னேவந்தொ டுங்கவா ளாசச் சிதானந்த ஸுப வாழ்வா
யொருவாத மர்ந்தீ யரிதாரு மிங்நிலைமை பேரார்த்தமைச் சீவ ராசி னு
யுற்றுவாழ் பெற்றியென பற்றுமோர் வுற்றனைய வுலகெலா மெளிதுக
பெருவாழ்வு றத்திருவு ளங்கொண்டு சீவரிற் பிள்ளையென முன்னி யற்
பெருந்தவத் தாலிமா சலன்முறேற் பால்வந்த பெற்றியாலன்னையுன்னை
தெருள்கூர மகவாயு வக்கின்ற வெம்முனாஞ் செங்கீரை யாடி யருளோ
தில்லையரு ணடவாமி சொல்லரிய சிவகாமி செங்கீரை யாடி யருளோ. (

+ நேர்ந்த-இரண்டனுருபு தொக்கவினையால் னையும்பெயர்.

வேதமுடி பாதுகையின் மீதிலுரு பாதமலர் மெல்லனை விளங்கு மாதன்
வித்தியா மேனிகைய னிப்புறவொர் தாண்டி விமைமலர்ப் பாதமொன்றப்
போதனைம டித்தூன்றி யம்புயத் திருமுகம் பொற்பவிரு பாங் சைக்கும்
போதுநேர் காணநிலூர் மன்றட்ட நாதனிரு பொன்னடிக ணீட்டி யூன்றி
மேதகப் புரிநடன றோங்குவார் பூமியுற வீழ்ந்திறைஞ் சதனு முடனே
வெய்யவினையோடுதலுமையேவென வ்ழைந்தழைத்திட லுமோர்க்குஞ்
சீதநிலை பெனமகிழ்வ ராதலா லம்மைச் செங்கரை யாடி யருளே
சிவமேசெய் திலைமார கரின்மேவு சிவகாமி செங்கரை யாடி யருளே. (உ)

உலகிலுள சீவனோ டிகளாய பிள்ளைகளை யுணர்ப்பு வங்கனா ளாந்
வோதுசோ பானநிலை வைத்துனரு ளாயகீ ருணமுழங்காட்டி மேங்கமேற்
செலவுய்க்குமுலகண்ணையாய் யோங்கலிறைநேகியாமேனா யெனுமோர்
சீவனைத்தாயெனவொர்மகனாகியவனுனைச்சேய்முறைமைகொண்டிபெணி
யிலுததன் கணைக்காற் கிடத்திக் காட்டியுடனீரம்பு லந்த விரைவா
யினியவொற் றுடைமீட்ட பொண்கணம் பூமிமார் பினிலனைத் துச்சிமோந்து
திலகமிட் டின்புறப் போந்தகீ யாதமாற் செங்கரை யாடி யருளே
தில்லையம் பதிமேவு செல்லியெஞ் சிவகாமி செங்கரை யாடி யருளே. (உ)

காட்டுவித்தாலெவர்க்கண்டிடா ரென்றமேற்காண்பரார்முன்புகாட்டாக்
காலெனவுமறையு டன்பாட்டின ருள்செத்தமிழ்க்கனின்சுருதிமாம்பமைபாரும்
வேட்டுணர்ந் துய்கெனக் காஞ்சிமுன் னும்புகியின் விமலசெய்யுசை நீயே
விளங்கியாங் குனைமேனை மென்கனைக் காலென விளம்புநீ டத்தமைத்தே
மீட்டுமணநீராட்டிலெண்காப்பணித்தினைப்பாடுடன் றுந்திறைன்மைகாட்டி
யியலெழில்க ணேறா தரியமணி யாபமுனை லாம்புட்டி யன்பு நீட்டுஞ்
சேட்டிளங் கோலகேர் கண்டெனிய மின்புறச் செங்கரை யாடி யருளே
செல்வநிறை வளமேவு தில்லையம் சிவகாமி செங்கரை யாடி யருளே. (சு)

அரிபிரமன் முதலமரர் பலகையை பிறகிகள மித்தனைய காப்பு பற்றி
யயர்வினையர்மலசுகிதரி நுசரதமலர்சரிதமகைகருமு ணர்ந் தமலர்ப்போல்
வருபிறவிபகவுறியினொரு பொழுதுவொரு விதமுறமுவுநில ன்மாடுதவனே
மலரகிதன் வினைசுருவி கொடுசெங்கில னெனவுரிய காயநிக மாக மந்தன்
விரியவுரையனைபட்டனபினைபவ வினைகிலிநிராட்டி தமமலரினிலைபோல்
வீழைமலையன்மகளினு றுதினமுமனாமலமலர்மிசைவகடமுற்றி ருந்தாய்
தெரியவுய் ருளமலர்கொ றமர்தனின செயலமலை செங்கரை யாடி யருளே
திருவருள்செய்திலைநகரினனவரதமருவுகிவைசெங்கரையாடியருளே. (கூ)

வேறு

செம்பல எம்புரை யுற்பத முன்பணி சிலங்க ளன்பேறச்

செல்வமு மெய்தரு கல்வியு கல்புடி திமைய கன்றரு
மிம்பரி னன்பல வின்பது கர்த்தரு ளீசைவி னெழுந்தேவா ப்

ழில்லற கல்லறம்மல்லன வில்லற வேழுறை நின்றேரும்
தம்பொரு னென்றுரை சுந்தரி முன்பல தாவின லஞ்சார்பு

தையலர் மையல்கொய் தாய்வகை மெய்யருள் சார்நிலை தந்தாட
மம்பிகை கந்திரி யம்பகி சுந்தரி யாடுக செங்கிரை

யல்லொழி தில்லை னெல்லையின் மெல்லிய யாடுக செங்கிரை. (க

முத்தல னுற்றழல் பெத்தர்கள் பைப்பைய மேகற வான்னோர்கண்

முற்புரு நற்றிற னுற்றவர் பொற்பத முதலர் தாழ்ந்தாய்பு

தத்துவ முப்பொரு றுய்த்துணர் வற்றிருள் சார்மல மாய்ந்தேகத்

தற்செய லற்றொரு தற்பா மெய்ப்பதி தாளினை யாய்ந்தார்தண்

புத்தலர் முற்கொடு மெய்த்திற லர்ச்சனை போதமுன் வாபந்தேசெய்

பொற்பினி லத்தரு முத்தியி னித்திய போகம தார்த்தா

வத்துவ சுத்திரெய் துய்த்தரு றுத்தமி யாடுக செங்கிரை

யற்புறு பொற்சபை யிற்பொலி சிற்பரை யாடுக செங்கிரை. (க

கவுணியர் மலமறு நெறியெல வளநிறை காழியி ட் னம்போரு

கனதட மிசையுயர் கவுணியர் குலமவரு காண்முனை யென்றோகச்

* செவிநிறை ரவீபல நொருமொளி யுருவொடு சேர்தவ முன்பேசெ

சிவபத விருதயர் பகவதி யனைபெறு சேயினில் வந்தேனைப்

பவமிரு சமண்மத முதலிய படியிருள் பாறிட ளன்பேறு

பாசிவ நெறியுல கெவைகரு மொளிர்வகை பாலிய ளன்பேசெய்

தவிர்ந்தரு குகமக வருள்பரை திரிபுரை யாடுக செங்கிரை

யனநிறை கனசபை தனிலொளி ரனைசுவை யாடுக செங்கிரை. (க

மலவரு டெறுகுழன் மதிருறை யிரிமுக மண்சே னின்பார

மலியருள் பொழிவிழி வீ வரவுமி ருயவருள் னென்றே நின்றோ

மிலவிதழ் ட வான்மொழி யமுதுணு மிருசெவி பொன்ற நின்றோ

னிறுதியில் கலனணி களனிக பரசுக மிங்கா ரஞ்சாரு

கலனருள் காமலர் கவுணியர் குலமணி நன்கா ருந்தூய

= அல்லன-இல்லறத்துக்குவிசைக்கான குற்றங்கள். † அம்போருகை
பிரமனது. * செவி-இடைக்குறை. வீ வர-விளி. ட வான்-நாயகன்

● இன்-உவமஉருபு.

நறையமு துறுகட நகின்முத லினவெழி னன்றே கண்டோகை
திலங்க ரிறைகொள வணியம ருலகனை செங்கோ செங்கீரை
சிவபக வதியுமை யிமகிரி பெறுசுதை செங்கோ செங்கீரை. (௯)

நான்மறை நீண்முடி சாரமி தாமென நன்றோர் பன்பாலிந்
நானில மேனில மார்பவர் பேணுநர் நந்தா விற்பார
மேன்மறை வேதிய ஞும்மணி வாசக மின்பா லன்றேகி
¶ வேள்பணி வோடியல் சீடனி னீள்கர மென்பூ நொந்தாலு
மாமணி வாசக நான்வரை வேனென வண்பா தந்தேடு
மாசபை மீதுமு வாயிர மாணவர் மன்பே ரன்போர்முன்
+ சேமணி தேசிக னாயருள் வான்மனை செங்கோ செங்கீரை
தேவிய லார்திலை மாநகர் வாழ்சிவை செங்கோ செங்கீரை. (௧௦)

செங்கீரைப் பருவ முற்றிற்று.

தூலப்பருவம்,

சிவமார் தன்மைப் பெருவாழ்வு சீவர் பெறுவா னவரிதய
திலிய கமலந் தொறுமினிய தேசுந் நிகழ்தா ரகவுருவிந்
பவமாய் வுறவீந் நிருந்தருளும் பரைநீ யதனை விளக்குதற்கோ
பரவி நோற்ற தக்கனெதிர் படர்கா ளிந்தி பங்கயத்தி
னவமார் சங்க மாய்விளங்கி நாடி யெடுக்கு மவன்மகளாய்
நண்ணும் வேத வல்லியுனை நயந்து தாலாட் டிடவளர்ந்தாய்
தவமார் தில்லை யமர்ந்தருளே தருதாய் தாலோ தாலேலோ
சமயாதீத சித்தாந்தத் தனியே தாலோ தாலேலோ. (௧)

பயமா ருததி யெழுந்தரிமுற் பலவா னவர்க்கும் படர்செய்விடம்
பரமன் றிருமு னின்சார்பிற் பலனற் றெடுங்கிற் றென்பநனி
வியனா ரெவர்க்கும் வசிப்பரிய விமல னின்சொல் வசமாவன்
விழைவ னினதா ரருணடைக்கே விரவு ன்னதா லோகனத்தின்
வயனா யுனையே பார்த்தமர்வன் மருந்துன் மொழியா ரமுதெனவே
மாங்கிச் சுவைகூர்ந் தீன்புறுமிய் மாண்புற்றிலங்கு மலோகநிலை
மயிலே ருயிலே மடவனமே மாணே தேனே தாலேலோ
மல்ல னிறையுந் தில்லைநகர் மனியே தாலோ தாலேலோ. (௨)

¶ வேள்-வினைத்தொகை, X சேமணி-விடையில் வருமணி,

சீவர் மூன்று மலமுதல திரிமா சொழித்து முப்பொருள்க

டெரித்துமுப்புண்டாங்கண்மணிதிருவைந்தெழுத்தாஞ்சாதன ஆன்
றவலுறமேற்கொண்முறையோர்த்தடிசேர்த்தருணின்செயல்விளக்கி

யத்து விதமாய்ச் செஞ்சோதி யமல னுடன்சார் புணர்த்திடவே
மேவு மகாங்கி மூன்றாண்டின் மிளிரு மகளாய் விளங்கினையம்

மேனை போலக் காஞ்சனையும் விழைதென் னவனு மெடுத்தனைத்து
மாவன் பினராய் வளர்ப்பவருள் வழங்கு மனையே தாலேலோ

மறையா கமம்போற் றெழிற்றில்லை வாழ்வே தாலோ தாலேலோ. கூ

சனக னானே பிரமமெனுந் தருக்கோர்ந் தீச நாளான் • மா

தனஞ்சார்கெனுநாரதரைமுன் இத்தனின்மேலீசனிலையென்றல்
வினவி யிபமா முகற்பணிந்து வினம்ப முதுவே தியனிலவண்

மேவி || யுளவந் தனவெல்லா மிசைந்தும் பசிமே லெழல் கூறித்
தனில்வந் தெவையு மொடுங்கனக சனகன்ருனென் றோர்த்தொருவேன்

றனக்கோ ருணவுந் தந்திடாய்ந் தானே பிரம நிற்பிரமத்
தினைவெந் நெருப்பி லடுகென்மக வீன்ற பிடியே தாலேலோ

மெமையா னுமையே திவ்வேநக ரினில்வாழ்நையே தாலேலோ. (ச)

முன்னை நலந்தீ தாலிம்மை முதந்தான் பியைந்த வெனுமுலக

மொழியால் வினையு முயிரிலையென் முற்று வினையா லுயிருமவை
யென்ன செயலுந் தாமேசெய் வின்மை யதனா லியக்கிறையு

மென்று முளவென் றனுமித்து மெய்ய லாமீ தோராமற்
பின்னு மலக்கட் டினதனையே பிரம மெனலாற் சனகன்மலம்

பிறங்கு ஞானங் கியலறநின் பிரமந் தீசேர்த் தெனுமகவு
தன்னை நோக்கு பிரணவத்திற் றந்த தாயே தாலேலோ

தகைசார் தில்லை நகர்வாழ்வு தருதற் பரையே தாலேலோ. (சு)

வேறு

சனகனெ னும்பெய ரும்முனை நின்றெழுதி நண்ணடை முற்றோம்ப

றன்னகர் வைதிக சைவத் திரிசீர தாபதன் மாமிடியா
லனமிசை வும்மில் னெனவிள கிலைநினை கம்பிர மச்சார்பா

வழிந்தது நிற்பொரு ளெம்முண வுந்நிறை வாகா தவன்மனையா

• மாதனம்-பெருஞ்செல்வம். || உள-அச்சனகன்மனையிலுள்ள
உணவுப்பொருளும், வந்தன-அவனானையால் அவ்வுர் அயலுள்ளிலிருந்து
வந்தபொருளும்.

மனிதன் சொல்லுமோத சான்றொருமையான பள்ளனத்தமிழ்.
 மெய்தின் மந்தி யெம்மடி மைத்திற னேசெய லாலெனவா
 தினையற வருள்புரி மதகரி தருபிடி தாலோ தாலேலோ
 சைவமி குத்தொளிர் தில்லை கர்ச்சிவை தாலோ தாலேலோ. (சு)

இன்பம்விழைந்தும் தெய்தமு யன்றுமி டைத்துய ரெய்தவசைந்
 தினேவுறு மோபிர மம்மிது நின்னிடையெய்தல நிற்தனைமெ
 யன்பிலர் கோடியு முங்கினு நாமனு வாதறி குத்தியுரு
 மனுத்துணை நல்கினு மன்பர்கள் கோடியு திற்பெரி தாக்கொள்வோ
 மென்பது நின்னிடைய நந்திரி சிரன்மனை யாளிடையின்னேரந்தா
 யினிநமை யிறையென னினையடி யவனென வெய்சன காவெனவே
 தன்பவ னத்திரு வாய்மலர் சேய்தரு தாயே தாலேலோ
 தனைநிகர் திலைநகர் திகழ்தர வருசிவை தாலோ தாலேலோ. (எ)

செய்வின் % செய்பவர் செய்வித் திழுதல் சேர்பய னுதியெலாந்
 தெய்வத் திறனொளிர் சைவத் தலதிலை தேர்க்கென வவ்வாய்மை
 யெய்வகை யாலுப தேசமு தைப்படி யேமிது லாபுரிவா
 பிறைவற் கருளியந் நெறியுற் றவன்முன மெய்திய பாழ்மார்க்கத்
 துவ்வகை யிலையிது மெய்யென னேதுணி புற்றொழு கன்னேனை
 யுயர்தரு ஞானச னகனென மேற்பெய ருற்றிட வைத்தேசற்
 சைவம்வி ளக்குக யானை சந்ததி தந்தாய் தாலேலோ
 தைவிக தில்லையி னுய்வருண் மெல்லிய ருலோ தாலேலோ. (அ)

வாவியின் மீச்சுட ருய்க்கும கார்சிலர் வாவிய தர்ப்பணமேல்
 வயங்கிய வோர்சிறி தாயமி தப்பினில் வைத்தொரு தீபமகை
 யோவறு மொல் * லொலி சென்னெறி யுய்த்திட. வோதுமந் நீர்மீதே
 யுறுவது திருவரு ளொளியுள மிலகுற வொண்டிரு வெண்ணீறே
 பாவிய மேனிலி ளங்கிட வார்கலி பண்ணிய முன்னேன்பு
 பயனுற வுலகுய வாசுகள் சொற்றுணை பற்றுபு கன்மிதப்பிற்

% இதனை

“செய்வினையுஞ் செய்வானு மதன் பயனுஞ் சேர்ப்பானு
 மெய்வகையா னுன்காரும் விதித்தபொரு ளெனக்கொண்டே
 யுய்வியல்பு சைவநெறி யல்லவற்றுக் கில்லையென
 வய்வகையா லானருளாற் பொருள் சிவனென் னுணர்ந்தறிந்தார்”
 என்ற மெரியபுராணத்திருவிருத்தத் தாலுங்காண்க. * ஒலி-காற்று

தாலப்பருவம்.

மூவற வேசெல னேர்நிலை தாலப்பரை தாலே தாலேகே
கண்பையில் வந்தரு ஓங்குக னைந்தன தாலே தாலேகே. (39)

நித்திய தத்துவ நீர்க்குண தத்பா நீர்க்குண தாலேகே
நிகழ்திரு நடமுறை நியதின் வத்பா மெய்க்குண தத்பா
நத்தொலி வாவியி னுற்றரு னுமபுய நான்குமந் தான்குண
ணறைதுக ரளிநிறை யொலசெய மேவுத னுடுபு முன்னொளி
லத்தகு ருத்திர பசபதி யார்புன லாகன மாய்கின்றே
யன்பினு ருத்திர மாமறு வோமுற வார்பெப கெந்தட்டு
மித்தட மென்றளி கடந்திலை மாநக விரந்தாய் தாலேலோ
வோமசு பாநடன் வாமதி லாவுறு மின்பே தாலேலோ. (40)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

சப்பாணிப்பருவம்.

ஒப்பாரி லான் X முனையு மப்பாவனாதிதலுள்ளபடி தன்னருளையே
யொட்டிநின்றன்பறிவுபெற்றது. மரியாக்கரு ஓற்றறுநுணையாக்கொடதரு
லெப்போது நேருணரு மப்பாய னைக்கொளிப னெபுண்ட நீக புரம்வா
ழீகனென மெய்கண்ட சித்தாந்த லைவரு லெத்தமே கம்பனடியை
முப்போதும் வருவாம லக்காஞ்சி மாகடியின் முத்துலகெ லாமுய்யவே
முன்னியாகமருவையினான் னைப்போகெழையற்றொ லவேணி யுடிமேற்
றப்பாவி லைக்கொண்டமலர் † சப்பாணி கொட்டியவன் சப்பாணி
[கொட்டியருளே
சப்பாவி * முற்றிதயகெப்த்தேவுனந்தமலைசப்பாணிகொட்டியருளே. க.

சாதலா லெம்மைநீர் சப்பாணி கொட்டுமா கழுதுதற காது நாமோ
காணரிய பக்கோடி சுவரா லெடந்த சருமவழி முட்டி மாதா

X முனையுமப்பாவனை—முனைத்துநின்ற செய்யும் பாவனை. அது யோக
நூலார்கூறும் நால்வகைத்து. இந்நான்கையும், “பாவையேற்றருனகத்தாம்”
என்ற மெய்கண்ட வெண்பாவிற் கண்டொருங்கு.

† மலர் சப்பாணி—மலரோடுகடியுடன். சப்பாணி—சதபாணி யென்று
பகுக்கப்பெறும். *—உற்றவெண்ணம்பெயரெகத்தகரம்தொக்கது.

வாதலா லென்றியே லேனையரின் வயிடுநெந்த ளித்ததிலே சங்கற் பமே
யன்ன துங் கன்னியென நினைநூ லோதுமுறை யாற்றெளிதுமீதல்

[ல தூஉஞ்

சேதனசேதனமெனவுரைசெயுலகெலாஞ்சேர்முறையொடுங்கு மந்நாட்,
சிவனொருவனையாற்றுநடனநேர்சப்பாணி, திகழ்தாளவொற்றிசைப்பாய்
சாதநீர்ந் துலகும்பய மகளுமா யினையம்மை சப்பாணி கொட்டி யருளே
சைவவியன்மணநாறுதில்லவருசிவகாமிசப்பாணிகொட்டியருளே. உ.

சென்னமா னுதிகளி னுழல்சமல சீவநிலே சேர்தேவ ருரமர்ந்து
திண்புவியி னோரசு தன்பழைய ராவியுயல்செயவேண்டவாங்ககத்தை
முனையமகியுயிர்வெருவவிம்பர்வந்தெம்பிரான்முடி துனித்துஞ்சியங்கோர்
முனிமிச்சிலாகியேசெவியின் வந்தென்புசார்முதுகங்கைநதிவியப்ப
வனகசிவ னோர்மலய முனிவனுல் குய்ப்புச னுதிங் காக வேண்ட
வனையன் மந்திரகலசமுற்றைக்கைமுதல்வருவருட்காழிந்தனஞ்சார்
தனைநிகரில் காவேரி வருதிலையின் மாதேவி சப்பாணி கொட்டியருளே
சகசமலமால்விண்டபெரியருளமேவம்பைசப்பாணிகொட்டியருளே. நட.

எந்நாடு நீரின்றி யமையாமை யாலவைத் தொவை யுநதி யோடை கூவ
லிவஞ்சிமுன் றுயரீர்நிலைகட்பலகொ ண்கிறி னுமீண்டுமந்நீர்களுல்லா
சென்னாடுவேணியிறைதன் கயிலைமுன்கொள்ளித் தீர்த்தவமுதேவ முங்கத்
திவியகுண்டுகையேற்றுமுனிகொணரவிபமுகன் செம்பரிச மேன்மையு

[ஞ்சார்ந்

திந்நாடு லாமுமய வந்தசிவ தீர்த்தமென் றேத்துகா வேரி நேர்த
லின்மையானீர்நாடுனும்பெபரநாடுடன் றுமெய்தாதுபொதுநீக்கியே
தன்னாடு நீர்நாட்டுருயர்தில்ல வாழன்னை சப்பாணி கொட்டியருளே
தத்துவாதீதநிலைமுத்தர்நேர்காணமலைசப்பாணிகொட்டியருளே.

கங்கையினு மிக்ககா வேரிநீ ருண்டெழுபு களைகடப்பெ நீஇவ ளர்ந்து
கதிர்நீட்டு செந்நெற்கள் கன்னனிரை குழுவக் காப்பின்புற மத்துநிரையா
யங்கமுகு குழுவின் றினியபய னுதவலா னருள்வேத வாக மத்தி
னரும்பொருள்வி ளக்குதே வாரதிரு வாசகம் தாதிதமிழ் வேதநீருண்
டெங் குமொளிகொண்டெழுந்தமனாதினை காழியின்மணிமுனோரினீ
யிலங்குசை வப்பயிர்நம் உனிதைநா யகியமைச் சிவரகம் புறம்பு காப்பச்
சங்கைதவிர்யபனல்கனேர்தில்லவாழன்னை சப்பாணிகொட்டியருளே.
சுழியமறு வகைகளிலு முறையடைய வருளிறைவி சப்பாணிகொட்டி

[யருளே. டு

சப்பாணிப்பருவம்.

ஹெ

புன்னில மிக்குள வேணீய நாடுகள் போலா தெஞ்ஞான்றும்

பொற்புறு நன்னில மிக்கவை நென்னிறை பூரண மாண்பயனே
மன்னுற நல்குவ வாயுமுன் முர்க்கமெண் மாடமுன் ஞாயசிறு

வகைகளு நல்குத னிகரறு சைவநன் மார்க்கம தொன்றேமற்
றந்நிய நெறிகளை யுந்தனி படிமுறை யாக்கொண் டவனுறுவார்க்

கற்பப லன்முன ளித்தொரு வாதமெய் யானந் தந் * தரனோர்
கொன்னுறு தண்புன னுடுபு ரப்பவன் கொட்டுக சப்பாணி

கோதறு தில்லையின் மீதொளிர் மெல்லியல் கொட்டுகசப்பாணி. (ச)

பூமக ளாரிரு தேவிக னுயக புருடோத் தமனெனுமால்

போற்றுநி னாதந் கோர்வித சத்தியெ னப்படு பொற்பதுமெய்
யாமெனன் மோகினி யாய்த்தழு வாமல ரயன்மத னாபிமனத்

தளித்தரி யாகும ரற்பெறு போர்த்தன னவந்தும் தளிவதியார்
தாமகிழ் நீயருள் † செய்களின் மோகினி தந்தசி றுரதனேற்

றண்புனல் பால்கவை போலுட னூர்சிவ சத்தியென் ‡ வாயோர்ந்தா
கோமகன் மாமக ளாயருள் கோமனை கொட்டுக சப்பாணி

குன்றென நீடிலை மன்றினில் வாழ்சிவை கொட்டுக சப்பாணி.(௭)

மங்கையர் கீழ்வல மென்கையு றச்சய னித்திடு மாதூல்சொல்

வாய்மைதி திக்கிறை யாயத னுன்முன்வ யங்குக வென்றேதான்
றங்குத லங்களி லம்முறை யேரய னித்தொரு சத்தியரன்

றனக்கெனலோர்த்தவண்வைகுநாரண னேமுறைசார்ந்தணி யாயிறை
னிங்கரு னுஞ்சம யந்தனி நோக்கியி ருந்தனனித்தளியி

லிவனிலை சய்யாக் கிருகமெ னத்தன்மு னெய்தல நிந்துமடங்
குங்கன கற்பிய லோர்த்தருள் சிற்பரை கொட்டுக சப்பாணி

கொன்றைநல்வேணியன்மன் றினில்வாழுமைகொட்டுக சப்பாணி.(௮)

தந்தையு மைந்தனு மென்றமு குந்தபி தாமகர் தயிலிகலாத்

தாம்பர மென்றுமு னைத்தர னடிமுடி தாந்துரு வித்தளர்ந்தே
யிந்தனி சேகர னேயிறை யடிமைக ளேதா மென்றெறிந்தங்

கெய்துபு காட்டின லாலெவர் காண்குந ரெந்தைநி னிணையடியு

* உம்மை-தொக்கது. † செய்களின் வதியாரெனக் கூட்டிக. ‡ வா
வாய்மை, “வாயன்மைதெளிந்து” என்பது முதலியவற்றிற்காண்க.

வந்ததெரிந்தரு ளென்றுவ முத்தவொர் மலரடி காட்டிடமேன்
மற்றது காட்டவ ரங்கிடந் தானெதிர் மர்வென வான்றவரோர்க்
குந்தனி மல்லல்செய் தில்லைய மர்ந்தவன் கொட்டுக சப்பாணி
குன்றறை கந்தனை நன்றருண் முந்தனை கொட்டுக சப்பாணி. (க)

பன்னெடு நாளடி யின்னிலை காணிய பங்கிய மின்றியொராப்
படர்நனி புற்றன மென்னல னேவொரு பங்கய குஞ்சித்தா
னின் னுழி நேருற வெய்சின முய்திற னிப்பத மேதருமென்
நிருடெறு நூல்சொல்ல மாதுவி னேர்கண் டின்புற வாழ்துமெனு
கன்னிலை யுன்னில னெப்பொழு துங்கிடை நண்ணியொர் நாளுமெழா
னலிகம நுணநிலை யிதவென மதுவுணர் நற்றவர் பகன்மாலோன்
கொன் றெழி கண்படை கொண்டமர் தில்லையின் கொட்டுக சப்பாணி
குன்றவி லான்மணி மன்றினி னீள்கடர் கொட்டுக சப்பாணி. (க0)

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

~*~

முத்தப்பருவம்.

இன்னையிர்க்கிதயங்குடொறுமில்லாமலமுத் தரிதயத்திடுஞளிர்முத்தமே
இம்மகமவிராமகமனிலதுமத்திரண்டைமடியினில்வைத்தகனிமுத்தமே
மண்ணுந் தினாகா கவிசை மணிசோம மாமதுவு ளொளிர்முத் தமே
மனமுதம் பஞ்சாக்க ரந்தரப் பணின் றுயிர்கண் மலர்க்கி யருண்முத் தமே
யன் னையம துதங்க முத்தமே யிமகிரியி ளொளிர்வாவி மரைமுத் தமே
யெத்தகினை மலபாக ரத்திடுதி வாகவிரு ளோடவொளிர் தருமுத் தமே
சென்னி லவு மலசீமாட யின்றவுகிலை நகர்மேவு சிவகாமி முத்தமருளே
திருவருளிணியமகளுரு லின்வருபரமகைவதிருவாயின் முத்தமருளே. (க.)

முதன்மறையின் முதலகாரமிறைமயினிடை யுகாமுடியதர்வமுடியின்மகர
முறைவைத் திலங்குவே தத்திரைய மோங்கார டுலமது வாக வதனற்
பகவரிய பொருளுருவி ணுலகமுய வருமினிய புக்முகப் பிள்ளை தனையும்
பொருதுமலை பிளவுபட வததிசுவ நிலவசுரர் போற்றுகுந் துமாப்புரைப்ப

† மார் புரைப்ப-மார்பு துளைபட.

விதமருவீவருளுகெனு மமரர்துய ரொருவிவின் னேறியின் புற்று வாழ வியன் ஞான சத்தியனுமிகலவேலையுய்த்தருளுநீள யசேய்தனை யு மடியிற் பதமிலக வைத்தருக டோலமுத தருளாகென்று பகர்வாயின முத்த மருளே பமரமது நுகாவிபாழிலகன்சுவவுது ஸைகாரதைப்பவனவாயமுத்தமருள்ள (உ)

சுரர்களுொருபொழுதசுரர்தமையருளி ஞாலவன் றதுணைவன்மறந்த கந்தை தூண்டநா ஞாலன்ன று முரணவிவாரி யகஞ்ஞபத்தொன் றிமா றேவ னன் ணி ரயுமொரு தருணநட்டிதைவன்மயன்ன றருளாகவழிகாலசைக்கொரு லீனையவொயுமதன்வல்முழுதுநீர்முகாணநிமாரிவைப்புந் கித்தலாண்டி தாரன்மலர வன்முருந தூதுயாத மாயுத்த றிமுபுது மாற்ற ல்லராயத திகைக்கின்ற சமயதது மங்கநர் பரதந்நி பத்தம்ம ரதந்நி பத்தனை கரவிலபசுபதயருளினவென் றதொருதுயவகன்கொழு வுயாபமுதந்மருள கற்பகக் கன றுதரு சிற்பரத விதான றுமிடி கனவொன் முத்தமருள்ள (உ)

பரவபா ஞானமரிமபது ந்ரு முல்கடரு பல்லுது சவ மர்ம பாலாயா வாக்குமாரி அபாதுவவாஹு மபபருகு பருவமுறி முல்கடருவா ஞான குரியபத மாக்கன்மலனியதம்முல்கடருவா ஞானகருநிதைப லையத்தல பூட்டுமம் மிடையன்ப மயஞய மாமதுலக உயலமத விருளி ரித்திரவ கிருமைநலன்ருள சைவசத்திரமதசுமரிக்கயவா ஹுமாரிவிவா லரிவ ரித்த ரின்பருளவகாழிவருஞான சம்பநஸ்ர விவயல வமுதவள்ள மருமே மருள்கையுற வந்துலீந ருண்ணடிசு லலன் றுமரகச யாம்பலவாய் முத யாவியு மாதுலையின் மேவுசுவ காமமல ரமுதவாய் முத்த மருள்ள (ச)

பொல்லாதசேயரோ யாபினுந் தாயமே பொந்நீனல் ஸாது மேவ று புகலில்லை யாதலிற் றந்தைமர்க டாள்னும் புடையினி றினியகடறி நல்லாறு சென்மாநி ருத்தியவ வழுயுய்த்த நமதுகட னான்மேரு வவரு நயம்புரதல் சீவர்களை விலையமுத தாயராய னன்னுந் குறவண்ணக வில்லாரு ஞானமொறி செல்லாத சுவநில மேவுபல சேயா பவமேமம் ட்ர விலகுமா திருவுளமி மங்கவயம் அபருமவிகா விலந்க்கி யருள்க வவன்ம யல்லாரு மொண்டிடற் றண்ணலபா னன்னுபுத லமுதவாய் முத்த மருள் யல்லரியவில்லுதவுதல்லைக்காலலம லயருளவாயின முத்தமருமே (ரு)

வேறு.

சுனமில் காரண மாம்பிர மம்மெது யாபினி றியாமவந்தோ மெப்பொரு ளாற்சீ விப்புறு கின்றன மெதனிட நினைபது.

மானலி லெப்பொரு டன்னின திட்டித மருவுபு சுகதுக்க
வகைசுவை யுற்றமர் கின்றன மெத்தகு மாண்ட பொருளாற்பிரம
ஞானியர் சார்விய வத்தை நமக்குறு நன்றிவை தேர்ந்துயமா
நாரணி யோர்த்தரு னென்றிரு மூவித நாடுவி னாவ்டைகண் *
மோனர்க டேறம லர்ந்தசெவ் வாயினின் முத்தம ளித்தருளே
மூதெயில் சூழ்திலை மாநகர் வாழ்சிவை ருத்தம ளித்தருளே. (சு)

அயனரி யாதிசு ராதிபா காரண ராமெனி லீனையரொலா
மைம்பொறி பூதமு னாயவை யோடள வாதபி நந்தையுளார்
மயலர்ந காரணர் தியாதிரு வர்க்கர்கண் மற்றவ ராதிபுயிர்
வகையறி வுளவில வாயிரு வகையப வஞ்சமெ லாமுந்தன்
வயின்வரு காரண சம்புவை யிருதய வானினை கென்னவதர்
வண்கிகை சொல்சிவ னேதொழி லைந்தியன் மாநிப * னென்றோர்மின்
முயன்முனி வீரோன வேயருள் வாயினின் முத்தம ளித்தருளே.
மோதந டற்கணி யார்திலை யிற்சிவை ருத்தம ளித்தருளே. (எ)

எப்பொருள் யாதினெடுங்கிய தோவஃ தேன்றுகொ ளதனிடையின்
றேவரி னல்லது வேறியை யாதெனல் யாரும் துக்கவொணு
தப்பொருள் யாவையும் வருமுறையிறுதிதன் னடியினெடுங்குதலா
லனைத்துமொடுங்கிய நாளினெடு குக்குந ராருமி லாதெஞ்சு

* இருமூவித வினாவுக்கு விடைகளென்க. இவ்வாறுவினாக்களைப் பிரம
வாதிகள் உமாதேவியாரிடத்து வினாவு, அவர் விடையருளினாரென்று
சுவேதாசுவதரோபநிஷதம் விளக்குகின்றது. அவ்வினாக்களாவன:

(க) சிம் காரணம் ஐயு-கும் காரணம் பிரம்ஹ. (உ) கூதலூ
ஜாதா-ருதஸ்ம ஜாதா: (ஈ) ஜீவாஃ கெந-ஜீவாம கேந. (ச) க்ஷி
ஸ்ப்ரபுதிஷா-க்வச சம்பிரதஷ்டா. (ரு) சுயிஷிதா: கெந ஸ-வெ
தஸஷ-வத-ஜாஹெ - அதிஷ்டிதா: கேந சுகேதொஷு வர்த்தா
மஹ. (சு) ஐயுனிஷா வஜ்வஸூரா-பிரமவிதோ வியவஸ்தா.
இவற்றின்பொருள்: க. காரணமாகிய பிரம்மம் யாது? உ. எதினின்று
பிறந்தோம்? ஈ. எதனால் ஜீவிக்கின்றோம்? ச. எதன்கண்ணே
நிலைபெறு? ரு. எதனால் அதிஷ்டிக்கப்பட்டவர்களாய்ச் சுகதுக்
கங்களிலிருக்கின்றோம்? சு. (எதனால்) பிரமவித்தினது வியவஸ்தை?
என்பனவாம்.

* நிபம்-காரணம்

மெய்ப்பொரு ளோர்சிவ னேயவ னிடையினின் மேவுபு நின்றன்னுள்
வினாவழி தருமுடல் கொடுவெளி வந்தளிர் மெய்யிது வேயென்ற
முப்பொரு டேர்முனி வர்க்கருள் வாயினின் முத்தம ளித்தருளே
முன்னுறு தில்லையின் மன்னிய மின்னியன் முத்தம ளித்தருளே. (௮)

அளிக்குநர் காக்குந ராதிய வானவ ராற்சி விப்பெமக்கீண்
டாமெனி லவர்தம சீவன மேதமி னாகவொ ணாதிடருந்
றினேத்தும யக்கம கந்தைமு னெய்தியெ மீசன ருட்செயலா
லிடாகல் புய்கிற தூல்சொலு மாதலின் யாங்கணு நிறைநீல
களத்திறை யாற்சி விப்புறு கின்றனிர் காசினி வானிரயங்
களினுலை யாநிலை பேறுமி றுப்பவர் கண்ணென வேயருள்வாய்
முனைத்திம வெற்பமர் பொற்புறு சிற்சுதை முத்தம ளித்தருளே
மோனமெய்து ஞானிகள் சூழ்திலை வாழுமை முத்தம ளித்தருளே, (௯)

நீவிந ிட்டித ராய்ச்சுக துக்கநி லைச்சுவை துய்த்துறலந்
நிமலன்ம றைப்பினி லாமொரு வறநிலை நிற்பென் வியவத்தை
சாவுபி.றப்புறு மேனைய வானவர் தம்மினு மக்கிலையாற்
சட்குண நித்திய தற்பா சிற்பொரு டானொரு வோனமா
தேவனி டத்தென வேதசி ரீத்தெளி சித்தார் தத்துளவாய்த்
திகழ்தருமைந்தொழின் முப்பொருள்களினிலைதெருளுற வருள்வாயான்
சூவர்மு தற்பொரு ளாய்நிறை சிற்பரை முத்தம ளித்தருளே
முற்றிய ருயவொளிர் பொற்றிலை யமர்சிவை முத்தம ளித்தருளே. (௧0)

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று

வருகைப் பருவம்.

[௧௧]
பொற்புறுசெந் நெற்பயிர்கண் மிக்குவினா நற்கழனி போந்துமுந ரோதுடை
போதுவெடி பாய்வானே மேலெழுபு கண்ணல்வண் புகநீ டெங்கு முன்னு
பற்பலக டந்து போய் வான்கங்கை நீரிந் படிந்தின்ப மார்ந்து வாழ்தல்
பற்றுவிட் டேகியின் புற்றுவாழ் நிலைசெயும் பாமருநு தீக்கை வாய்ப்பு
றற்பமெ லச்சேறு முற்றொழிய மேலெழீஇ யரியதத் துவங்க ளோரொ
ருக்கடந் தேகியா னடிநிழற் பேரின்ப மாமுத்தி யார்தல் காட்டுங்
கற்பொ தீதனமர் தில்லைவாழ் கற்பகக் களிநீன்ற பிடிவ ருகவே
காவலிறை பூவனரி யாதிசுர ரோதுசிவ காமசுந் தரிவ ருகவே.

அச்சுதச் சொற்பொருளி றப்பிலா நென்பதா மாதலா லதுத னக்கே
யாயசிவன் விண்ணெவுக் குபசார மாகமுன ளித்தவா நார ணப்பேர்
பொச்சமற வுயிர்முழுது மொத்துந்நைபவனெ ளும்பொருளதா மாதலாலப்
பொருவில்சிவ நாமமுமுராரிப்பறு மாமுன்பு ராரிதா வாய்ந்த தோர்ந்து
மிச்சையால் விண்ணெவுக் கேயுரிய தனையபெய சென் றுசிலர் கூறி னும்ப
லேதுக்க ளானிறுவி மேலுந்ந் பெயர்காட்டி பெயவருமொப் புறவி ளக்கு
நச்சுறுக ளத்தமல நாராய ணென்பன்னி நாராய ணீவ ருகவே
நலமேசெய் தில்லையமர் சிவகாமி வல்லியரு ணைல்குமங் கணிவ ருகவே. (௨)

தத்துவா தீதபரை போக்குவர வற்றசிலை சச்சிதா னந்த ரூபி
சர்வபரி பூரணியெ ளுலிகம சாரசித் தாந்தமெய் தேற்று நீயே
யித் * தராம் பனலானி லாம்பரமு ளைகமே லேயத்தத்து வங்க டம்மி
லிறங்கியங் கங்குள்ள புவனங்க ளிடைவசித் துஞ்சமல சீவ ராசி
யொத்தவினமலபாகசத்திபதிவாயமலமுற் றுரியமுத்திபெறுவா டுன்னைந்
ஹன்னியங் கவரவர்கண் முய் னியல்பின் வந்தருளு முண்மைந்நசெயல
நத்திவரு கெனவேண்டு கா தலுடை யேமுனரு ணையனந யங்கிவ ருகவே
நடநாத ருணியி திலேமேவு சிவகாமி நாம சுந தரிவ ருகவே. (௩)

சிருட்டிவினை வாணிபதி யுண்ணின் றி யற்றியருள் செயும்வாணிசத்திவருக
திதிசெய்வினை கமலேபதி புரியவிட ரொழியவருள் செய்திருச் சத்தி வருக
சுருட்டிவினை சீகண்ட ருத்தாரற் குடலுய்த்து லக்குமா சத்து வருக
தூமறைம கேசுரர்பு ரிந்துடமு னின் றுரிமை தோற்றுறும கேசை வருக
வருட்செயல்சதாசிவன் னின் றுபுரிமே னுண் மனியெய்வினை முக்கண்ணிவரு
வைஞ்சத்தி யாகியைந் தொழின்முற்று சிற்சத்தி யாயமா தேவி வருக
கருட்சிதை வுயிர்க்குதவு தில் கூங்க ளில்லிலகு கருணைநா யகிவ ருகவே
காசலவு மாஷசபையி லீசனாட நேச்சிவ காசகந் தரிவ ருகவே. (௪)

மன் னுயிரின் மலநோய்கள் பார்வைவயால றவியமமலவளர்மருந்துவருக
வதனமைந் துளகளி றுதனை மரு ந்யைங்கைமதமாவின் றபிடிமுன் வருக
பன்னிருகையரிமையொருப துகையரிதழுவிவருள் பாசொளியரிப்பெண்வ்
பலகோடி யன்பொரு வாதுணக் குறையாத படியில்சுவை யமுது வருக
வுன்னரிய பரநாத மூலத்த லத்ததாளிரு மொருபெருஞ் சோதி வருக
வோவில்சந் திதியளவி னுலகியல வுசுவின் றி யோம்புமூல கண்ணை வருக

தரை அம்பு அனலம் அளிலம் அம்பரம் எனப்பிரிக்க,

கன்னியென வண்டகோடிகளின் றுமென்றுநிகழ் கருணைநா யகிவருகவே;
கல்லிவளர் செல்வநிறை தில்லையமர் செல்லிசிவ காமசுந்தரிவருகவே (௫)

வேறு.

அருண கமல முடைந்துநீ ரரணின் றுலா விரித்தொளிர்தின்
னடிபேர்த் திடினா புரத்தொனிலேட் டயனார் மராளந் தொடருமதை
பிரமன் றொடரு மீனெகொடரும் பிதாவுந் கொடரும் தாய்தொடரும்
பிரியா வாமரர் முனிவர்முகற் பேணு முலகெ லாந்தொடரும்
வருமித் திறனேர் காண்குநர்நின் மலர்த்தா*ணிபநின் றெழுந்த
மலர்வற் றகில மாப்விரியும் வகைநேர் காட்டிற் றெனமகிழ்வர்
கருணை பொழியுந் திருநயனி கமல வநனி வருகவே
கலின்கூர் தில்லை யரசிசிவ*காமி*, வருக*, வருகவே. (௬)

சுருதி நினைச்சச் சிசானங்க சொலுநி யெனமத் தொகைநிலையே
தூய சத்துச் சித்தின்பாய்ச் சொலுமு வகையா ரருள் விளக்க
மருவு சுகன வாடலின்வெளி வசின்மு வகையா விகளெளதின்
வழிபட் டியுமென் றுளங்கொண்டிற் மகிமா தலங்கட் டியிரெனவாய்
தருமப் பொதுவற் கொயிலெனைச் சாற்றும் பரியிற் சற்சத்தி
தகுதிற் சத்தி யானங்க சக்கி யெனமுன் றுருக்கொண்டு
வருமெப் புவனங் கனம்போற்ற வந்த வமலை வருகவே
மன்று விளக்குந் சிவகாம வல்லி வருக வருகவே. (௭)

தனையொப் பரிதாய்ச் சிவனாபந் காணப் விளங்குந் சிவகங்கைத்
தடமேற் றிசைவாய் திருக்கனியிற் சக்தா ளுபத் தனிவருக
நினைவிற் கரிதாய்ப் பாகலங்கீழ் நிகழ்பல் புவன டுருவி
நேர்நின் றொளிருந் சுடர்க்கொழுந்தாய் நிலவுந் திருமு லட்டான
முனைவற் கிடப்பாற் சித்தாருவாய் முன்னின் றெமையா னுமை வருக
முசுவைந் கொழிற்றாண் டவமசையா முறைசெய் சொலுப முதல்வன்பா
வனையற் புகவா னந்தவடி வத்தி னிலங்க மலைவருக
வனங்கூர் தில்லை மணிமன்றின் மயிலே வருக வருகவே. (௮)

உடனோய் நீக்கிச் சிவநியமத் தொழுக்கி யெமையாட் கொளவருக
வுண்மை நூன்மா சறக் தெளிந்தவ் வொழுக்க நிலைநின் றுயவருக

திடனா ஞான ஞ்ருபாத சேவை புரிந்தின் புறவருக
 சிவதிக் காதி சமக்காரத் திறமுற் றுறுமாண் பெறவருக
 புடமார் சிவிய சிவஞான போதா னுபவந் தாவருக
 போற்று மஃது சுவானுபவப் பொருளாய்த் திகழு மாவருக
 மடநீத் தருள்கூர் தில்லை நகர் மணியே வருக வருகவே
 மணியுள் ளொளியாஞ் சிவகாம வல்லி வருக வருகவே. (க)

அகில சீவ மகார்க்கருளா ரழுதூட் டனைய பமைய வருக
 வன்னா பருவத் தளவறிவூட் டமல ஞான மையவருக
 குகவண் டினிய சைவநலங் கொள்ளுங் குழற்பூங் கொடிவருக
 குவளைக் களத்தொண் களிறுவகை கூடும் வாமப் பிடிவருக
 நிகம சார சித்தாந்த நிலயத் தொளிர்மா மணிவருக
 நேய நிறைந்தா ரருணெறியி னிற்பார்க் கருளங் கணிவருக
 சிகையின் முடிவிற் பொதுநீக்கிச் சிறப்பிற் நிகழுஞ் சிவைவருக
 தில்லை மணிமன் றொளிர் தருமா தேவி வருகவருகவே. (க0)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்ம லிப்பருவம்.

● பொன்னிவந் தோங்கற்ப னித்தவள மாமலைப் போந்துளாய் நீயுமிவளும்
 பொன்னிவந் தோங்கற்ப னித்தவள மாமலைப் போந்துலகெ லாம்புரக்கு
 மன்னிலவென் மருமலர்க் கரத்தாவி யங்குமுத மலரவரு கின்றி வானின்
 * மன்னிலவென் மருமலர்க்கரத்தா வியங்குமுதமலரவருள்புரியுமிவளும் [ம்
 பன்னுமிச்சொற் றொடர்புநோக்கியேகொள்பொருட்பாங்கினொருவாறுநீயு
 பழமறையின் முடியுமுணர் வரியபர சிவையையொப் பாயென்ற ஐழத்தல்
 [பெற்று
 யன்னமலி தில்லைநகர் மன்னியொளிர் செல்வியுட னம்புலீ யாடவாவே
 யாகமொரு பாதிசிவன் மேவுசிவ காமியுட னம்புலீ யாடவாவே. (க)

காயஞ்ச ரித்திடுவை நீயிவளு மன்பர்வெங் காயஞ்ச ரித்த ருளுவாள்
 காமரங் குடையாவை யண்டகோ டிகளெனுங் காமரங் குடைய ளாவ
 டேயம்பு ரிந்துயிர்க டழையவருள் வாயிவன்பஃ தேயம்பு ரிந்த ருளுவாள்
 சென்மந்த ரம்பயோ ததிவகிப் பாயடியர் சென்மந்த ரஞ்செய் தருள்வா

● பொன்னி—இலக்குமி * மிகவும் நிலவுகின்ற ஒளியையுடைய மரு
 மலர் போலுங்காம்.

தோயம் பரந்தமுடி மீமகிழ்வையிவளிடந் தோயம்ப ரீற்குண் மகிழ்வா
மேநந் தங்கிவடி வானருளின் வாழ்வைத் தூமனந் தங்கி வாழ்வா
ளாயம் பலத்தாடி தனைநிகர்தி நீயிவனொ டம்புலீ யாடவாவே
யாவியுய வேதினிலின் மேவுசிவ காமியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௨)

திருமறைசி வாசமமு ஞாயசிவ தூல்கள்பல தெளியவோர்க் தன்பினோன்ற
சேலரா மிச்சமய சேடநிரு வாணசிவ தீக்கையபி டேக முதலா
வருசுமற் காரமுறை பெற்றுரிய சரியாதி வாய்ந்துசந் மார்க்க மேலி
மன்னுமூவாயிரவந்திருவுடையவந்தணர்கள் மருடாகமஞ்சொன்னுமறையே
யுரகமன் சிற்சபா பூசினேவி தானமென வுய்த்தவிதி பேணி யாற்றி
யொருவா தணுக்கரா யுறவுமர வுண்மெய்மு முனையழைத் திடவெ னோற்று
யாவுதுதி தில்லைநக ரருண்மலரும் வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே
யம்பலவ னேயமிகு மம்பைசிவ காமியுட னம்புலீ யாட வாவே. (௩)

தேவார மீசவாக் கெனுமுண்மை யுள்ளவா தேர்த்துலகு பேணியுய்வான்
நில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியனென் சீருரைதி யாக ராச
னோவாத திருவருட் டென்மறையு ஞாயிராக வோதிவைத் தருளு மனுவி
னுரியபொரு டாங்களே யாகவாழ் கின்றதிரு வுடையவந் தணர்க னென்னு
மூவாயி சம்புலீ சுரந்திருச் சந்திதியின் முன்னமோர் தூரிய பணிகண்
முற்றுமினி தாற்றினேர் நிற்கின்ற கோராமன் முழுகாத்தன் மதியன் துனா
காவாவிப் பேறுகிட்டியதெம் மன்னையுட னம்புலீ யாட வாவே
யரியமறை யோதுதிலை நகரிசிவ காமியுட னம்புலீ யாட் வாவே. (௪)

[ஞாயின்

முன்றுநான் மகவெனத் தோன்றுநா ளுட்புருவ முன்னுடைந் தொடுங்கி
முற்றுமெட்டாந்தின முன்னுதலினின் னுவமைமுற்றுமெட்டாது லைந்த
யேன்றகலை பூர்த்திபெறு நாளுமீவ டிருமுகத் தெழிலினுக் கணுவு நோ
யின்னருறையென் றுமுனையாதலான்மண்ணுறு தேகியந் தாத்தி னென்று
மூன்றுமொருநிலைபெற்றிருக்கொணுதலைகிறியுன்னியல்புநன் றுதேர்த்த
முனையாடவாவென்றழைக்கும்பெருங்கருணையுனின் வலியவாய்த்ததோர்த்
யான் றவர்க்கொநிலையொளிசான் றமயில்வெல்லியலொடம்புலீ யாடவாவே
யம்புலியு மன்பணியு முன்பணியு மம்பிகையொடம்புலீ யாட வாவே. (௫)

சடவானினிலின் றியோடியிலுகிறியொருதன்மையினுமலென் றுஞ்
சடிதியிற்றேய்த்துதேய்த்தொருதினம்பாளுவுட்சார்ந்தருவமாய்ந்துசிலி

துடல்கூனி நடைமேவியொளிகுறைந்தின்னனபலானமுற்றுலயுமுனையு
முலகெலாம்வருமுறையொடுங்குநாளவைபோலொடுங்கிலா தோர்படித்
நடநாத னைந்தொழிற் ருண்டவத் திடனாகி ஞானமய மாயி லங்கு [தாய்
நபமீது போக்குவா வற்றுநிறை பூரணி நயந்தழைக் கும்பே றுனக்
கடைவார் தரத்தன் நயர்த்திடி னிழிந்துலையை யம்புலீ யாட வாவே
யாடகமன்மன் றிடுனொளி நீடுதிலை யம்பையுட னம்புலீ யாட வாவே. (௯)

இச்சைஞானங்கிரியையென்னுமுத்தொகையுற்றிலங்குமுச்சத்திதா னென்
[மிலகும்

நேத்துசிவ நூல்வாய்மைவகைமையின் விளக்குவானிப்பொதுவினென்று
விச்சைமுவுருவினுஞ்செங்கைசெங்கமுநீர் விரைமலர்கள்கொண்டதானே
மேவுசீ வர்க்கெலா நன்னெறி யுணர்த்திமேல் வீடுமுய்த் தருள்கு ருவென
நச்சியுல குய்யநின் றருள்கின்ற வம்மனைமு னண்ணுவா யெனினி னக்கு
நலந்தெரித் துன்பாத கந்தொலைத் தொருவாத ஞானவீ டிறவ ளிக்கு
மச்சமற வாழ்வைநீ யுய்யுதி யேலிவனொ டம்புலீ யாட வாவே
யாமன்விழை வாயிதிலை நாமசிவ காமியு டனம்புலீ யாட வாவே. (௧)

நீதிவழு வாதவா சாதலுக் கேதநோய் நிலையினு லருக னல்லே
னீடுதவ மாற்றியொரு வீடுபெறு மார்க்கமதை நேயமிகு தூய ராவர்
பாதவழி பாடுபுரி யாவுறுது மென்றுவரு பங்கமகல் சிங்க வன்மன்
பாவுசிவ கங்கைமூழ் கியவளவி லேயனைய பங்கமுழு துந்தொ லைத்து
மாதகிர ணியவரும் ஞாக்கிவேந் தாய்முடி வகித்தியற் துரிமை நல்கி [த்தா
மன்னுதன் றளிபொன்னி யற்றுபணி யாதிகொடு வாய்மையின் பழும ளி
ளாதலா னின்களங் காதிநீர்த் தின்பருள்வளம்புலீ யாட வாவே
யாடகச பேசனிட மேவுசிவ காமியுட் னம்புலீ யாட வாவே. (௮)

[துணர்வோர்

குருத்துவம்வி ளக்குசெங் கமுநீர்கை மலர்மிசைக் கொண்டதும் லாம
குறைமதியரேனும்பன் முறைமெல்லமெல்லவுட்கொள்ளுமானிவிளக்கித்
திருத்தியுறு பக்குவஞ் செய்தின்ப வெள்ளர் தினைத்துவாழ் வற்றி ருப்பச்
[டுறுதித்தும்

செய்கருணை பன்முறைசொல் விப்பவுரை பைங்கிள்ளை செங்கைகொண்
விருத்திதரு சிவகங்கை தன்முனந் திகழ்மேல் வீற்றிருந் தருடிமத்தும்
விளக்குநின் றனன் குறையுமதிவம்பாமென் றஞ்சன்மேலினீ நன்னுணர்த்தி
யருத்திபெற் றுயல்செயுந் தில்லையருள் வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே
பாணந்த தாண்டவனு ளார்கின்ற பூந்தொடியொ டம்புலீ யாட வாவே. (௯)

அம்மாணப் பருவம்.

உள்

[நீட்டி]

வேண்டுகங்கள் வேண்டியாந் கள்ளிக்கொடுக்கின்ற விரைமலர்ச் செங்கை
விளிப்பவாராமையொன்றோசகனத்தியுடன்வேணியமர்கிறிகருணை[ன்
பூண்டநாயகிமுனிவுறாளெனினுமுன்புதேய்பொருவில்லீரன்பொருள்மு
போலன்றியுயிர்தெழும்பாங்குபணிபணியுமேற்போந்துண்டுமிழ்ந்திடாதா
னீண்டகர முகமைந்தர் சந்திரா பூபமென நினையெடுத்தான்ப ரின்னு
நேர்கின்ற வின்னல்பல வோர்கின்ற நன்னர்மதி நிலவுமதி யாகி னம்மை
யாண்டருள்செய்தில்லையமர் காண்டகைய வல்லியுடனம்புலீ யாட வாவே
யாமலரு மேமசடி வாயிசிவ காமியுடனம்புலீ யாட வாவே. (க0)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்மாணப்பருவம்.

பலவகையவண்டங்கள்பூதாதிதத்துவப்பகுப்பொன்றினுன்றுமேன்மேற்
பத்துநா றுயிரம னயுதரியு தங்குளாப் பங்குறிரை யாவு நேரே
யுலகரெவருங்காணுமாகாட்டுகிஃறன னெழுமலகன்னையெனவியப்ப[ற்செய்
வொண்பொண்வயி ரஞ்செய்யமணிகள் கோமேதமொள்ளொளிரீலமாதியா
திலகுபல வம்மனைக ணிரைநிரைய வாகிமே லெட்டிநோக் குநர்கண் மீள
தெய்ப்பமேற்சென்றுமீண்டுன்கையுறனின்க ணுலகெய்திலயமா தல்காட்டு
மலகில்வனநிறைதில்லைநகரில்வருமொருசெல்வியம்மாணையாடியருளே
யருணீடு நடராச ரிடமேவு சிவகாமி யம்மாணையாடியருளே.. (க1)

மாற்றுயர்ந்தொளிர்பொன்னினுற்றுமம்மனைசெங்கைமலர்நின் நெழுந்த
மற்றதன்பின்னரீலத்தினுற்செய்தவம்மாணசெலவன்னதன்பின்[செல்ல
ரோற்றுபடிசத்தினுற்றியசென்றுசென்றமுறைதூயகமலக்காத்திற் [நா
ரோய்பொடுங்குதல்பிரமன் விண்டுருத்திரானு தூயொளியின் வந்தொடு
வேற்றுனையொடுக்குநர்கண்மேலொருவரின் நிரீயேதுரியழர்த்தியாய்நின்
நிலங்கும்ப ரத்துவம்வி ளக்குமதின் மேற்சிகரி யிம்புர்வீழாது வானை
யாற்றிநின் றிடல்காட்டு தில்லைநக ரண்ணீ யம்மாணையாடி யருளே
யாநணமு மாகமமு மோதுசிவ காமியணி யம்மாணையாடி யருளே.

கள்ளவன சத்திலரு பிள்ளையோ திமமெழுபு ககனமேற் சேற லேய்ப்பக்
கைக்கமல முற்றொளியெய் நித்திலவம் மாணீமேற் கடிதுசெல வாக்குநவ
வெள்ளயின வண்டுகளிகொள்ளாநனியுண்டுவிசைமென் மலர்க்காந்தணின் று
மேலெழுதல் போலவரு நீலமணி யாலொளிவி னக்கும் மாணை யமுத
வள்ளிகழ் காழிமணி தென்னுதமிழ் வாழமகி மலர்வாயி னூட்டு செங்கை
மலர்நின் றமேற்செல்லமலர்வீதியிருபால்வயங்குமணிமாடமெங்கு [ருளே
மன்னொளியெய்தில்லையருள்வெள்ளநிறை † வள்ளிசுவையம்மாணையாடிய
யண்ணலின் புறவாம நண்ணிமன் சிவகாமி யம்மாணை யாடி யருளே. (௩)

வயிரமணி யாலியற் றியபலவும் வண்டாள மாமணியி னூலி யற்றம்
மாண்பல வுங்கமல மலர்வாட்டி யிளிர்செங்கை மலர்நீட்டி மேல்வி டெத்த
லியலுருவம்வியலருவமுயலருவவுருவங்களெவையுங்கடந்தொர்விண்ணே
யெழின்மேனியாக்கொண்டுதொழுமாபன் மார்க்கர்களுமெங்கணுநிறைந்து
யுயவருணிநாயகந்கமுதகவளங்கன்பலவொண்கைமலர்நீட்டியுட்டிநின்றே
யுழுவவன்பினர்செய்சபரியைமுறைவிளக்குதலையொக்குமாவிக்கும் வெட்
யல்லலுறுசொல்லநிறைதில்லையருள்வல்லியுமையம்மாணையாடியருளே[கி
யம்மைநலன் மெய்ம்மைநல னிம்மையரு ளம்மைமணி யம்மாணை யாடி
[யருளே. (௪)

வேதநான் தேயவைக ளோது மார்க் கம்பலவி ளங்கலினவ் வேத முடியாய்
வினம்புவேதாந்தமும்பற்பலவகைப்படவிரிந்தொன்றையொன்றுதழுவா
தேதமார் சைவர்பக் குவலொக்கி பவரவாக் கிசையவோ மொன்ற ணிப்பித் *
திதமாக வவ்வனவி னீர்த்துமே லேற்றிமெய் யின்புபின் னன்பி னருள்வா
னாதனேவைத்தனவ்வகைகளென் றுண்மைநூன் ன்மையோர்ந்தவைகட
நண்ணுசோபானமாத்தழவுசித்தாந்தமேநவையில்பேரின் புதருமென் னீகீழ்
† ருதமார் சைவர்புகல் தேமார் தில்லையா சம்மாணை யாடி யருளே
யன்பர்பலர்நுண்பரவுபொன்பெய்சபையின்பசுவையம்மாணையாடியருளே.

ஒதுக வேதா சுவதர சைவமெய் யொளிதிகழ் வேதாந்தத்
துண்மைமறைத்துநி ராலம் பாதிய வோதுப சாரநிலை

† வள்ளி—கொடையுடையாள். * அண்ணிப்பித்தல்—இனிப்பித்தல்.
அது, “அண்ணிக்குந்திங்கரும்பை” “கருப்புத் தூரினுமண்ணிக்கும்.”
“ஆகமுமாகிநின்றண்ணிப்பான்.” என்ற தேவாரதிருவாசகங்களாற் காண்க.
† ஆதம்—விருப்பம். அது, “ஆதமிலநாயேனை” யென்பதாதிபாற்
காண்க.

வேதமுடிப்பொருண் மெய்யென வோதநர் வேதனை யாற்றுகே
வீண்டுற வுறுமக பதிநிலை நோக்குபு வின்றரு வோதமத
பாதக துலுமெய் யென்பர்கொல் வீயுடல் பாய்பொறி யாதிகளே
பாமெனு மவாணி மையினுற வவையல பாமுயி ரொன்னமுகம
ஓதலை யுய்த்துணர் கென்றரு ளம்பிகை யாடுக வம்மனையே
யங்கணர் பங்கமர் மங்களை யங்கணி யாடுக வம்மனையே. (௪)

யாங்கள் செய்தக்கன வல்லன வோர்த்தருள் கென்றரு டந்தைபத
மிறைஞ்சிவி னுவிய நன்குண ஞானையேயிமை யோர்க்குமுழுத்
தீங்குசெய் வன்குண னுக்குமு பாயமி தேயென நீபிரமர்
தீமைகள் யாவுமி யற்றத னாலொரு தீவினை யேதமுநின்
பாங்குமு றுபர முயிர்செக நாகுபொய் பண்ணவர் நிற்பகைஞர்
படர்புரி கெனவசு ராசிரி யன்புகல் பவைசம யோசிதமா
வாங்குரை நெறிபவ நெறியென வோர்ப்பவ ளாடுக வம்மனையே
* யண்டர்கடொண்டர்கள் பின்செல்பொனம்பலையாடுகவம்மனையே. (௫)

அர்ச்சுந ராமர்கள் போர்நிலை பாநிலை யாற்றலொன் றேகுறித்தல்
வமயமு ரைத்தது முகமனெ னப்படு மன்றிமெய் யன்றதனை
யிச்சையி குத்தர னர்ச்சனை யாற்றிம னிவனிறை யாமடிமை
யென்றுமெய் யோர்த்திடு கண்ணரு மண்ணா டிடர்தரு மெனவிட்டே
மெச்சி வின்பருள் மதுமுது தவமென வேகொன் வசிட்டருநா
மேபா மென்பதொ ழித்தடி மைத்திற னெய்திமெய் யன்பினரா
யச்செய னிற்றலி னோர்கென வருள்பவ ளாடுக வம்மனையே
யாயிர மூவர்கள் வாழ்பதி மேவனை யாடுக வம்மனையே. (௬)

தாருவி னேர்கிளை காட்டுபு மேற்பிறை தான்காட் டெறுசாகா
சந்திர தூலா ருந்ததி நோக்கிடு தன்மையின் முன்னெளிதாய்ந்
தோருக பின்புமெய் யென்றுசொன் ஞாயம தொத்திட வொண்பாரே
ருணர்வரு மந்தர்க ளுயிர்பா மென்றுமு னோர்ந்தலி தூனமுற
றேருபு பின்பழு தில்பிர மந்தனி தெளியவு ரைத்தமறைச்
சொங்கணி ராலம் பாதிய வென்றுமெய் தேற்றுறு சித்தாந்த
வாரமு தூட்டிவ ளர்த்தரு ளுலகனை யாடுக வம்மனையே
யம்புலி யூசம ரும்பா னாயகி யாடுக வம்மனையே. (௭)

சேவர்களைப்பா மென்றுசில் வேதசி ரங்களு ளைக்குமது
செப்புதி முங்கெழு தாமரை யினையது சேனெழு வாதாவாய்
மேவிய சேற்றினில் வந்ததெ னும்பொருள் விசுவபங் கயமென்றோ
வினம்பலின் யாங்கனூ நிறைபரன் மலரடி மிசையன சேவர்களை
யோவற வாற்றிடு மொப்புமை யாலென வோரா தகந்தைநிலை
யுற்றொரு நாம்பா மென்பவ ராழ்நரகும் றொருவா ரென்றே
யாவது ரைத்தரு டில்லை கர்ச்சிவை யாடுக வம்மனையே
யந்தரி சுந்தரி நந்திரி யம்பகி யாடுக வம்மனையே. (௧௦)

அம்மானைப்பருவம்முற்றிற்று.

~*~

நீராடற்பருவம்.

மூவகைய சேவர்களி னறிவுசெய னுகர்வு நீ முன்னறிந் தாற்றி யுண்டான்
முற்றுமென துகருமா துகரெனுஞ் சுருதிமதன் மொழிதலா லனைய சேவர்
தேவர்முனிவோர்முதலயாவரும்போற்றுநின்றிருவிழாச்சேவைமுறையே
செய்திவிய தெரிசனப் பேறுபெறு வான்நசு தினத்தின்ப வாரி தோய்ந்தங்
கோவிலரு ளாலென்றும் வாழ்கவெனவேதிருவுளங்கொண்ட நீயு முன்ன
ருண்மையா னந்தவா ரிதிதோய்ந் துஞ்றுதலையுலகநேர் காண வென்றுஞ்
சேவனரி றைந்துதீலை மேவுசிவ கங்கையரு டிகழுநீ ராடி யருளே
சிவனுருவினமருவுசிவைசிவனுருவமெனுமனையசிவகங்கையாடியருளே. (௧)

பகைவனைத் தெறுமுபா யம்பகா விருளிற் படர்ந்திற் புருந்த குருவைப்
பகையென்று பாசமுய்த் துயிர்கொன்ற பாதகப் பயன்வந் துடற்றமேலு
மிகல்வலிக் கடியொன்று கராமடித் துணைகண்ட மியையப் பிணித்தி றுக்கி
யிருங்கடலின்வீழ்த்தநொந்தினைகின்றவருணற்கிரக்கமிருபொற்சபேசர்
றகையுமப் பாசத்தை நீக்கியாங் கனையனைச்சார்பாத கந்தொ லைத்துத் தூர்
தண்ணருள்செய்தற்கிடமதாய்நின்ற வண்கடற் றண்டுறையி தென்றுலகெ
தொருமனைய பாசமத றுத்ததுறை மேவியத் தூயநீ ராடி யருளே
சுத்தசத் துவமேவு பத்தர்கட் கருடேவி தூயநீ ராடி யருளே. (௨)

கருமமே பிரமமென மேற்கொண்டு பதடியிற் கழிதவம் பூண்டு நின்ற
கன்மடர்க ளாறெனு யிசுவரைப் பன்னெடுங் காலஞ்சு மந்த வதனால்
வருபெருந்தோடத்தினுற்கொலொருசிறுவரைவகிக்கொணாதாழ்ந்ததாரா
வனமுதலபதியெலாம்வந்துவந்திறைஞ்சவம்மாநடனமறைசொல்லிவனே

யருள்பிரம நாமடிமை யென்றசித் தாந்தசை வாதியர்க ளீரவு புலிமூ
வாயிரவ ராதியரை யேசுமந் தனவரத மலைவறவ கித்துநின்றே
மருவுநல நிறைதனிடை நீலிகொடிலை நிலவுபுலி மடுவின் ராடியருளே.
வன்னமுது புகலிமணி கொன்னவரு ளிறைவிபுலி மடுவின் ராடி யருளே

மகவாகி வந்தபொழு தேதாதை தனைவினவி வந்துநீ ராடியோதி
மலர்மூல நாதர்திரு வடிபேணு ருமுனாந் மார்த்தபூ சனைசெய் தாற்ற
னிகமாகமஞ்சொன் முறையெனநாடி மேற்றிசையினி றுவியோரிலங்கமத
நித்தியாதிபூசைமுக்கியாங்கம்மெனந் கழ்த்துநீர்நிறைதன்வாவி [நேர்
யிகபோகபரபோகமூழ்குநர்க்கினிதருளுமியல்பு தாவொன்றுதொட்டாங்
கியல்பூச னாகிதின மிகவாகி யற்றிவீற் றிருந்திரணி யனைமு னோர்க்க * கந்
திகமாக வய்யுநெறி தருவியாக் கிரபாத தீர்த்தநீ ராடியருளே
செல்லரியபல்லுயிருய்வொல்லதருதில்லையுமைதிவியநீராடியருளே. (௪)

தாருவன மாநடன நேர்கண்ட வானந்த சலதிதோய் மால்சொ லாலத்
தண்கயில நோற்றான தருள்வழியி னாற்பதஞ் சலிவடிவ னீண்டு வந்து
மேருவன மாமலைக் கொழுந்தா யெழுந்தொளி விளங்குதிரு மூல நாத
விமலபூசனைபுரீ இயான்மார்த்தசிவலிங்கமேற்றிசையினி றுவியதனேர்
கூருவன மார்வாவி யொன்றுவொட் டன்னநீர் கொண்டபூ சித்த மர்து
ருளிர்தடங்கண்டுலுலகெலாமுய்யவென் றுமிதுகுயிற்றியருளுகவீங்கெனத்
தேருவன பல்வரம் விழைந்துகொ ளனந்தன்மா தீர்த்தநீ ராடி யருளே
தில்லைவன மேவியருள் செல்லிசிவ காமிசிவ தீர்த்தநீ ராடி யருளே. (௫)

வேறு

வண்டு படிசெவ் வனசஞ்சை வலநீ லங்கு முதம்பவளம்
வீளைநித் திலமம் புயமுருள மடித்து வருவண் டிரைசுழிகண்
மண்டு பமர வொழுங்கலவன் வரால்கள் கமட முதலாடல்
வாரா விருந்தாய் நினதங்க வகையா யுறுதம் மினங்கள்வரக்
கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டாடுங் கவின் தெனவண் கவிஞர்சொலக்
கருணைமுகமு னவையவந் காட்சி நோக்கி யெளி துய்யத்
தொண்டர் நாக சேரிநிறை தூநீ ராடி யருளுகவே
தொல்லை யகற்றுந் தில்லையுமை தூநீ ராடி யருளுகவே. (௬)

மறையா கமமா தியினுண்மை வயக்கு சாமு சித்தகிலை
மணியாய் மூவா யிரத்திலங்கோர் மணியைப் பகலிற் குருடாதி
நிறைமா மனுவி னீர்த்தருட்கை நின்றும் கொழுகா ரமுதுதவி
நீகொற் றவன்வாழ் குடியமர்தி நேர்பக் குவர்க்காங் கருளியெனூர்
தறைவான் பரவு மறைஞான சம்பந்தாசா ரியசைவத்
தனிமா மணியீற் றிருந்தருளுந் தகுசீர்த் திருக்க ளாஞ்சேரித்
துறையார் பிரம தீர்த்தநிறை தூநீ ராடி யருளுகவே
துகடீர்த் தருள்கீர்த் தில்லையுமை தூநீ ராடி யருளுகவே. (எ)

கருத்து விருத்த மாதல்க களத்தி யிடையோர் விலர்செயலே
கற்பன் றெனவோர்த் தணிமையினங் காதன் மருகி களுங்கலந்து
விருத்த மறவாழ் கின்றனர்நாம் விரிந்த் தேவி யதிசேய்த்தாய்
வியோம கேசாக் கிரத்திருப்ப விமலன் வாமத் தணித்திருத்தல்
பொருத்த மலவீண் டவளுடனாய்ப் புரிந்து கலந்து தீளத்துமெனப்
போந்து தோய்ந்து மகிழ்தியெனப் புலவ ருன்சீ ரெடுத்துரைப்பத்
திருத்த முறுதண் சிவப்பிரிபைத் தெண்ணீராடி யருளுகவே
தில்லை ககர்வாழ் செல்விசிவை தெண்ணீ ராடி யருளுகவே. (அ)

பித்தி லிகித பிரணவத்தும் ி பிரிவி லருணைக் காலு ருவாய்ப்
பிறங்கி யருளுந் பெருவயிற்றுப் பிள்ளை தனக்கு மட்ட மாத
துத்த வுத்தி தீனபுனைய சுமுக மகவி னைப் பிரியத்
தூய மகவென் றோவருளாஞ் சுத்தோ ததியா யுறவளித்தாய்
பத்தி தருமவ் வுபமனிய பகவ னுகர்பண் பாலுனக்கும்
பற்று மிகுஞ்செந் நாப்புலவர் பகர்தென் சுருதி யும்வினக்கு
சித்தி தாலோர்ந் ளலதய்யத் திருப்பாற்கடனீ ராகெவே
தில்லை ககர்வாழ் மாதேவி தெண்ணீராடி யருளுகவே. (க)

சேவ ரொருபான் நிசையினராய்த் திகழ்தலாலோ வீரைந்து
திறத்திந் திரியா திகிலாவெலுந் திறமும் குநர்க்காங் கருளுதல்
மேவ வினக்கி யுய்த்திடற் கோ விழைந்து படியு மன்பினர்க்கு
விரவுணம் பத்தனித்தவரை விமல பத்த ராக் கிடற்கோ

வோலி வருங்கூர் தில்லையிடத் தொருபான் தீர்த்த மமைத்தனையா
 லுதகமவற்று ணின்வடிவா யொளிரும் பரமா நந்தவருட்
 கூவ மிதனி லுலகுயுமா குளிர்நீ ராடி யருளுகவே
 குலவு வளங்கூர் தில்லையுமை குளிர்நீ ராடி யருளுகவே.

(௧௦)

பொன்னாசற்பருவம்.

பலகோடி யண்டபுவ னங்களின்வ சிக்கின்ற பந்தமல சேவ ராசிப்
 பருதிகளை யெண்பத்து நான்குதூ றாயிரம் பகபேத நாத்ரேற் றமேழ்
 நிலையாக வருகின்ற நிலையற்ற வுடலமென நிகழுச லிடைவைத் துமே
 னிகளமா மிருவினைக் கயிரூர்த்து மேலுமது நீடுதொடர் பற்ற போதே
 யுலையுசல் கயிறுதா னற்றிடிற் றுய்தரையெ னுரீயமெய் கண்டசுருதி
 யுண்மையுல குணரவே வண்மை மலராடியின்க ணுப்யுமா தாங்கி யருளும்
 புலவோர்கள் பணிதில்லநகர்வாழுமொருசெல்விபொ ண் னாசலாடியருளே
 பொற்சுடிலர் சிற்சபையி னிச்சமொளிர் பச்சைமயில் பொன்னாச லாடி
 [யருளே, ௧,

ஆற்றுதவ மென்மைவன் மையேநோக்கி யவராவரை யரியயன் முகுத்தனாதி
 யமரேச ராய்வீற் றிருப்பவாங் காங்குநீ யானைதந்தயுக்கு முறையுஞ்
 சாற்றுமிப் பதவியெம் மன்னைசிவ காமசுந் தரிதருங் கருணை வலியாற்
 சார்தரப் பெற்றுளே மாதலா லினையசிவை தாண்மலர் வழாம லென்றுந்
 தேற்றிவழிபடினன் றி லி'லொருவெனு வ்வாய்மைசேருமதிதாரமல * மாய்
 செருக்கால் மறந்துநா மேபிரம மெனமாறு செய்யினப் பதவி மாற்றிப்
 போற்றருளி னாற்கீழி ழிச்சமுறையுங்காட்டு பொன்னாச லாடி யருளே
 பொன்னம்பலத்தமருயின்னங்கயற்கணுமைபொ ண் னாசலாடியருளே. ௨.

பற்பலசு ரர்க்கிறைமை யப்புவன வாசிகள் படிந்தவரை முதல்வ ராக்கொன்
 பாங்கினின் றுய்யவுப சாரமா வுரைபொதுப் பழம்றைக ணுன்கு காலாய்
 நிற்பவா றங்கங்கள் குழ்சுட்ட மாமுகம னிகழ்த்தெனைய வேதாந் தமா *
 நிகரநாப் பட்டரப் பாகமே லுண்மையாய் நிலைசைவ வேதாந் தமே
 விற்பரவு பீடமாய்த் திகழுவத் தெளிவென் று மேலையோ ரோதுவாய்மை
 விளக்குதித் தாந்தமே யளக்கிலா னந்தமலர் மெல்லணைய தாக வதன்மேற்
 பொற்புற விருத்தருளியெம்மையானம்மையெபொ ண் னாசலாடியருளே
 பொதுவ வஞ்சததமகிழு கதியுறவு கவுமனைபொ ண் னாசலாடியருளே ௩.

சிவகாமியும்மை பிள்ளைத்தமிழ்

தாய்ப்பலர் மேயுகரு வாயொருப தாயமதி தாங்கினொன் துளைந்து யோனி
தன்வழிப் பெறவந்து பன்னியர்க னைப்புணர்வு சாம்பருச லவர்க ளாதி
சேயர்களை யவ்வழிப் பெற்றமா லாதிபல தேவரிந்நி நப்பி லாமா
தேவருளை வாமபா கத்தென் றும் வைத்துமத் தேவர்கா மாதி நீக்கி
தூயகா மாரியாய்ப் பிரணவ புலிங்கமேற் றோற்றுவித் தருளு றுங்கள்
சுமுகசண்முகர்கடமையுலகர்சந்ததியாதிசுகவாழ்வுபெற்றுவினைகள் [ளே
போயகன் றுய்யவொளிர் தொட்டில்லைத்தாட்டுமயில்பொன் னூசலாடியரு
பொற்சபையி லற்புகைதபொன் வெற்புதவு சிற்புதல்வி பொன் னூச லாடி
[யருளே. ச.

சிறையளிக ணறைபருகி யறையினிசை நிறைதருஞ் சேன்செல்கா விரிசி
தெய்வகாவிரியணியதுய்யவாவித்தடத் தினினிடுசெயலைமேவி [மூல்வாய்
நிறைசெயலை யந்தாரு வினையரிது தைந்தாடு நேமத் தாரு முருள
விசாங்கன் விசுத்த நிலமெங்கும் வருடிக்கு நிலையம்பொ னூபு ரச்செம்
மறையொலிசெயுன துபதபரிசுமெவ ரிடையுறினு மற்றவரு ள்ச்சி மிழ்ப்பு
மாறிமலர் வுற்றலகின் ஞானம்வரு டித்தலை வயக்குமா லுலக மெல்லாம்
பொறையுயிர்த்தரு ளன்னமலையளித்திடுமுன்னைபொன் னூசலாடியருளே
புலியொடாவுலகமுயுநிலமைதருநிலையிறைபொன் னூசலாடியருளே. ௫.

மலையன் முராரிடுதல்வான வர்கண்மானவர்கண்மா முனிவராதியோர்க்கு
மாண்குருத் துவம்வாய்ப்ப தெவன் றியா னத்தனைய மா தேவ பரம குருவி
ளிலகருட் சத்திரீ யெனல்காச் செங்குவளை யினின்விளக் குபுபன்முறையு
மினிதுணர்த்தருள்கின்றையுறுகாத் திலகவைத்தெவையுநீசெய்துகாட்டி[ரு
னலதுயிர்செயாவென் றுசெபவடமதோர்செங்கையலர்வைத்தநெறியினின்
ரடிநிழலில்வாழ்வொனவொருகைகீழ் நீட்டியோர்த் தருளிறைவி யுண்மை
[யோர்ந்த

புலவர்புகழ்தருநிலைநகரில்வருமொருசெல்விபொன் னூசலாடியருளே
பொங்குவிடமுண்டபரணன் குசுவைகண்டகழைபொன் னூசலாடியருளே.

மந்ததரர் மந்தரீ விரர்கட விரதாரென் வகையசீ வர்க்கு ணர்த்தல்
வருகரியை யாண்கிரி யாயேகர் ஞானநில வாய்மையர்க் குணர்த்த மாபு
முத்தரகீ கேட்டல்சீர்தித்தறெளி வேகிட்டை முறையுய வயக்கு மாண்ட
முதியுசா லோகசா மீபசா ருபசா யுச்சிய மளிக்கு முறைமை

பொன்னாசற்பருவம்.

௩௫

யிந்தநால் வகைகளை யேயருளல் காட்டியாக் கியம்பியருள் கின்ற கழுநீ
ரினியசெபவடரீட்சிகொண்டநாற்செங்கைமலரிவருகியகையினையே
புந்திமகிழ் செல்வர்களு வந்துபணி தில்லையுமை பொன்னாசலாடியருளே
புறறாவ சைத்தவர னுக்கிடனி லுற்றமயில் பொன்னாசலாடியருளே. ௭

எவரேனு மூழ்குநர்கள் பவவாரி மூழ்காதெடுத்தின்ப வாரி தோய்வித்
தின்னருள்செய்சிவகங்கைசந்நிதியிலுறலங்கெணய்துளர்க்கருள்வெள்ளநீ
தவருது நாற்காற் தள்ளிக்கொடுக்கின்ற தயைவாய்மை காட்ட வதன்மேற்
றளியீற்றி ருந்தருளி நடமுல் நாற்பாற் றண்மலர்க் கரமி ரண்டே
திவன்வாகவுடனுறைத லவர்பாதி கொளுமுறைமை தேற்றவீற்றி ருந்தும்
கிழ்க்குரு க்துவமெலநிழல்புதுத்துதல்காட்டுசெங்கையேநான்குமுதவப்
புவனேசர் தொழுவில்ல நகர்மேலி யருள்வல்லி பொன்னாச லாடியருளே
புத்தர்மதம்தொழியவித்தகரையுத்தமயில்பொன்னாசலாடியருளே. ௮.

மூப்புரிதவத்தினுலிப்பிறவிவாய்த்ததுமுருந்தன்முதலோர்க்கும்வேட்கை
முதிருயிப் புவனிமா. னுடயாக்கை பெற்றநா முத்திக்குழைப்பதன்நி
யற்பவனுய்த்தொழியுற்றைகெறியிற்புகுதலவமாருமென்றொழித்தே
யருணெறிச் சைவசித் தாந்தநீர் மார்க்கமே யகிலமுமளிக்கு மென்னா
சொற்பாசிவாகமத்துண்மையோர்ந்தத்திருத்தொண்டையேபேணியாற்றுங்
துயர்போல் வரகாதி சிறுமைக்குழாதலத் தொழிலுமவ ரேரி டைக்கெய்
பொற்படையினில்லுமுதுசொற்பயிர்செய்தில்லையுமைபொன்னாச லாடிய
பூரணிபுராதநி ராமயர்ப ராவுகிவை பொன்னாச லாடியருளே. ௯. [ருளே

பயிரவியு மாதேவி கௌரிதிரி நயனிபார்ப் பதிருவி பரைம கேகை
பகவதியி மாசலைபு ராந்தகிம னேனீமணி பவானிசுவை யம்பா நிரா
மயைநரா யணிலீலி கங்காளி நடராச வாய்சாம் பவிரு மாரி
மகமாயி சகமாது காத்தியா யனிசிங்க வாகனி சதுர்ப்பு யத்தி
சையலீரி மாதவீ தருமவர் தனியமல் சத்திசங் கரியெ னானீ [தாளப்
றண்ணருள் செய் நாமகோ டியினொன்றை யன்பினிற் சாற்றுவந் தாங்
புயையுரிய தில்லையரு தையலிரியும் வல்லசெம் பொன்னாச லாடியருளே
புன்னெறிசெலாரிதயமன்னுசிவகாமியுமைபொன்னாச லாடியருளே. ௧௦

பொன்னாசற்பருவம் முற்றிற்று.

வாழ்த்து

வேதநெறி வாழநாற்றுறைகடோய்ந் தின்பநிலை மேவுசித் தாந்தம் வாழ
மெய்கண்ட சந்தான தெய்வநா வலஞாவ மேதைமா பாதி வாழ [வாழ
வாதாமெய் யன்பர்துலம் வாழவெண் ணீறுமணி யைந்தெழுத் தென்றும்
வன்னசோபானம்வந்தின்ன நூல்பாடுகெனவம்பலவனருண்முன் வாய்ப்ப
வோதுசிவ காமசுந் தாதீட்சி தாதிதிரு வுடையவந் தணர்கள் வாழ
யுண்மையன் புற்றடிய னயராது பூசாதி யுரியதொண் டாற்றி வாழப்
போதமலர் தில்லைமா தேவியிந் தூனினது பொன்னடிச் சார்ந்து வாழப்
பொற்சபையி னிற்பாளை யற்புறந டத்துபரி பூரணீ யருளுவாயே. ௧௧.

இத்தருபிள் ளைத்தமிழ்செய் வித்தவரு னர்ச்சகரெ னிதயத்தி ருந்து வாக்கி
னிடையுற்ப வித்தனையெ மன்னை நீன்னருளி னின்பமக வாதியிட்ட
சித்திபெறு வானிதனை யச்சினுய்த் தெங்கணுந் திகழப்ப ரப்பி யன்பு
செய்விசுவநா தன்வேட்டாங்கருளினிள்ளருட்செய்கையேயோதலென்னே
துத்திறை வாரிதியொர் மெய்த்தவசிந் மாமகவு துய்த்தருள்வெள்ளம்பொ
தோய்கருணை வாரியென வேயருளு நாயக தூந்தரிபு ரந்தரிமுந் [ழியுமா
புத்தமுத மொத்ததமிழ் வித்தகனு ணற்கமுது பொற்கிணமு கந்த ளித்த
போதசிவ காமிகுக் சாதபா வாயிபரி பூரணீ யருளுவாயே.

சிவபிரகாசம் பிள்ளை 1941
 3-11-1941. பெருகிய பரிசு
 டன் செட்டி - தனியே 1941

உ.

சிவமலம்.

தில்லைலேடை

வெண்பா.

பூமாதர் வாழ்தில்லைப் புத்தேட் கிருபொருள் வெண்
 பாமாலை சூட்டும் பணியருளுஞ்—சோமேலைப்
 பொற்பகத்தின் செய்கோ புரவாயி லாம்பண்முக
 கற்பகத்தின் செய்ய கழல்.

மேலைச் சோ என்க, சோ—மதில்.

நூல்

பூவாரும் பண்ணவரும் பேரதவரு மாதவருந்
 தேவாரம் பேற்றுசீர்த் தில்லையே—தாவாதன்
 காடகத்த னாடகத்தன் பாளரிரு யோர்க்குமன்றி
 னாடகத்த னாடகத்த னார்வு.

(க)

பூவாரும் பண்ணவர்—பிரமதேவர். இவர் தெய்வவாரத்தால்துதிக்கும்
 தில்லை. வாரம்—அன்பு. போதாரியமாதவர், தேவாரத்தைப் பேணுந் தில்லை
 யென்க. தாவாது அங்கு ஆன் தக தன் நாடு அகதது அன்பாளர் இருவோர்
 க்கு ஆடகத்தமன்றின் நாடகத்தன் ஆர்வுஎன்க. பண்ணவர்—பண்முறை
 தேர்த்தவரெனக்கொண்டு அதற்கியையப்பொருள் கோடலுமாம்.

வில்லம் பலநடமு மீதுயரு முதெயிலுஞ்
 செல்லம் புலியமுருந் தில்லையே—சொல்லிலிங்கத்
 தாவா கனத்தன் பகத்து ருச்சினைசெ
 யாவா கனத்த னகம்.

(உ)

நடம், (அங்கு)ச் சென்ற அழகியபுலியால் விரும்பப்படும். எயில்,
 செல்லம் அம்புலியும்பொருந்தப்படும்.

மன்னும் பணியருஞ்சேல் வாவினெழும் வாகிகளுந்
தென்னம் பலம்பீழந் தில்லைபே—மின்னிலேவற்
சேய்மதலை யம்புயத்தான் சேமம் விடப்பணித்தான்
சேய்மதலை யம்புயத்தான் சேர்வு. (ந)

பணியர், அழகிய அம்பலத்தைவிரும்பும். வாவினன், தென்னையின்
பலங்கள்வீழப்பெறும். சேயாகியமதலையை பிரமன் சிறைவிடப்பணித்த
வன், சேய்மதலை—சிவந்தகொன்றை.

காதும் புறத்தகத்த காரிருளுங் காணையருஞ்
சேதம் பலமடுக்குந் தில்லையே—வேதந்
தருவாயான் மாதிடத்தான் றண்கயிலை யாலந்
தருவாயான் மாதிடத்தான் சார்பு. (ச)

இருள், சேதுஅம்பலத்தால்மடுக்கப்படும். சேது—செம்மை. காணையர்,
சேக்கிழனது பலத்தையடுக்கும். தம், ஆறனுருபு குறித்துநிற்கும் அசை.

மாகம் படுக்குமன்றில் வந்தவரும் பைந்தடியுந்
தேகந் கடக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—மாகந்
தரமலையுந் கந்தரத்தன் றுனவர்கே னுள்சோர்
தரமலையுந் கந்தரத்தன் சார்பு. (ரு)

தேகந்கடத்தல்—பிறவிரீக்கம். தடி—வயல். அதில்தேளுனது கங்கையட
க்கிமேலெழும். கற்கு—வரம்பு. மா—சுருமை. நான்சோர்தரப் பொருதகந்தர்

கற்பார் தபதியருங் காரார் விதசணருந்
சிற்ப மறப்புரியுந் தில்லையே—யற்பமரு
முள்ளம் பரத்தா ருழுவையரி போற்றுநட
முள்ளம் பரத்தா ருழை. (க)

கற்பு—சற்றல். தபதியர், சிற்பநூல்களையிகவிரும்பும். காரையொத்த
விதாணர்சுருக்கமறக்கொடைசெய்யும். சிற்பம்—சுருக்கம். உள்ளம் பரத்
தில்ஆர்கின்ற உழுவை அரி. உழுவை—புலி. அரி—பாம்பு. யாவராலும் உள்
னப்படுகின்ற அம்பரம்.

நன்கலைக்கல் லூரிகளு நாரியர்மைத் தாரைகளுந்
தென்கலைமா னம்பரிக்குந் தில்லையே—தன்கயிலை
யேயா னடத்தினை னெண்ணாதார் கண்ணா
வேயா னடத்தினை னில். (ங)

கல்லூரிகள், தமிழின் பெருமையை வகிக்கும். தாரை-கண். அது, அழகிய கலைமனையும் அம்மையும் அரிக்கும். கயிலையைஒத்தஆனைநடத்தினவன். எண்ணுதார் கண்காண வயாதவன் நடனத்தினன்.

நந்து ரகழிகளு நன்னுதலார் வின்னுதலுஞ்
சின்னூர மங்காட்டுந் தில்லையே—யிந்தூருங்
கோடூரத் தானமர்வான் கூத்தனடி யேனுளத்தும்
கோடூரத் தானமர்வான் கூர்வு. (அ)

அகழிகள், யானைகளை அங்குமுழக்காட்டப்பெறும். துதல், சிந்தூரதில கத்தால் அழகு காட்டப்பெறும். அமர் வான் கூத்தன்—விரும்புகின்ற ஆ காசநடனன். கூர்வு—மிதுதி. அது ஈண்டு மிகவிரும்பிவசிக்கும் வாசஸ்தல மென்னுங் குறிப்பு.

சீர்த்தடஞ்சேர் மாதவருஞ் செய்வவன்னார் மெய்யுளமுந்
தீர்த்தம் படிந்தேறுந் தில்லையே—பேர்த்துகிரிக்
கோபால னத்தனார் கூர்ந்திறைஞ்ச நேர்ந்தருளுங்
கோபால னத்தனார் கூர்வு. (ஆ)

உள்ளம், சுத்தமாய்ப்பணிவுற்று உயரும். கோபாலனாகிய நத்தன். கோபாலன்—நெற்றிக்கண்ணன்.

பாராள் முடிவேந்தும் பாதலமு மீதலமுஞ்
சேராரை யங்காட்டுந் தில்லையே—நேரார்முன்
மாகனகக் கார்முகந்தான் வாங்கினு னோங்குமுடி
மாகனகக் கார்முகந்தான் வாழ்வு. (க)

வேந்து, பகைஞரை அங்குவருத்தம். கீழு மேலுஞ்சேர்ந்தமதில், அழகு காட்டும். ஆரை—மதில். மாகனக கார்முகம்—பெரியபொன் வில். முடியில் மாகம் நகு அக் காரைமுகந்தவன். கார்—நீர். மேகமெனினுமாம்.

மாசகலான் றோருளமு மாணவர்த மாணவமுந்
தேசிகனே யங்கடக்குந் தில்லையே—பூசை
யனைய விதம்புரிந்தா னாதரிப்பா னென்பா
லனைய விதம்புரிந்தா னார்வு. (கக)

உளம், தேசஇகல் நேயங்கள் தக்கும். இகல்—வலி. பூசை—பூனை. (அது) போன்றதன்மையைவிரும்பி ஆதரிப்பான். புரிந்தான்—முற்றெச்சம். புர்தல்—விரும்புதல். அல் லைய இதம் செய்தான்.

ஓதான் குளப்படிநீ ரும்மடவார் தம்மிதழுஞ்
சேதாம் பலங்கொடுக்குந் தில்லையே—வேதாந்த
மோதரியான் றந்திரத்தா னுய்த்துணர்ந்தார்க் கின்னலுற
வோதரியான் றந்திரத்தா னார். (௧௨)

நீர், சேதுதீர்த்தபலனைக்கொடுக்கும். ஆம்-நீர். இதழ், ஆம்பலை அங்கு
ஒடுக்கும். வேதாந்தத்தாலும் ஓதற்கரியான். தமது ஸ்திரபுத்தியாலான்கு
ணர்ந்தார்க்கு இன்னலுறவோ தரியான். ஆகமத்தான்.

பூம்பொழி லூர் வாங்கவியும் போரயரும் வீரர்களும்
தேம்பலா விற்பலமார் தில்லையே—நாம்பிரம
மென்பார்க்கு மாகத்த நென்றுதன தொன்றுணர்ந்தா
னென்பார்க்கு மாகத்த னில். (௧௩)

பொழிலில், தேம்பல் ஆ இன்பு அலம் ஆர்-பழம்பூக்களை ஆக்கள்
இன்புரிமைய உண்கின்ற. கவிகள், பலாப்பழத்தை உண்கின்ற. வீரர்கள்,
இளைக்காத இனியபெலம் ஆர்கின்ற. தேம்பல்-இளைத்தல். நாம்பிரமம்
என்பார்க்கு மேலாகியகர்த்தன் (தானே) என்றுதனது கொன்மையை
உணர்ந்தாதவன். எனபு ஆர்க்கும் ஆகத்தன். ஆகம்-மார்பு, மேனியுமாம்.

அவ்வினையொத் தார்மலத்தை யையருமன்றாத்தொழி லுஞ்
செவ்வினையங் காதரிக்குந் தில்லையே—நவ்விம
ரங்கரத்த ரானு ரலகிவிமை யோரொன்பா
ரங்கரத்ரானு ரகம். (௧௪)

நியர்-முனிவர். செவ்வி-பக்குவம். மலத்தால் தியங்காமல் பக்குவகால
த்தில் முனிவர்கள் வினைஒத்தாது மலத்தை அரிக்கும் என்க. தொழில்,
செவ்வையான விதியைஅங்கு ஆதரிக்கும். ஆனார்-ஆனையுடையார். ஆனார்-
குறையாதவர்.

உத்தாரந்தண் சைவநெறி யுண்மையருந் திண்மையருஞ்
சித்தாரந்தஞ் செய்யுஞ்சீர்த் தில்லையே—முத்தார்
தரங்கத் தரணியார் தானத்தார் போற்றந்
தரங்கத் தரணியார் சார்பு. (௧௫)

உத்து-உயர்வு. உண்மையர், பரபக்கங்களை மறுத்துச்சபக்கசித்தாரந்தஞ்
செய்யும். திண்மையர் சித்து ஆம் தஞ்சு எய்யும். தஞ்சு-பற்றுக்கோடு.
அது சிவம். எய்தல்-அறிதல். தானம்-சுவர்க்கம். போற்று அந்தரங்கத்தர்
அணியார்.

வரங் கழனிக்குயர் ஈன்கிடையும் பாண்டில்களுஞ்

சேம் ஞாம்படஞர் தில்லையே—சாரங்க

மேவங் காணர் விழிதாநல் லாழிதந்து

மேவங் காணர் விழைவு.

(கக)

கழனிகளில், சிறந்தஅங்கூரம் படரும். கிடையில், சீர்அங்கு உரமாகப் படரும். கிடை-வேதசாலை. சீர்-ஒலி. பாண்டில்-எருது. சேம்-சைப்பை. குதம்பு-வரம்பு. ஆழிதந்து அங்குமேவுஅரணர். மேவுதல்-விரும்புதல்.

பீக்குரவர் பாற்பலரும் வேதியரில் வேதிக்குநர்

திக்கை யினிதமநந் தில்லையே—தூக்குகுழைக்

காதார நாகத்தார்க் கத்தரிமை யோர்க்காணாய்க்

காதார நாகத்தார் காப்பு.

(கஎ)

திக்கையை இனிது விரும்பும். வேதி-குண்டம். தி கையின் நிதம் மருவும். கை-ஒழுக்கம். அந் நாகமாகிய தாணிரந்த புயத்தர். கத்தம்-புயம். அரணாய்க்காக்கின்ற தாரநாகத்தார். தாரம்-வெள்ளி.

மாமரைகள் வானியினு பங்கையர்கள் கொங்கையினார்

தேமல் கனங்காட்டுந் தில்லையே—காமன்

புரமாய்த்த வம்பகத்தன் பேராங்கும்பனாறு

புரமாய்த்த வம்பகத்தன் பொற்பு.

(கஅ)

தே மல்கு அனம்-தெய்வத்தன்மைமிக்க அன்னம். தேமல் பொன்னிறங்காட்டும். கனம்-பொன். மாய்த்தஅம்பகம்-மறைத்தகண். ஆறுபுரங்களை அழித்த விஷ்ணுவாகிய அம்பையுடைய கந்தன்.

சேரங்கத் தண்ணுமையுந் செங்கமலக் கொங்கலருந்

சேரங்க னாதரிக்குந் தில்லையே—நாரங்கொள்

கையரா வாட்டினர் காதலித்தார் பான்மலமாங்

கையரா வாட்டினர் காப்பு.

(கக)

சீர் அங்கு இலக்குமி. நார் காதலித்தார்-அன்பைவிரும்பினோர். மலமாகியகைக்கின்ற அராவை வாட்டினர்.

விணையிசைப் பாரகமு மெல்லியரும் பல்செயுந்

சேணிய ரங்கடுக்குந் தில்லையே—வேணியின்க

ணோதம் படுத்தார்சி வேகமுற்றந் நாங்கோத

யோதம் படுத்தா ருழை.

(உ௦)

சேராரு னுலுணர்த்துந் தேசிகருங் காவலருஞ்
 சேராரை யங்கலைக்குந் தில்லையே—நேராம்
 வினையா ருளத்தர் விரிந்துமுற்றி மூட்கொள்
 வினையா ருளத்தர் விழைவு. (உக)

தேசிகர், சேர் ஆர் கீயம் கலைக்கும். ஆர்-அரிய. எங்கும்விரிந்து (உலக)
 முழுதுத்தன்னுட்கொள்கின்ற வில்லையார்(யாவரும்)உள்ளாகின்ற அத்தர்

மாசபையும் வாவிசுரு மாதவரும் வான்புகழுந்
 தேசமடுக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—பேசுமறை
 வன்னித் திருக்காணர் மாதிடத்தா ரோதுதல்
 வன்னித் திருக்காணர் வாழ்வு. (உ௦)

சபை, ஒளியை அடுக்கும். வாவி, தெளிந்த நீரைஅடுக்கும். மாதவர்,
 தெய்வசகத்தைஅனுபவிக்கும். புகழ், தேசங்களைநிறைக்கும். மறைபேசு
 க்கினிதிருக்காளில் ஆர்ந்தமாத. துதலில் அக்கினிக்கண்ணுடைய அரணர்

பொங்குமெழின் மங்கையரும் பொற்பணிசெய் சிற்பர்க
 செங்கற் படுக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—யங்கையமர் [ளும்
 தங்கனக வில்லார் சகமொடுங்கு நாளோங்கித்
 தங்கனக வில்லார் தலம். (உ௧)

மங்கையர், செவ்விய கற்பு அடுக்கும். சிற்பர்-சிவந்தரத்தினங்களைப்ப
 ிக்கும். கையிலமர்ந்த தமது கனக வில். தங்க நகம் எனினுமாம். ஒங்கித்
 தங்கு அனக இல் கயிலாயமென்க.

நேராரும் போதகரு நீளுமணி மாளிகையுந்
 தேராத வற்படுக்குந் தில்லையே—சேராரும்
 பொற்பணிய நாகத்தார் போந்துறைஞ்ச வார்ந்தருஞ்சர்
 பொற்பணிய நாகத்தார் பொற்பு. (உ௨)

நேர்மைநிறைந்த போதகர், தேராத அல்லையழிக்கும். மாளிகை, தேர்
 ஆதவனைக்கீழ்ப்படுத்தும். சேராரும் பொற்பு அண்ணிய நாகத்தார்--தேவர்
 கள். பொன் பணி அந் நாகத்தார்.

பையார் சிறுர்களத்தும் பற்பலவா பாலயத்துஞ்
 செய்யா வரணஞ்சேர் தில்லையே—மொய்யார்சங்
 கங்கையார் தங்கையார் காதரத்தார் மாதரத்தார்
 கங்கையார் தங்கையார் காப்பு. (உ௩)

பை ஆர் சிறார்—இனம்பிள்ளைகள். பைங்குழவிளப்பதீபோல. அவர் ஈழு
த்தில் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்கள்தேர் ஆலயத்தில் செப்பமாநிய பாகா
ரங்கள்தேர். சங்கம் கையாணி தங்கையாரிடத்துக்காதாமுடையவர், காத
ரம்-விருப்பம். மா தரத்தார், கங்கையுடையார் தங்கு ஐயார்,

மாதகைய சேதிமழும் வரவிகளுங் காவதமுஞ்

சேதிமுற வாகமஞ்சார் தில்லையே—பாதமுடி

யஞ்சனத்தன் காண்பரியா னந்தமிட றந்துமறை

யஞ்சனத்தன் காண்பரியா னர்வு. (௩௪)

சேதிமம்—கோயில். அங்குக்குளிர்ச்சிபொருந்த ஆகமஞ்சார். வரவிகள்,
இலக்குமி தம் உறவாக அழகு ஆர். மஞ்சு-அழகு. காடகம், சேதம் உறு அ-
வாகமஞ்சு ஆர். சேதம்—நீர். உறு-யிசுந்த. அ-சுட்டு. வாக மஞ்சு-அழகியழை
கம். மிடறுஅஞ்சனத்தன் மறை அழகிய பரியான்.

மாவகலக் காவலரு மாதனியிற் கேதனமுஞ்

சேவகமுற் றுடலுறுந் தில்லையே—பாவகனிக்

தாதவனங் கண்ணு னகங்கனியார்க் கின்பமரு

ளாதவனங் கண்ணு னகம். (௩௫)

காவலர், வீரமுதிர்ந்தவெற்றியுறும். கேதனம், சேவைத்தன்னிடத்து
ற்று அசையும். அருளாதவன் அங்கு அண்ணன்.

மண்ணரச ரொண்புயமும் வாளமர்கைக் கீளையருந்

திண்ணகத்தி னுடலமர் தில்லையே—பண்ணகத்த

மானத் திராவிடத்தான் மாமிடற்றின் வானமுண்ணு

மானத் திராவிடத்தான் வாழ்வு. (௩௬)

புயம், திண்ணியமலைபோன்ற வெற்றியுறும். காளையர், ஆட்டுக்கடாக்க
ளின் போராடலை விரும்பும். மிடற்றில் வானவரை புண்ணும்படி கத்திய
இராஜைப்போலுங் கரிய விடத்தையுடையான்.

கொங்கார்ந்த வாசியும்வெண் கொற்றக் குடைவேந்துஞ்

செங்கா தனமடுக்குந் தில்லையே—சங்கார்

கரத்தனய னத்தன் கஜர்சோமன் செந்திக்

கரத்தனய னத்தன் களம். (௩௭)

வாவி, குறையாமல் அன்னங்கள் அடுக்கும். சங்கார்க்கரத்தனுக்கும் அ-
னுக்கும்அத்தன், கரத்த-ஒளியுடைய.

நீங்கா திமையோரு நீடருவிற் பாடனியுந்
தேங்கா தாமடுக்குந் தில்லையே—வாங்கியவில்
லோகிபம ரக்கரத்தா னேகியர்முன் னோடிசுண்டென்
னோகிபம ரக்கரத்தா னார். (௩௮)

இமையோர், தேங்கு ஆதரம் அடுக்குந். அளி, தேம் காதர மடுக்கும்.
வில்லாகிய ஒதி-மலை. ஒதியர் ஞானியர். மூன்று இரண்டு என்று ஒதி வி
ரும்பும் அக்கரத்தான்.

தாக்கத்தா ரம்பலமுந் தார்ப்பரதர் சீர்ப்புயமுஞ்
சீரகத்தார் மேவுஞ்சீர்த் தில்லையே—யேரகத்தான்
ருய வலஞ்சுழியான் றுதைகளத் தரவியெங்குந்
தாய வலஞ்சுழியான் சார்பு. (௩௯)

பிரணவசொருபாது அம்பலம், சிறந்த மனத்தால் விரும்பப்பெறும்.
பரதர்-வைசியர். தாயம்-உரிமை. எங்குந்தாவிய ஆனவமலமாகிய அல்லுந்
அஞ்சும் உழியான். உழி-இடம்.

புக்கின்ப மாநடமும் பூக்கமமுந் காக்களுமண்
டிக்கந் தரம்பரவுந் தில்லையே—மிக்கவுடை
யாசைபா னாசையா னாரா தருள்புரியு
மாசையா னாசையா னார்வு. (௪௦)

இன்பமாநடனம், மண்ணுலகும் திக்கும் அந்தரமும் (வந்து சபையிற்)
புக்குப்பரவப்பெறும். காக்கன், மண்டி மேகம்பரவப்பெறும். ஆசை உடை
யான். ஆசை-திசை. குற்றத்தை யான்பொருந்தாது அருள்புரியும் ஆசை
யான் பொன்னிறத்தன். ஆசை-பொன்.

தத்தொந் தருநடமுந் தங்கமலப் புங்கவருஞ்
சித்தம் பரம்புரியுந் தில்லையே—வித்தம்பூ
மாதவத்தை யாதரித்தான் மச்செயனீத் தாரியற்று
மாதவத்தை யாதரித்தான் வாழ்வு. (௪௧)

நடம், சித்தாகிய அம்பரத்தில் புரியும். புங்கவர்-பெரியார். சித்தத்தால்
பாத்தைவிரும்பும். வித்தம் பொன். பூ-பூமி. மாது பெண். இம்மூன்று
அவஸ்தையாகிய ஆது அரித்து.

முற்றியரீர்ப் பொற்றசுப்பு முல்லையமர் கொல்லைகளுந்
தெற்றியம ராவுந்துந் தில்லையே—பொற்றொடியா

ரங்கத்த நங்கத்த னாயின் றெடுக்கமா

ரங்கத்த நங்கத்த னாய்வு.

(சஉ)

தசும்பு, தெற்றிகளில் அமர்ந்து உயரும். முல்லைப்புதல்சையுடைய முல்லைநிலம், அமர் ஆ (யாவரும்) விரும்பும் பசுக்கள். தெற்றி-செறிந்து. உரத்தும் செல்லப்பெறும். (எல்லாம் ஒடுங்கும்) அங்குத்தலைவனாய் நின்று தன்னிடத்து ஒடுங்கிய அமரர்களின் ஏன்பையணிந்தவன் நம் கர்த்தன்.

பம்புமொளியம்பலமும் பந்தரு முன் றந்தையார்

செம்பிபன்மாட் டங்கடுக்குந் தில்லையே—நம்புபுட

பாதவத்தன் மாதவத்தன் பாளர்சென்னி யிற்பதிக்கும்

பாதவத்தன் மாதவத்தன் பற்று.

(சஉ)

அம்பலம், செம்பியன்முன்தாந்து ஐ ஆர் மாட்டினால் அடுக்கப்பெறும் மாடு-பொன். அடுக்குதல் ஈண்டுமேய்தல். பந்தர், முதன்மைபெற்றதற்கையாரது செவ்விய பியலிடத்திவர்ந்து அங்குஅடுக்கும். பியல்-பிடர். பதிக்கும் பாத அஸ்தன். மாதையுடைய பாதிபன்.

தங்கியசார்த் தூலபதர் தம்மகமுந் தாபதருஞ்

செங்கவன்ம னங்கடுக்குந் தில்லையே—மங்கையொரு

பாகத்த ராகத்தன் பாகத்தர் போற்றுபருட்

பாகத்த வாகத்தன் பற்று.

(சச)

தாபதர், அல்சிற்கும்படி மனசை முனிந்திழுக்கும். பாகத்தர்-பக்குவர். அருட்பாவை யணிந்தபுயத்தையுடைய வாகு அத்தன். வாகு-அழகு.

ஒன்றுதுணை வர்ப்பிரியல் லோகியரு மோகியருந்

தென்றலையா னைக்கடுக்குந் தில்லையே—புன்றலைய

பூதப் படையான் புகன்மு விலைவடிவப்

பூதப் படையான் புரம்.

(சரு)

அல்லோதியர், தென்றலையும் ஆனையும் முனியும். ஒதியர் யமனைமுனியும். சிறிய ஈலப்பூத சைனியத்தையுடையான். பூதமூவிலை வடிவப் படை--பர்சுத்தமான குலாயுதம்.

மாவலங்க லம்புயத்து மைந்தருமன் னூர்நடையுஞ்

சேவலங்க ணட்டுஞ்சீர்த் தில்லையே—மேவுசக

காரணத்த னூணத்தன் கிட்புதத்தன் பொற்சடைக்கட்

காரணத்த னூணத்தன் காப்பு.

(சரு)

மைந்தர், சேவலை அங்கண் போராடச்செய்யும். நடை, சேவின் வலத்
தை தன்கண்ணாட்டும். சடையில் கார்அண்ணித்தன் ஆரணத்தையுடைய
வண் கார்-மேகம். கீரோனினுமாம்.

புண்ணிபத்தொண்டர் நுநரும்பொற்பணிசெய்சிற்பர்களு
திண்ணகக்கை யாலாற்றுந் தில்லையே—தண்ணிதழித் [ந்
தாரகத்த னேரகத்தன் றன்மடியுற் றோதுபமெய்த்
தாரகத்த னேரகத்தன் சார்பு. (சுஎ)

தொண்டர், திண்ணிய மனஒழுக்கத்துடன் ஆற்றும். சிற்பர், திண்ணக
மென்னுங்கருவி பிடித்தகையிஹ் செய்யும். இதுதித்தாரணிந்த கர்த்தன்.
நேரானமனசில் வசிப்பவன்.

பம்பியபோர் விரர்களும் பண்புறுதொன் டன்பர்களுஞ்
செம்புலமே விப்புரியுந் தில்லையே—யம்பவள
வண்ணத்தா னத்தன் வயங்கும் பதாகையமர்
வண்ணத்தா னத்தன் யனை (சுஅ)

செம்புலம்—யுத்தகளம். அன்பர், செம்மையான அறிவை விரும்பிச்செய்
யும். பவளநிறத்தன் நத்தன் வண்ணத்து—அழகிய. ஆனையுடைய அத்தன்.

விண்மைந்தர் தோளுமன்றின்மேவினர்க்குச்சார்வினையுஞ்
சென்மந் தரமலைக்குந் தில்லையே—வன்மஞ்செ
யுண்மா தடுத்தா ருழுவலன்பர்க் கோர்மேனி
யுண்மா தடுத்தா ருழை. (சுக)

தோள், செல்படிகின் ர மந்தாமலையை அலைக்கும். வினை, பிறவி தருத
ற்கு அஞ்சும். அன்பர்க்கு வர்மஞ்செய்கின்ற உள்ளக்கருமையைத்தடுத்தார்

எவ்வங்கொள் காழுகர்பா விற்பதனு நந்தனமுஞ்
செவ்வந்திப் போதடுக்குந் தில்லையே—மபளவஞ்செர்
மாவிடத்தார் கந்தரத்தார் மன்னிமயத் தண்ணைமர்
மாவிடத்தார் கந்தரத்தார் வாழ்வு. (சுஓ)

மதன், அந்தினேரத்தில் அடுக்கும். மா விடம்—கரிய விடம். அன்னை அ
மர் மகத்தாகிய இடப்பாகர். கந்தர்அத்தர். கம் தரத்தர் எனினுமாம்.

கிரத்த வானிகையுங் கேதமறு மாதவருந்
திரத்த வம்பயிலுந் தில்லையே—யிரத்த

வானம் பரித்தார் மதிமுடியார் நஞ்சருந்தி

வானம் பரித்தார் மனை.

(108)

ஆனிரை, நீர்க்கரையிலுள்ள அம்பு அயிலும். மாதவர் மிகத்தவஞ்செய்யும். தீர்த்துடன் செய்யும் எனினுமாம். ஈரமுள்ள மேலான அம்பு-கங்கை. அரித்தார்-பாம்பாகிமலை. அருந்தி வானுலகைத்தாங்கினவர்.

அம்மடவா ரம்மமுழு னுபினரு மாய்பொழிலுஞ்

செம்மலைபா ரம்மடுக்குந் தில்லையே—மும்மலமும்

போகத்தான் போற்றும் புனிதர்க் கினித நுண்மெய்ப்

போகத்தான் போற்றும் புரம்.

(109)

அம்மம்-முலை. அது, செம்மையான மலைபைஒக்க அம் அநிக்கும். மலையிலுள்ள ஆரம் அடுக்கப்பெறும் எனினுமாம். ஆபினர்-தாய்மார். அவர்கள், பிள்ளைகளை ஊண்டுகரும்படி ஊட்டும். பொழில், பழம்பூக்களை நிலம்பொருந்த நிறைக்கும். போற்றும் புரம்-பேணும் ஊர்.

ஓராயர் தோழங்க மூன்பொழிலு மம்பலமுஞ்

சீராக மஞ்சாருந் தில்லையே—யேரார்

திருநட்ட மாடினான் சேரார் புரம்பி

திருநட்ட மாடினான் சேர்வு.

(110)

தோழங்கள், சீர் ஆகமம் சாரும். கமம்-நிறைவு. பொழில், சீராக மஞ்ச ஆரும். சீ-இலக்குமி. ராகம்-விருப்பம். அம்பலம், சீர் ஒலியுள்ள ஆகமம் சாரும். பிதிரும் நட்டம் ஆடினான் பொடியாகிய நஷ்டத்தைச் செய்தவர்.

ஓதியமெய்த் தொண்டிடத்து மொண்மா னவரகத னுஞ்

சேதிமத்த ரற்படுக்குந் தில்லையே—முதிமய

மங்கையமர் வாமத்தன் வரங்கியவிற் பொன்னோதி

மங்கையமர் வாமத்தன் வரழ்வு.

(111)

சேதிமத்தர் கோயிற்பணியாளர். அவர்கள், தொண்டினிடத்து அற்பு அடுக்கும். சேதி மத்தர்-மத்தவியல்பைச் சேதிக்கின்றவர். மத்தவியல்பு-மயக்கத்தைச்செய்யுமலத்தினியல்பு. அப்பெரியார், மாணவரிடத்துள்ள அல்லைப்படுக்கும். பொன் ஒதிமம்-பொன் மலை. வாமம்-அழகு.

பொங்குசித்தர் மார்பகமும் போரயரும் வீரர்களுஞ்

சிங்கநா தம்படுக்குந் தில்லையே—கங்கைநதி

வேணியான் பாணியான் லேட்டார்க் கருண்ஞான

வேணியான் பாணியான் வீடு.

(112)

சித்தர், மாப்பில் சிங்கநாதமென்னும் அணியை அணியும். வீரர், சிங்கத் தொனிசெய்யும். பாணியானும் வேட்டார்க்கு அருள் என்க. பாணித்தல்—தாமசித்தல். ஞானவேணி-ஞானாகாசம் ஆன் பாணியா— இடபக்கொடி தரித்த கையான்.

ஒள்ளிழையார் சொல்விழியு மோம்புமனை பான்மகவுந்
தெள்விளியா லங்கடுக்குந் தில்லையே—கள்ளிதழித்
தாரான் றரப்பணியான் றன்னடையார்க் கின்னருளைத்
தாரான் றரப்பணியான் சார்பு. (105)

சொல், தெள்விளிப்பண்ணையும்-விழி, ஆலத்தையும் ஒக்கும். மகவு, தெளிவாகிய அழைப்பினால் அங்கு அடுக்கும். தாம் பணி-மேலாகிய பாம்பு, தரம்பணி-சிரசுகளாகிய ஆபரணம். தாம்-சிரசு.

கந்தமலர்ச் சோலைகளுங் கற்குநருஞ் சற்குருவுஞ்
சிந்தனைய வங்கடக்குந் தில்லையே—முந்துமறை
யீசான சத்தத்த நென்றோ துபதியன்பர்க்
கீசான சத்தத்தனில். (106)

சோலை, சிந்து அணைய அம் கள் தக்கும். சிந்து-கடல். கற்குநர், சிந்தனை அவம் கடக்கும். டுரு, சிந்து அல்லையை அங்கு அடக்கும். ஈசானசப்தவாச்சியன். அன்பர்க்கு ஈகின்ற சானசத்தாகிய அத்தன். சானம்—தியானம்.

பம்புமடி யார்மலத்தைப் பாற்றுநரும் வீக்கலருஞ்
செம்பிரச முண்டெனச்செய் தில்லையே—நம்பு
மறைப்பரிய வாகனத்தன் மாண்டமனத் தாருண்
மறைப்பரிய வாகனத்தன் வாழ்வு. (107)

பாற்றுநர், செம்பு இரசமுண்டால் பொன்னுதல் போலச்செய். வீக்குவண்டுகளுக்கு. அலர், சிவந்ததேனைண்ணச்செய். மறைப்பரி அவ்வாகனத்தன். மனத்தாருண் மறைப்பு அரிய வாகன் அத்தன்.

விற்புருவத் தார்தனமு மேவியுநர் காவியருஞ்
செப்பங் கடுக்குஞ்சீர்த்—தில்லையே யப்பமருஞ்
சேகரனார் மாகரனார் தீர்ந்தவிவேண் டப்படர்செய்
சேகரனார் மாகரனார் சேர்வு. (108)

தனம், அம் செப்பு ஒக்கும். காவியர், சொற்களை அடுக்கும். மாகர், (சிவ கீர்த்தனைசெய்த தக்கனயாகத்து) அந்நாந்தீர்ந்து அவிவேண்டிச்சென்ற சிவத்துரோகத்தால் தண்டனைசெய்தசேது அரனார். மா கரனார். சேரு-வயிரம். மா-மிருகம். இது பொதுவாயினும் மாணுக்குச் சிறப்புப்பெயர்.

கவ்வை யகல்பணியுங் காரிகையார் சீர்நடமுஞ்

செவ்வி யரங்காற்றுந் தில்லையே—நவ்விமழு

வாளக் கரத்தார் மறைக்குளாயி ராமைந்து

வாளக் கரத்தார் மனை.

(கூ0)

கவ்வை- துன்பம். செவ்வியர் அங்கு பணி ஆற்றும். மழுவான்-மழு வாயுதம்; வாள்-ஒளி.

போமங்க னாதுலரும் பூவரசா லேவர்களுந்

சேமங் கடவாத தில்லையே—வாமஞ்சார்

மாதரார் காதரவன் வந்திப்பார்க் காதரவன்

மாதரார் காதரவன் வாழ்வு.

(கூக)

வேற்றிடங்களிலிருந்து அங்கட்போகிய ஆதுலரும், சேமங்கள்தவாத. சேமம்-சுகம். அனால யாவரும் காவல் கடவாத. மாதர் ஆர் காது அரவ ன். மாதர்-அழகு.

உந்தாயர் மாலையினு மோவறுங் டங்கலினுந்

சிந்தாத்தந் தாவளஞ்சேர் தில்லையே—மைந்தா

ரிலங்கையனை யப்படுத்தானில்லம்பே ருக்கொண்

டிலங்கையனை யப்படுத்தா லில்.

(கூஉ)

(காலையிற்புறத்தே) செலுத்தியஆயர், சிந்து ஆ-அங்கத்தேசுதிறின்று மேய்கின்ற ஆக்கன். (மாலையில்) தத்தம் தாவளங்களிற் சேர்க்கின்ற. கட டங்களில் வலிகெடாத தந்தாவளஞ்சேர்கின்ற. கொண்டு இலங்கு கையன் கயப்பு அடுத்தான்.

பொன்னம் பலத்துமங்குப் போந்தவரன் பேந்தகத்துஞ்

சின்னம் பங்குஞ்சீர்த் தில்லையே—சென்னிப்

படர்நீத்த வம்புலியான் பண்டுதக்க னுற்றேய்

படர்நீத்த வம்புலியான் பற்று.

(கூஉ)

அம்பலத்து வாத்தியங்கள் ஒலிக்கும். போந்தவர், அகத்திற் சிறுமை நீக் கும். சென்னியிற்படர்ந்த நீத்தமாகிய அம் புல்லியவன், தேய் படர்-தேய் ந்த. ஏன்பம்,

பூணர் தூங்கதம் புணவோரும் பொற்கொடியுஞ்
சேணர் தரமார்க்குந் தில்லையே—காணந்தோய்
பூதரமாங் கோதண்டன் பொன்றுமலங் குன்று பல
பூதரமாங் கோதண்டன் பொற்பு. (௧௪)

அம் தூங்கத்துக்குப் பூண் புணவோர், சேணம் தரமாக ஆர்க்கும்.
கொடி தூரித்த அந்தரத்தில் ஆர்க்கும். காணம் தோய் பூதரம்—பொன்ம
லை. பலபூதர்—பலபரிசுத்தர். அவர்கள், தன் அம் ஆங்கு ஓது அண்டன்
அம்—ஈண்டுமகிமை.

சுற்றெயிலிற் சூழ்பொறியுஞ் சூட்டனமார் கோட்டகமுஞ்
செற்றலரை யங்காட்டிந் தில்லையே—யுற்றுணர்ந்தார்க்
காதரனார் தீதரனார் காணர்கா ணர்முழுதும்
காதரனார் தீதரனார் காப்பு. (௧௫)

பொறி, பகைவரை அ. கு ஆட்டும். கோட்டகம்—வாவி. நெருங்கிய அ
லர் இ அம் காட்டும். உணர்ந்தாரைக்காக்கின்ற தானுள்ளவர். உணர்ந்தாரி
டத்து விருப்பமுள்ளவரெனினுமாம். தீதர் அந் நாய்காணுரால் காணப்ப
டாதவர். முழுதும் காது அரனார். தீ தரனார்.

பாகமுனி வோர்கையும் பைங்கொடியா ரங்கையுஞ்
சீகரமங் காட்டுஞ்சீர்த் தில்லையே—தேகமிள
மையுடனி லாவென்றார் மாண்மனத்தார் காண்விழிசெம்
மையுடனி லாவென்றார் வாழ்வு. (௧௬)

முனிவர்கை, அம் சீகரம்காட்டும். சீகரம்—கமண்டலம். கொடியார்
கை, இலக்குமிகரம் அம் காட்டும். தேகம் இளமை உடல் நிலாவென்று
(வெறுத்து) மேலார்ந்த மாண்மனத்தில் வசிப்பவர். உடல்—பொன். விழி,
செம்மையாகிய அக்கினியுடன் நிலாவும் என்று மாக்கொண்டவர்.

மான்ம பறந்தலையு மாணர்கண் கந்தரமுஞ்
சேணர் தலைச்சேர்க்குந் தில்லையே—யானந்த
தாண்டவத்தை யாற்றுவான் நண்ணருளானன்னெறியான்
ருண்டவத்தை யாற்றுவான் சார்பு. (௧௭)

பறந்தலை, சேனமுதலிய பறவைகளைத்தன்னிடத்துசேர்க்கும். கண்
னுட் கண்டமும், முறையே சேலையுடனந்தையும் அலைத்து ஏர்செய்யும்.
யான் என்னெறியைத்தாண்டும் அவத்தைத் தணிப்பான்.

அல்வென்ற மாடமுமல் லாநெறியிற் காவலருஞ்
செல்வர் தடுக்குஞ்சேர்த் தில்லையே—வில்வ
முறுசே கரண நுணதத் துசங்கை
யுறுசே கரண நுழை. (௬௮)

மாடம், செல் வந்து அடுக்கப்பெறும். காவலர், தர்மமல்லாதவழியில்
வருஞ்செல்வத்தைதடுக்கும். துசங்கை யுறு விஷ்ணுவாகிய இடபக்கொடி.
தரித்த கரணர்.

தம்பரத மாநடமுந் தாளில்பல மாளிகையுந்
செம்பொன்னி னம்பலஞ்சேர் தில்லையே—யும்பாச்சுத்
தாலர் தரித்தா ரலறவருள் கூர்ந்துகண்டத்
தாலர் தரித்தா ரகம். (௬௯)

மாளிகை, செவ்விய இலக்குமியின் அழகியபலம் சேர். அச்சத்தால் அந்
தரித்தவர்களாய் அலற.

தெவ்வாண்மை சிந்தரசர் செல்வர்களுஞ் செல்வர்களுஞ்
செவ்வேளாண் மையமருந் தில்லையே—யொவ்வாப்
பாசமயக் கோளரியார் பண்பெறுகற் றுங்குப்
பாசமயக் கோளரியார் பற்று. (௭௦)

அரசகுமாரர் வேளின் ஆண்மையைப்பொருந்தும். செல்வர், செவ்விய
கொடையைவிரும்பும். கற்றங்கெரி என்றபதிகத்தாற் பாசதவமைந்த
அக் கோள் அரியார். கோள்—குற்றம்.

யோகாங்க ணற்றுநரு மும்பரம சம்பலமுந்
தேகாந்து யங்கெடுக்குந் தில்லையே—சீகாழிச்
சம்பந்த ரத்தர் தளர்ந்தரிபின் தேர்ந்தேத்துஞ்
சம்பந்த ரத்தர் தலம். (௭௧)

யோகம் ஆற்றுநர், தேகமுடிவைக்கெடுக்கும். அம்பலம், தெய்வீககாந்தி
யை எடுத்து வீசம். அரி, (நானே பிரமமென்றெண்ணிய சிவத்தரோகத்
தால் பாதலங்கடந்தும் பாதங்காணது) தளர்ந்து (பின் நான் அடிமையே.
சிவனே பிரமம் என்றுண்மை.) தேர்ந்து ஏத்திய சம்பு அந்தரத்தர்.

நேசஞ்செய் மாதவரு நீடுவொருட் பிழகையுந்
தேசம் பலமருவுந் தில்லையே—பேசுமிள

மைந்தனஞ் சம்பந்தன் வாக்கமுதுண்டான் மிடற்ற
மைந்தனஞ் சம்பந்தன் வாழ்வு. (௭௨)

பீடிசை-கடைவிதி. அதில் பலதேசத்தார்மருவும். மிடற்று அமைந்த
கஞ்சம் பந்தன்.

ஓதங் கழனிபிற்பே நும்பாதர் தம்பொருளுஞ்
சேதங் கடக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—மேதையுமு
வாரப்படையத்தர் வாசீசர் வாழ்த்துமுடி
வாரப் படையத்தர் வாழ்வு. (௭௩)

தேன் சேது, அங்குஅடக்கும். சேது-வரம்பு. பாதர்-வைசியர். ஞான
மேவடிவாயமைந்த உழவாரம். முடியில் மேனின்று வாரந்த அப்பு அ
டைத்த அத்தர்.

உந்தர் ரிசைக்கிடையு முற்றவர்பா னற்றவருஞ்
சுந்தர் குலம் ற்றுந் தில்லையே—மைந்தார்கல்
லேமதலை யாகத்தன் னெய்துனர்க்கான் குற்பொ, த்தா
னேமதலை யாகத்த னில். (௭௪)

கிடை, சிந்துபோன்றபேரொலியைச்செய். கல்லே தெப்பமாக. ஏம்
மதலை-பொன்னிறக்கொணறை. ஏமம் ஈறுகெட்டது.

மாகமருங் காவகமும் வாகமரு மாகவமுஞ்
சேகரங்க ணுற்றுஞ்சீர்த் தில்லையே—சாகராஞ்சார்
மைக்கடுக்கை யாரத்தான் வாங்கினர்க்குச் சந்துசென்மா
மைக்கடுக்கை யாரத்தான் வாழ்வு. (௭௫)

காவகம், சேகரம் கண்ணற்றும். சேகரம்-மாமரம். ஆகவம். சேகர் அங்க
ண்ணற்றும். ஆகவம்-போர். சேகர்-வயிரித்தகுணத்தர். மைக்கடுவைத்தான்
ஆரக்கையால் வாங்கின சுந்தார்க்கு. மாமை-அழகு.

துவனத்த வராகளுந் தொய்யின் முலைத் தையலருஞ்
சிவனமுற் றேயுஞ்சீர்த் தில்லையே—நாவலூர்
வேதியனங் கற்படுத்தான் மெய்நெறிச்செல் லாதுவகை
வேதியனங் கற்படுத்தான் வீடு. (௭௬)

வெள்ளிய அன்னப்பறவைகளையுடைய வாவிகள், சேவன முழுதும் சிறையப்பெறும். சேவனம்-நீர் தையலர், இலக்குமியின் அழகுற்று வரும். காவலூர்ச்(சிவ)வேதியனது அம்பு அங்கு அடுக்கப்பெற்றவன்.

வெளவா ரலர்த்தடமும் வைகறையு மெய்கிடையுஞ்
செவ்வா ரணத்திசையார் தில்லையே—யவ்வாத
ஆராரை வீட்டினு ரும்பாச முன்பதித்த
ஆராரை வீட்டினு ரார். (எஎ)

தடம், செவ்விய வாரணத்து இசையார், வாரணம்-சங்கு. வைகறை, சிவந்தகோழி இசையார். கிடை, நேரிய ஆரணத்திசையார். ஆரும்பாச வீட்டிப்பதித்தார். ஊர்கின்ற மும்மதிலை வீட்டினார்.

சேயம் புயையனையார் சிற்றிடையு முற்றகமுஞ்
சியங் கடுக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—மேயவன்பர்
பாடுகிரு வாசகத்தர் பைக்கொன்றை யந்தாது
பாடுகிரு வாசகத்தர் பற்று (எஅ)

முற்றகமுகம், சீ அங்குஅடுக்கும். தாதுபக்கத்தில் உதிருகின்றவாசனை பொருந்திய தோனர்.

மாகா முகரிடமும் வாவியும்பண் பாடுநரும்
சேகாம ரம்பாடுந் தில்லையே—வாகா
ரியற்பகையார் பாலேற்றா சேந்திழைபைப் போந்தென்
ரியற்பகையார் பாலேற்றா ரில். (எஊ)

காமுகரிடம், வென்றவரால் இழித்துக்கூறப்படும் காமருடைய அம்பு ஆடலைச்செய்யும். வாவி, இலக்குமிவாசமலர் செறிந்த அழகிய நீர் ஆடும். போந்து-அருள்கூர்ந்துவந்து. என் இயல் பகுதியார் தற்போதம் நீக்கிய தலைவர். பால் ஏற்றார்-வெள்விடையார்.

தேவியன்மெய் யண்பர்களுந் தீநெறிச்சா கரம்புலமுந்
தீவிரதாங்காட்டுந் தில்லையே—கோவணநீ
ராத்தரா சேறுடையார்க் காங்கனுவே பாங்கமைத்தா
ராத்தரா சேறுடையா ரர்வு. (அடி)

அண்பர்கள், தீவிரதாபக்குவம்காட்டும். கரம்புலம், அக்கினிபோன்ற பரிசுத்தவிரதர்களால் அங்கு வருத்தித்தம்வசமாக்கப்படும். நேராதற்பொ

ருட்டுத்தாராசின்மேல் ஏறுதலில் மனம் உடையாதவர்க்கு, அத்தாராசேவரி
யவிமானமாக அமைத்தவர்—ஆப்தர். ஆசு ஏறுடையார். ஆசு-விரைவு.

உந்துபொழி லின்கணிறு லுந்தகைய மைந்தர்களுஞ்
செந்தினக ரன்புரையுந் தில்லையே—சந்தப்
பணியாற்று மூர்த்தியார்ப் பார்பரிக்கென் றேவும்
பணியாற்று மூர்த்தியார் பற்று. (அக)

இரூல்—தேன்கூடு. அது, குடியினைஒக்கும், மைந்தர், செந்தில்காரனை
ஒக்கும். சந்தனத்தொண்டுசெய்தமூர்த்தியாரைப் பூமிபாரந்தாங்குகளன்று
எவிய பாம்புகுமக்குதிருமேனியர்.

போரா டவர்மார்பும் பூந்தடமும் பல்பொருளுஞ்
சீரா வணந்தேங்குந் தில்லையே—யாராத
காதலங்கண் ணப்பனார் கான்வழு துண்டாரென்
காதலங்கண் ணப்பனார் காப்பு. (அஉ)

மார்பு, சீராவின் அழகுநிறையும். சீரா—கவசம். தடம், சீராக வளர்ந்து
ஏங்கும். பொருள், சீர் ஆவணத்தில் நிறையும். சீர்—ஒலி. என்அல் காது
அங்கண் அப்பனார்.

கொங்கார்கான் வேட்டுவருங் கோமறுகிற் காளையருஞ்
சிங்காரமாக வருந் தில்லையே—வங்கியக்கை
மாராபு னாரிசையா ரஞ்செவியார் மஞ்சனமா
லானாபு னாரிசையா ரார்வு. (அஃ)

வேட்டுவர் சிங்கு ஆர மா கவரும். சிங்கு—கொலை. மஞ்சு அன்ன மாலா
சிய ஆனையுடைய நாயனார் கீர்த்தியுடையார்.

தையலர்க டங்களனுஞ் சங்கீதர் தங்களனுஞ்
செய்யகாந் தாரமுறுந் தில்லையே—மெய்யுணர்ந்தா
ரம்மையா ரம்மிடற்ற ரப்புதவந் தாதியா
ரம்மையா ரம்மிடற்ற ரார்வு. (அச)

தையலர்களம், சிவந்த காந்தியைச்செய்கின்ற ரத்தின ஆரங்கள்மிகும்.
மெய்யுணர்ந்து (பொய்யையுதறிவிட்டுக்கயிலையில்வந்து தம்மடியில்) ஆர்
த்த அம்மையாருடைய அழகும் வலியுமுள்ள தாராசிய அந்தாதியையுடை
யவர்.

வருற்ற மஞ்சனமு மெய்ம்மறையோ ரும்மானிச்
சீருத் திரமாடுங் தில்லையே—யோருமப்பர்க்
காமருமப் பூதியார் கண்ணுவந்தா ரெண்ணினரைக்
காமருமப் பூதியார் காப்பு. [அரு]

திருமஞ்சனம், ஆனிமாசத்துச்சிறந்த உத்திரநாளில் ஆடப்பெறும். மறையோர், மாணி-பெருமையுடைய பூநூத்திரம் செபிக்கும். ஆடுதல்-சொல்லுதல். எண்ணினரைக்காக்கின்றவர் மருமத்திற் (பரவப்பூசிய) விபூதியார்.

ஆரியபொள் வண்ணத்தந் தாகியுந்தா ரன்பர்களுஞ்
சேரலர்நா ராணவிறுந் தில்லையே—மாபனுட
வீரோக்கு மம்பகத்த வீரோக்கப் போந்தவிட
நீரோக்கு மம்பகத்த நேர்வு. [அரு]

சேரலர், அந்தாதியை நாரால் நலிற்றும். நார் அன்பு. அன்பர், சேர்த்த அலர்களைக்கொண்டு நாரினால் தார்செய்யும். (எவற்றையுஞ்) சாம்பலாக்கும் படிவந்தவிடத்தினது நீல்திறந்தாக்கப்பெற்றவிஷ்ணுவாகிய அம்ப சத்தன்.

பையதுணைச் சேவல்களும் பாவலர்க ளாவநமுஞ்
செய்யுண் மணமேவுந் தில்லையே—மெய்யன்
புடையார் கணம்புலனா ரொண்டிறக்கண் டெயண்
புடையார் கணம்புலனா ருந். [அரு]

துணையுடன் கூடியசேவல்கள், செய்களில்மணம் விரும்பும். மேவல்-விரும்பல். மெய்அன்பு உடையாதவராகியகணம்புல்லநாயனாருடைய ஒள்வியதிடபத்தியைக்கண்டு அருளிந்த பண்புடையவர். கண் அம் புல்லனார்-தியானிக்கத்தக்க அழகிய இடபத்தையுடையவர். டில்லம்-இடபம்.

நாரணிளங் கேக்களுமுன் னர்ப்பரவும் விப்பிரருஞ்
சேரணவுத் தாரணஞ்செய் தில்லையே—பேரமைச்சர்
மங்கையர்க ணையகிபார் வாழ்த்தவழித் தாரமண்ட
மங்கையர்க ணையகிபார் வாழ்வு. [அரு]

நார் அண் இளங்கோக்கள், சேரனோத்தாரணஞ்செய். சந்நிதியிற்றுதிக்கின்றபிராமணர், சீர் அணவு உத்து ஆரண(கோஷஞ்)செய். வாழ்த்த-வேண்டிக்கொள்ள. அமண்தமம்அழித்தார். கண் ஆய் அகி ஆர் கையர்--மதிப்புள்ள தூலாய்கின்றபாம்பு ஆர் கையினர்.

தூக்குலகெ லாழுதலுந் தூயோர் பரத்துவபூந்
சேக்கிழார்க் கென்றோதுந் தில்லையே—சாக்கியனார்
கற்றார் மனம்புரத்தார் காசறுமெய் கண்டமுன்னூல்
கற்றார் மனம்புரத்தார் காப்பு. [௮௬]

உலகெலாம் என்று தூக்குமுதல் சேக்கிழார்க்காக ஒதும். தூக்கு-பாட்டு. பரிசுத்தர்களாகிய பெரியோர்கள் சேஷர்குரிய சிவனுக்கே பரத்துவமுண்டென்றோதும். சாக்கியர் எறிந்த கல்லாகிய பூமன்னிய அழகியமேனியர். தார்-பூ. முன்னூல் கற்றவர்கள் மிகநம்பு உரத்தார். உரம்-ஞானம்.

நாவையர்சீர்த் தொண்டர்புரா ணஞ்செரலற்குந் தஞ்சுறந்
சேவையர்கோ மான்மேவுந் தில்லையே—மேவை [குந்
யரியமருந் தாண்டவத்த னாய்ந்தமைந்தர ராரு
மரியமருந் தாண்டவத்த னார்வு. [௯௦]

நாவினாற் செய்யப்படும் புராணம் என்க. அயர்தல்-செய்தல். தஞ்சு-புற்றுக்கொடு. சேவையர்-சேவிப்பவர். கோ மால்--மேலாகிய ஆசை. மேவு ௩ அரி அமரும்-(சிவானுஞ்ஞயின்படி) வந்த அழகிய பாம்பு வீரும்பும், ஆரும் அரிய மருந்து ஆண்ட அத்தன்.

நாறு திசைப்பொழி லுநன்னெறியின் மன்னினருந்
தேறன் மலரகஞ்சார் தில்லையே—யாறுமதி
சென்னிக் கிசைத்தார்முன் சேக்கிழார் பாற்கருணை
சென்னிக் கிசைத்தார் செறிவு. [௯௧]

திசையளவு நாறு பொழில், தேன்மலர் தன்னிடஞ்சாரப்பெறும், மன்னினர், தெளிவாய் விரிந்த மனஞ்சாரும். ஆறுமதிகளைச் சென்னியிற் பொருத்தினவர். கருணையை அன்பாய் சோழற்கு இசைத்தவர்.

தையலர்கண் மொரய்ம்முலையுந் தாம்பலமீன் வரம்பணையுந்
செய்யுகலங் காட்டுஞ்சீர்த் தில்லையே—துய்யவெண்ணெய்
மெய்கண்ட தேசிகனார் மெய்ப்போதந் தாராருளான்
மெய்கண்ட தேசிகனார் வீடு [௯௨]

நெருங்கியமுலைகள், செவ்விய ஆபாணங்காட்டும். மீன்கள்தாவுகின்ற மருதநிலம், செய்களின் விரிவைக்காட்டும். மெய்ப்போதத்தையுடையார், அருளால் திருமேனி செய்துகொண்டகூத்தர். தேசிகம்-கூத்து.

மேதகைய மாதவரு மேவுமவர் பாவுளமுஞ்
சேத நமன்பணிநிகர டில்லையே—மேதை
யருணர் துவளத்தன் றுசாற்சார்த் தோர்மெய்
யருணர் துவளத்த னார்வு. [௯௩]

மாதவர், (உயிர்களைஉடலிற்பிரிக்கின்ற) சேதஞ்செய்யும் நமனுடைய பண்கொள்கின்ற. பார்த்த உள்ளம், சேதனமும் அன்பும் அணியாக்கொள்கின்ற, அருணந்திசிவாசாரியர், மேதை வளத்துடன் அன்று ஆசானோ அடுத்து ஓர்ந்துணர்ந்த அருணம் துவன்மெய் அத்தன். மேதை-ஞானம்.

கூர்ந்தமு வாயிரர்திக் குண்டமுநன் மைந்தர்களுஞ்
சேந்த னலங்கெழுஞ்சீர்த் தில்லையே—வாரந்தசெவி
வாய மனத்தார் மறைஞான சம்பந்தர்
வாய மனத்தார் மனை. [௯௪]

தீக்குண்டம், சேந்து அனால் அங்கு எழப்பெறும், செவிவாய் அமல்தந்தார். அமலுதல்-பொருந்துதல், நத்து-சங்குண்டலம். வாயமனம்-உண்மையுடையமனம்.

மேவினர்பாற் பேரதகரு மேதவினை வேதுகளுந்
திவினையங் காட்டுஞ்சீர்த் தில்லையே—மேவுமுடி
யுள்ள முகந்தா ருமாபதியார் பூசனைகொண்
டுள்ள முகந்தா ருழை. [௯௫]

மேதம்-யாகம், வேதி-குண்டம். தீ வில் நயம் காட்டும், முடியுள் அம் முகந்தார்--முடியில் கங்கையை முகந்தவர்,

ஆரியத போவனமு மாவணமு மோனருமாற்
சீரை யரைச்சேர்க்குந் தில்லையே—நாரைநம்பி
யாண்டார்பண் பாடலா டன்புளத்தார்க் கின்புருவா
யாண்டார்பண் பாடலா ரார்வு. [௯௬]

வனம், மால் சீர் ஐயரைச்சேர்க்கும், மால்-பெருமை. ஆவணம், மேகஒலியை அரைச்ச ஏர்க்கும். மோனர், மாவுரியை அரையிற்சேர்க்கும். ஆல்-அசை, துன்புருவாய் ஆண்டு ஆர் பண்பு ஆடலார், ஆண்டு-அல்லிடம், பண்பு-குணம். ஆடல்-கூத்து, வெற்றியுமீம்.

மீசுலவு சோலைகளு மின்னுமுடி மன்னவருஞ்
சீகரமங் கண்மேவுந் தில்லையே—வராகமர்ச்
வேதவன நாமத்தார் மேவுமக வாயுணர்த்தார்
வேதவன நாமத்தார் வீடு. [கௌ]

சோலைகள், அம் கள் சீகரம்-அழகும் தேன்றுளியும்மேவும். மன்னவர்
இலக்குமிகரமும் அங்கண்ணும் மேவும். அங்கண்-இரக்கம். சுவேதவன
நாமத்தார்-பட்டினத்தடிகள். அவரால் விரும்பப்படுமகவாய்ச் சென்ற
முடிவில் ஞானோபதேசஞ்செய்தவர். வேதத்தால் (எடுத்துக்கூறப்பெறும்
அழகியகீர்த்தியுடையார். நாமம்-கீர்த்தி.

செவ்விய நூல் வேதயருந் தேவலரும் பாவலருஞ்
செவ்வியம் கம்மாற்றுந் தில்லையே—வெவ்வியகா
சோதரத்த வேணியார் கோட்டியயத் தாய்நீலக்
கோதரத்த வேணியார் கூர்வு. [கௌ]

வேதியர், செவ்விய மகம் ஆற்றும். தெய்வத்தன்மைவிளங்கும் பாவலர்
செவ்வியமகம் ஆற்றும். செவவி-அழகு. காகோதரம்-பாம்பு. நீலக்கோ-க
ங்கண். தரத்த அக்கண்போன்ற. எணி-மாண்.

வானுறு போம்பொழிலு மங்குமல் ரல்லிகளுந்
தேனாறு கால்பாயுந் தில்லையே—யானாறு
கேதனத்தன் போதனத்தன் கேதநத்தப் போதுபொன்
கேதனத்தன் போதனத்தன் கேள். [கௌ]

பொழில், தேனநதிபாயப்பெறும். மலர்களின் அகவிதழில், தேன்-வ
களின் ஆறுகால்பாயும். ஆன் நாறு-விடைதோன்றுகொடியுடையான்
போதனம் நத்தனம் தமதுகேதம் நத்தும்படிசெல்கின்ற பொன்னிகேத
த்தன். போதன் அத்தன். நிகேதனம்-கோயில்.

துங்கமுலை யார்கைச் சுகமு மகவினமுஞ்
செங்கிரை யாடுஞ்சீர்த் தில்லையே—பங்கு யாடுஞ்
ணிமயவரை யாவிடத்தா ரேத்தியடி போற்று
மிமயவரை யாவிடத்தா ரில். [கௌ]

சுகம், செவ்வியசொல்லப்பேசும். கீர்-சொல். இமயவரையானே இ
பாகத்திற்கொண்டவர். போற்றும் இமயவரை ஆளுகின்ற கயிலையி
தார்.

தில்லைச் சிலேடைவெண்பா முற்றிற்று.

அப்போஸ்தலருடைய

நடபடிகள்

க—ம் அதிகாரம்

- 1 தெயோப்பிலுவே, இயேசுவானவர் தாம் தெரிந்துகொண்ட அப்போஸ்தலருக்குப் பரிசுத்த ஆவியினாலே கட்டளை
- 2 யிட்டபின்பு, — அவர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நான் வரைக்கும் செய்யவும் உபதேசிக்கவும் தொடங்கின எல்லா வற்றையுங்குறித்து, முதலாம் பிரபந்தத்தை உண்டுபண்ணினேன்.
- 3 அவர் பாடுபட்டபின்பு, நாற்பது நாளானவும் அப்போஸ்தலருக்குத் தரிசனமாகி, தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குரியவைகளை அவர்களுடனே பேசி, அநேகம் தெளிவான திருஷ்டாந்தங்களினாலே அவர்களுக்குத் தம்மை உயிரோடிருக்கிற
- 4 வராகக் காண்பித்தார்.—அன்றியும், அவர் அவர்களுடனே கூடிவந்திருக்கும்போது, அவர்களை நோக்கி, யோவான் ஜலத்தினாலே ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான்; நீங்கள் சில நாளுக்குள்ளே பரிசுத்த ஆவியினாலே ஞானஸ்நானம் பெறு
- 5 வீர்கள்.—ஆகையால் நீங்கள் எருசலேமை விட்டுப் போகாமல் என்னிடத்தில் கேள்விப்பட்ட பிதாவின் வாக்குத்தந்தம் சிறைவேறக் காத்திருங்கள் என்று கட்டளையிட்டார்.
- 6 அப்பொழுது கூடிவந்திருந்தவர்கள் அகரை நோக்கி: ஆண்டவரே, இக்காலத்திலா ராஜ்யத்தை இஸ்ரவேலுக்குத் திரும்பக் கொடுப்பீர் என்று கேட்டார்கள்.—அதற்கு அவர்: பிதாவானவர் தம்முடைய ஆநீனத்திலே வைத்திருக்கிற காலைகளையும் வேளைகளையும் அறிவித்து உங்களுக்கு அளித்த